

KOMISSION SUOSITUS (EU) 2025/1710,
annettu 30 päivänä heinäkuuta 2025,
pienien ja keski suurten yritysten vapaaehtoisesta kestävyysraportointistandardista

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 292 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2022/2464⁽¹⁾ tuli voimaan 5. tammikuuta 2023. Kyseisellä direktiivillä vahvistetaan ja nykyaikaistetaan yritysten kestävyysraportointivaatimuksia muuttamalla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2013/34/EU⁽²⁾, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2004/109/EY⁽³⁾, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2014/56/EU⁽⁴⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 537/2014⁽⁵⁾.
- (2) Direktiivi (EU) 2022/2464 on tärkeä osa Euroopan vihreän kehityksen ohjelmaa⁽⁶⁾ ja kestävä kasvun rahoitusta koskevaa toimintasuunnitelmaa⁽⁷⁾. Direktiivin tarkoituksena on varmistaa, että sijoittajat saavat tarvitsemansa tiedot ymmärtääkseen riskit, joille sijoitusten kohteina olevat yritykset altistuvat ilmastonmuutoksen ja muiden kestävyysnäkökohtien vuoksi, ja hallitakseen näitä riskejä. Sillä pyritään myös varmistamaan, että sijoittajilla ja muilla sidosryhmillä on tarvitsemansa tiedot yritysten vaikutuksista ihmisiin ja ympäristöön.
- (3) Direktiivissä (EU) 2022/2464 edellytetään, että suuret yritykset, suuren konsernin emoyritykset ja yritykset, joiden arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi unionin säännellyillä markkinoilla (lukuun ottamatta mikroyrityksiä), raportoivat kestävyystiedot kestävyysraportointistandardien mukaisesti. Kyseisen direktiivin 29 b artiklassa edellytetään, että komissio hyväksyy kyseiset standardit delegoiduilla säädöksillä ottaen huomioon EFRAGin tekniset neuvot. Komissio hyväksyi 31. heinäkuuta 2023 ensimmäiset eurooppalaiset kestävyysraportointistandardit (ESRS) komission delegoidulla asetuksella (EU) 2023/2772⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2022/2464, annettu 14 päivänä joulukuuta 2022, asetuksen (EU) N:o 537/2014, direktiivin 2004/109/EY, direktiivin 2006/43/EY ja direktiivin 2013/34/EU muuttamisesta yritysten kestävyysraportoinnin osalta (EUVL L 322, 16.12.2022, s. 15, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2464/oj>).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, tietuystyypisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta (EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj>).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/109/EY, annettu 15 päivänä joulukuuta 2004, säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettavien arvopapereiden liikkeeseenlaskijoita koskeviin tietoihin liittyvien avoimuusvaatimusten yhdenmukaistamisesta ja direktiivin 2001/34/EY muuttamisesta (EUVL L 390, 31.12.2004, s. 38, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2004/109/oj>).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/56/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, tilinpäätösten ja konsolidoitujen tilinpäätösten lakisääteisestä tilintarkastuksesta annetun direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta (EUVL L 158, 27.5.2014, s. 196, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/56/oj>).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 537/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, yleisen edun kannalta merkittävien yhteisöjen lakisääteistä tilintarkastusta koskevista erityisvaatimuksista ja komission päätöksen 2005/909/EY kumoamisesta (EUVL L 158, 27.5.2014, s. 77, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/537/oj>).

⁽⁶⁾ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, Eurooppa-neuvostolle, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle, Euroopan vihreän kehityksen ohjelma, Bryssel, 11.12.2019, COM(2019) 640 final.

⁽⁷⁾ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, Eurooppa-neuvostolle, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle, Kestävä kasvun rahoitusta koskeva toimintasuunnitelma, Bryssel, 8.3.2018, COM(2018) 97 final.

⁽⁸⁾ Komission delegoitu asetusta (EU) 2023/2772, annettu 31 päivänä heinäkuuta 2023, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/34/EU täydentämisestä kestävyysraportointistandardien osalta (EUVL L, 2023/2772, 22.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2023/2772/oj).

- (4) Direktiivissä (EU) 2022/2464 annetaan pienille ja keskisuurille yrityksille, joiden arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi unionin säännellyillä markkinoilla (listatut pk-yritykset), mahdollisuus käyttää raportoinnissaan täyden ESRS-standardikonaisuuden sijasta erillistä kevyempää ja oikeasuhteisempaa standardikonaisuutta. Direktiivissä ei aseteta pakollisia kestävyysraportointivaatimuksia pienille ja keskisuurille yrityksille, joiden arvopapereita ei ole otettu kaupankäynnin kohteeksi unionin säännellyillä markkinoilla (listaamattomat pk-yritykset).
- (5) Direktiivissä (EU) 2022/2464 edellytetään, että yritykset, joihin sovelletaan kestävyysraportointivaatimuksia, raportoivat arvoketjua koskevat tiedot niiden kestävyteen liittyvien vaikutusten, riskien ja mahdollisuuksien ymmärtämisen edellyttämässä laajuudessa. Arvoketjua koskevien tietojen raportointista koskeva vaatimus voi aiheuttaa niin sanotun valumavaikutuksen, jossa yritykset, joihin sovelletaan raportointivaatimuksia, pyytävät kestävyystietoja arvoketjuunsa kuuluvilta yrityksiltä. Tämä voi aiheuttaa lisätaakkaa suurempien yritysten arvoketjussa oleville pk-yrityksille, vaikka (listaamattomien pk-yritysten tapauksessa) niihin ei suoraan sovellettaisi kestävyysraportointivaatimuksia. Muutkin tekijät kuin direktiivi (EU) 2022/2464 voivat aiheuttaa valumavaikutuksen. Monet yritykset esimerkiksi pyytävät kestävyystietoja arvoketjuihinsa kuuluvilta yrityksiltä ymmärtääkseen ja hallitakseen paremmin kestävyteen liittyviä riskejä, vaikutuksia tai mahdollisuuksia tai täyttääkseen muita kuin direktiivissä (EU) 2022/2464 säädettyjä oikeudellisia vaatimuksia, mukaan lukien yritysten kestävää toimintaa koskevaan huolellisuusvelvoitteeseen liittyvät Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2024/1760⁽⁹⁾ vaatimukset.
- (6) Pk-yrityksiin kohdistuvan valumavaikutuksen lieventämiseksi direktiivissä (EU) 2022/2464 on vahvistettu niin sanottu arvoketjurajaus, jonka mukaan ESRS-standardeissa ei pidä asettaa raportointivaatimuksia, jotka edellyttäisivät, että yritykset hankkivat arvoketjussaan olevilta pk-yrityksiltä enemmän tietoja kuin mitä listattuihin pk-yrityksiin sovellettavan oikeasuhteisen standardin mukaisesti on annettava.
- (7) Direktiivissä (EU) 2022/2464 säädetyn listattuihin pk-yrityksiin sovellettavan standardin lisäksi komissio pyysi EFRAGia laatimaan erillisen, yksinkertaisemman standardin, jota listaamattomat pk-yritykset voivat vapaaehtoisesti käyttää. Komissio julkaisi 12. syyskuuta 2023 pk-yritysten apupaketin⁽¹⁰⁾. Kyseisen paketin toimesta 14 komissio sitoutui varmistamaan, että pk-yrityksillä on yksinkertainen ja standardoitu kehys ympäristö-, yhteiskunta- ja hallintotapariskeistä raportointiseksi, mikä parantaisi pk-yritysten mahdollisuuksia saada vihreää rahoitusta ja helpottaa siten siirtymistä kestävään talouteen. Kyseinen pk-yrityksiä koskeva standardoitu kehys rajoittaisi myös riskiä siitä, että tietojen ilmoittamista koskevat vaatimukset valuvat koskemaan direktiivin (EU) 2022/2464 soveltamisalaan kuuluvien yritysten arvoketjuun sisältyviä listaamattomia pk-yrityksiä.
- (8) Tämän vapaaehtoisen standardin ensisijaisena tavoitteena on auttaa direktiivin (EU) 2022/2464 soveltamisalaan kuulumattomia yrityksiä vastaamaan tietopyyntöihin, joita ne saavat rahoituslaitoksilta, suurilta yrityksiltä ja muilta sidosryhmiltä. Vapaaehtoisella standardilla pyritään vähentämään pk-yritysten tarvetta vastata yksittäisten vastapuolten esittämiin erillisiin tietopyyntöihin liittyen niiden raportointiin, asianmukaiseen huolellisuuteen ja riskinhallintaan tai muuhun kestävyystietojen käyttötarkoitukseen. Lisäksi kestävyystietojen vapaaehtoinen raportointi voi helpottaa kestävä rahoituksen saantia ja auttaa pk-yrityksiä seuraamaan ja ymmärtämään paremmin omia kestävyystuloksiaan ja sen kautta parantamaan häiriönsietokykyään ja kilpailukykyään.
- (9) Olennainen osa pk-yritysten vapaaehtoisesta kestävyysraportointistandardista on sen molemminpuolinen hyväksyminen markkinoilla – sekä käyttäjien (liikekumppanit ja rahoituskumppanit korvaavat omat kyselylomakkeensa ja käyttävät tätä standardia kestävyystietojen keräämiseen pk-yrityksiltä) että pk-yritysten (pk-yritykset ottavat standardin raportointivälineeksi) puolelta.
- (10) EFRAG laati teknisen lausunnon luonnoksen listaamattomien pk-yritysten vapaaehtoisesta kestävyysraportointistandardista (VSME-standardi) noudattaen tiukkaa asianmukaista menettelyä, johon sisältyi julkinen kuuleminen ja standardiluonnoksen kenttätästä. Pk-yritykset ja raportoitavien tietojen aiotut käyttäjät ovat ilmaisseet tukevansa VSME-standardia yksinkertaistettuna raportointivälineenä, joka korvaa luotettavasti merkittävän osan tietopyynnöistä, joita pankit ja suuret yritykset usein lähettävät arvoketjujensa pk-yrityksille. EFRAG toimitti VSME-standardin komissiolle joulukuussa 2024.

⁽⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2024/1760, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2024, yritysten kestävää toimintaa koskevasta huolellisuusvelvoitteesta ja direktiivin (EU) 2019/1937 ja asetuksen (EU) 2023/2859 muuttamisesta (EUVL L, 2024/1760, 5.7.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj>).

⁽¹⁰⁾ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle – Pk-yritysten apupaketti, Strasbourg, 12.9.2023, COM(2023) 535 final).

- (11) EFRAGin laatima VSME-standardi sisältää perusmoduulin ja kattavan moduulin. Perusmoduulin mukainen raportointi on ennakoedellytys kattavan moduulin mukaiselle raportoinnille. Perusmoduulia kuvaillaan mikroyritysten osalta "tavoitteelliseksi menettelyksi". Tämä tarkoittaa, että mikroyritysten ei tarvitse soveltaa perusmoduulia kokonaisuudessaan, vaan ne voivat käyttää vain tiettyjä osia siitä. Pienten ja keskisuurten yritysten osalta perusmoduulia kuvaillaan standardinmukaisen raportoinnin "vähimmäisvaatimukseksi". Perusmoduulin ja kattavan moduulin lisäksi EFRAG on laatinut myös täydentäviä käytännön ohjeita, jotka auttavat pk-yrityksiä panemaan standardin säännökset täytäntöön. Perusmoduuli ja kattava moduuli ovat tämän suosituksen liitteessä I, ja täydentävät käytännön ohjeet ovat liitteessä II.
- (12) Komissio hyväksyi 26 päivänä helmikuuta 2025 ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi direktiivien 2006/43/EY, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 ja (EU) 2024/1760 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse tietyistä yritysten kestävyysraportointia ja huolellisuusvelvoitetta koskevista vaatimuksista⁽¹⁾) (yksinkertaistamispaketti), jossa ehdotetaan muun muassa useita muutoksia direktiivillä (EU) 2022/2464 käyttöön otettuihin kestävyysraportointivaatimuksiin ja direktiivin (EU) 2024/1760 kestävää toimintaa koskeviin huolellisuusvelvoitteisiin.
- (13) Direktiivin (EU) 2022/2464 osalta komissio ehdottaa muun muassa kestävyysraportointivaatimusten soveltamisalaa kuuluvien yritysten määrän vähentämistä. Komission ehdotuksessa kestävyystietojen raportointivollisuus koski ainoastaan suuria yrityksiä, joissa on yli 1 000 työntekijää. Enintään 1 000 työntekijän yritysten osalta komissio ehdottaa delegoidulla säädöksellä hyväksyttävää vapaaehtoista standardia. Tällainen vapaaehtoinen standardi perustuisi EFRAGin laatimaan VSME-standardiin.
- (14) Direktiiviä (EU) 2022/2464 koskevalla yksinkertaistamispaketin ehdotuksella myös laajennetaan ja vahvistetaan arvoketjurajausta. Ehdotuksen mukaan arvoketjurajausta sovellettaisiin suoraan raportoivaan yritykseen sen sijaan, että se vain rajoittaisi sitä, mitä ESRS-standardieissa voidaan määrittellä. Se suojaisi kaikkia yrityksiä, jotka eivät enää kuuluisi direktiivin 2013/34/EU 19 a ja 29 a artiklan soveltamisalaa yksinkertaistamispakettia koskevan ehdotusten mukaisesti (eli enintään 1 000 työntekijän yrityksiä) eikä pelkästään pk-yrityksiä, kuten tällä hetkellä. Raja määriteltäisiin enintään 1 000 työntekijän yritysten käyttöön tarkoitettua vapaaehtoisessa raportointistandardissa, jonka komissio hyväksyy delegoidulla säädöksellä ja joka perustuu EFRAGin laatimaan VSME-standardiin, jota tämä suositus koskee. Lisäksi yksinkertaistamispaketilla sisällytetään yritysten kestävää toimintaa koskevasta huolellisuusvelvoitteesta annettuun direktiivin (EU) 2024/1760 VSME-standardiin liittyvä arvoketjurajaus, joskin siihen sovelletaan tarvittavia poikkeuksia, jotka koskevat arvoketjun kartoitusta koskevia tietopyyntöjä. Näin ollen tulevan, enintään 1 000 työntekijän yritysten käyttöön tarkoitettua vapaaehtoisen raportointistandardin sisältö saattaa poiketa tästä suosituksesta. Komission valtuutus hyväksyä standardi delegoidulla säädöksellä ja tällaisen hyväksymisen ajoitus riippuvat lainsäätäjien välisten yksinkertaistamispakettia koskevien neuvottelujen saattamisesta päätökseen.
- (15) Tämä suositus hyväksytään vuoden 2023 pk-yritysten apupaketin ja vuoden 2025 sisämarkkinastrategian tuotoksena. Kyseessä on väliratkaisu, jolla vastataan markkinoiden kysyntään, kunnes EFRAGin hyväksymään VSME-standardiin perustuva vapaaehtoinen standardi hyväksytään yksinkertaistamispakettia koskevan ehdotuksen mukaisella delegoidulla säädöksellä, jonka ajoitus riippuu lainsäätäjien välisten neuvottelujen nopeudesta ja päätökseen saattamisesta. Siihen asti on edelleen välttämätöntä auttaa pk-yrityksiä vastaamaan tietopyyntöihin, joita ne jo saavat rahoituslaitoksilta, suurilta yrityksiltä ja muilta sidosryhmiltä. Komissio voi antaa opastusta markkinoille ja siten vähentää pk-yritysten ja muiden sidosryhmien hallinnollista taakkaa kannustamalla pk-yrityksiä julkaisemaan kestävyystietoja EFRAGin laatiman VSME-standardin mukaisesti ja kannustamalla pk-yrityksiltä kestävyystietoja pyytäviä tahoja käyttämään kyseistä standardia siinä määrin kuin mahdollista.
- (16) Tässä suosituksessa komissio suositaa, että kun listaamattomat pk-yritykset ja mikroyritykset haluavat vapaaehtoisesti raportoida kestävyystietoja, niiden pitäisi tehdä se EFRAGin laatiman VSME-standardin mukaisesti. Tätä tarkoitusta varten listaamattomien pk-yritysten ja mikroyritysten omien ilmoitusten käyttöä pidetään oikeasuhteisena. Tämä tarkoittaa, että listaamattomien pk-yritysten ilmoittamat tiedot eivät edellytä varmistusta, vaan pk-yrityksen oma ilmoitus on riittävä. Listaamattomat pk-yritykset ja mikroyritykset voivat myös hyödyntää EFRAGin laatimia vapaaehtoiseen standardiin liitettyjä käytännön ohjeita, jotka helpottavat vapaaehtoisen standardin soveltamista käytännössä.

⁽¹⁾ Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi direktiivien 2006/43/EY, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 ja (EU) 2024/1760 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse tietyistä yritysten kestävyysraportointia ja huolellisuusvelvoitetta koskevista vaatimuksista, Bryssel, 26.2.2025, COM(2025) 81 final.

- (17) Komissio on kannustanut suuria yrityksiä ja rahoituksen välittäjiä soveltamaan suhteellisuusperiaatetta suhteissaan pk-yrityksiin ja noudattamaan pidättyvyyttä pyytäessään tietoja arvoketjukuppaneina olevilta pk-yrityksiltä. ⁽¹²⁾ Tämän suosituksen hyväksymisen jälkeen suurten yritysten ja rahoituksen välittäjien olisi mahdollisuuksien mukaan rajoitettava tällaiset pyynnöt tietoihin, jotka vastaavat VSME-standardin sisältämiä tietoja.
- (18) Jäsenvaltioilla on myös tärkeä rooli VSME-standardin tunnetuksi tekemisessä ja käyttöönoton tukemisessa, jotta voidaan keventää raportointitaakkaa ja yksinkertaistaa tietoja, jotka pk-yritysten on annettava vastauksena saamiinsa pyyntöihin. Pk-yritysten vihreän ja digitaalisen siirtymän tavoitteen mukaisesti on tärkeää käyttää digitaalisia ratkaisuja ja välineitä pk-yritysten kestävyysraportoinnin helpottamiseksi. Tätä varten komissio tutkii sähköisen laskutuksen käyttöä kestävyysraportoinnin kannalta merkityksellisten tietojen automaattiseen poimimiseen liitteessä I esitetyn VSME-standardin mukaisesti. Komissio on myös käynnistänyt teknisen tuen välineen vuoden 2025 lippulaivahankkeen ”Yritysten kestävyysraportoinnin parantaminen”, jonka tavoitteena on tarjota jäsenvaltioille teknistä apua digitaalisen tuen ja valmiuksien kehittämiseksi kansallisella tasolla yritysten kestävyysraportointia varten.
- (19) Tulevaisuudessa pienet yritykset saattavat haluta asettaa kestävyystietonsa julkisesti saataville eurooppalaisessa keskitetyssä yhteyspisteessä (ESAP) lisätäkseen näkyvyyttään mahdollisille sijoittajille, mikä lisää ja monipuolistaisi rahoitusmahdollisuuksia. Tätä varten pienten yritysten olisi annettava tiettyä metadataa ja käytettävä tiettyä muotoa näiden tietojen toimittamisessa.
- (20) Kestävän luotonannon tarjoamiseksi ja kestävien sijoitusten tekemiseksi lainantajat tai sijoittajat voisivat pyytää pk-yrityksiltä myös muuntotyypisiä kuin VSME-standardin kattamia kestävyystietoja. Komissio toteuttaa erillisiä jatkotoimia, jotka liittyvät pk-yritysten apupaketissa tehtyyn sitoumukseen lisätä kestävä rahoitusta pk-yrityksille. Jatkotoimet perustuvat myös kestävä rahoituksen foorumiin raporttiin pk-yrityksille suunnatun kestävä rahoituksen järjeistämistä sekä olemassa oleviin kehyksiin, kuten InvestEU-ohjelman kestävyystakaustyökalun käyttötapaohjeisiin ja Euroopan investointipankin Green Checker -työkaluun.
- (21) Liitteessä I esitetty vapaaehtoinen kestävyysraportointistandardi ei vaikuta muusta unionin lainsäädännöstä johtuviin yritysten raportointivelvoitteisiin,

ON ANTANUT TÄMÄN SUOSITUKSEN:

Määritelmät:

Tässä suosituksessa tarkoitetaan:

- 1) 'pienillä ja keskisuurilla yrityksillä (pk-yrityksillä)' direktiivin 2013/34/EU 3 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja yrityksiä;
- 2) 'mikroyrityksellä' direktiivin 2013/34/EU 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua yritystä;
- 3) 'finanssimarkkinatoimijalla'
 - a) vakuutusmuotoisen sijoitustuotteen saataville asetettavaa vakuutusyritystä;
 - b) salkunhoitoa tarjoavaa sijoituspalveluyritystä;
 - c) ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavaa laitosta;
 - d) eläketuotteen kehittäjä;
 - e) vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitajaa;
 - f) yleiseurooppalaisen yksilöllisen eläketuotteen (PEPP) tarjoajaa;

⁽¹²⁾ Komission suositus (EU) 2023/1425, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2023, kestävään talouteen siirtymisen rahoituksen helpottamisesta (EUVL L 174, 7.7.2023, s. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2023/1425/oj>).

- g) vaatimukset täyttävän riskipääomarahaston hoitajaa, joka on rekisteröity Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 345/2013 ⁽¹³⁾ 14 artiklan mukaisesti;
 - h) vaatimukset täyttävän yhteiskunnalliseen yrittäjyyteen erikoistuneen rahaston hoitajaa, joka on rekisteröity Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 346/2013 ⁽¹⁴⁾ 15 artiklan mukaisesti;
 - i) siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen rahastoyhtiötä (yhteissijoitusyrityksen rahastoyhtiötä);
- 4) 'vakuutusyrityksellä' Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY ⁽¹⁵⁾ 18 artiklan mukaisesti toimiluvan saanutta vakuutusyritystä;
 - 5) 'rahoituslaitoksella' Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 ⁽¹⁶⁾ 4 artiklan 1 kohdan 26 alakohdassa määriteltyä rahoituslaitosta.

Suosituksset pk-yrityksille:

1. Komissio suosittelee, että kun listaamattomat pk-yritykset ja mikroyritykset haluavat vapaaehtoisesti raportoida kestävyystietoja, ne tekevät sen liitteessä I esitetyn vapaaehtoisen kestävyysraportointistandardin mukaisesti.
2. Liitteessä I esitettyä vapaaehtoista kestävyysraportointistandardia voivat käyttää myös kolmansien maiden pk-yritykset ja mikroyritykset, jotka haluavat antaa kestävyystietoja vapaaehtoisesti.
3. Yritykset, jotka soveltavat liitteessä I esitettyä standardia vapaaehtoiseen kestävyystietojen raportointiin, voivat käyttää myös liitteessä II olevia käytännön ohjeita.

Suosituksset rahoituslaitoksille, finanssimarkkinatoimijoille, vakuutusyrityksille, luottolaitoksille ja muille yrityksille, jotka pyytävät kestävyystietoja pk-yrityksiltä:

4. Komissio suosittelee, että kun yritykset, joihin sovelletaan direktiivin 2013/34/EU 19 a ja 29 a artiklassa säädettyjä vaatimuksia, tarvitsevat kestävyysraportointia varten kestävyystietoja arvoketjuissaan olevilta pk-yrityksiltä, ne rajoittavat mahdollisuuksien mukaan tällaisia tietoja koskevat pyyntönsä tämän suosituksen liitteessä I esitetyn vapaaehtoisen kestävyysraportointistandardin mukaisesti toimitettaviin tietoihin.
5. Komissio suosittelee, että kestävyystietoja pk-yrityksiltä tarvitsevat rahoituslaitokset, finanssimarkkinatoimijat, vakuutusyritykset ja luottolaitokset rajoittavat mahdollisuuksien mukaan tällaisia tietoja koskevat pyyntönsä liitteessä I esitetyn vapaaehtoisen kestävyysraportointistandardin mukaisesti toimitettaviin tietoihin.

Suosituksset jäsenvaltioille:

6. Komissio suosittelee, että jäsenvaltiot lisäävät pk-yritysten tietoisuutta hyödyistä, joita ne saavat kestävyystietojen vapaaehtoisesta raportoinnista liitteessä I esitetyn standardin mukaisesti.

⁽¹³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 345/2013, annettu 17 päivänä huhtikuuta 2013, eurooppalaisista riskipääomarahastoista (EUVL L 115, 25.4.2013, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/345/oj>).

⁽¹⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 346/2013, annettu 17 päivänä huhtikuuta 2013, eurooppalaisista yhteiskunnalliseen yrittäjyyteen erikoistuneista rahastoista (EUVL L 115, 25.4.2013, s. 18, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/346/oj>).

⁽¹⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/138/EY, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, vakuutus- ja jälleenvakuutus toiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenssi II) (EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/138/oj>).

⁽¹⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj>).

7. Komissio suosittelee, että jäsenvaltiot toteuttavat asianmukaisia toimenpiteitä kansallisella tasolla edistääkseen liitteessä I esitetyn pk-yritysten vapaaehtoisen kestävyysraportointistandardin käyttöönottoa ja hyväksymistä.
8. Komissio suosittelee, että jäsenvaltiot toteuttavat myös asianmukaisia toimenpiteitä kansallisella tasolla kannustaakseen 4 ja 5 kohdassa tarkoitettuja yhteisöjä rajoittamaan mahdollisuuksien mukaan kestävyysraportointitarkoituksia varten pk-yrityksille ja mikroyrityksille esittämänsä pyynnöt kestävyystiedoista liitteessä I esitetyn vapaaehtoisen kestävyysraportointistandardin mukaisesti toimitettaviin tietoihin.
9. Komissio suosittelee, että jäsenvaltiot toteuttavat asianmukaisia toimenpiteitä tukeakseen pk-yritysten liitteessä I esitettyyn standardiin perustuvan kestävyysraportoinnin automaattista digitalisointia. Tämä mahdollistaa tehokkaan tietojenvaihdon, jossa kunnioitetaan pk-yritysten tietojen omistajuutta.

Tehty Brysselissä 30 päivänä heinäkuuta 2025.

Komission puolesta
Maria Luís ALBUQUERQUE
Komission jäsen

LIITE I

Sisällysluettelo

	Sivu
Standardin tavoite ja mihin yrityksiin sitä sovelletaan	2
Standardin rakenne	3
Kestävyysraportin laatimisen periaatteet (perusmoduuli ja laajennettu moduuli)	4
Perusmoduuli	6
Perusmoduuli – yleiset tiedot	6
B1 – Laatimisperusteet	12
B2 – Kestävämpään talouteen siirtymistä koskevat käytännöt, toimintaperiaatteet ja tulevaisuuteen suuntautuvat aloitteet	12
Perusmoduuli – ympäristömittarit	7
B3 – Energiankulutus ja kasvihuonekaasupäästöt	13
B4 – Ilman, veden ja maaperän pilaantuminen	13
B5 – Biologinen monimuotoisuus	13
B6 – Vesi	14
B7 – Resurssien käyttö, kiertotalous ja jätehuolto	14
Perusmoduuli – yhteiskunnalliset mittarit	8
B8 – Työvoima – Yleiset ominaisuudet	14
B9 – Työvoima – Terveys ja turvallisuus	14
B10 – Työvoima – Palkkaus, työehtosopimus ja koulutus	14
Perusmoduuli – hallintoa koskevat mittarit	9
B11 – Korruptiosta ja lahjonnasta annetut tuomiot ja sakot	15
Laajennettu moduuli	10
Laajennettu moduuli – yleiset tiedot	10
C1 – Strategia: liiketoimintamalli ja kestävyys – asiaa koskevat aloitteet	15
C2 – Kuvaus kestävämpään talouteen siirtymistä koskevista käytännöistä, toimintaperiaatteista ja tulevaisuuteen suuntautuvista aloitteista	15
Laajennettu moduuli – ympäristömittarit	10
Tiedot, jotka otetaan huomioon raportoitaessa kasvihuonekaasupäästöistä perusmoduulin kohdassa B3	10
C3 – Kasvihuonekaasujen vähentämistavoitteet ja ilmastosiirtymä	16
C4 – Ilmastoriskit	16
Laajennettu moduuli – yhteiskunnalliset mittarit	11
C5 – Työvoiman ominaispiirteitä koskevat lisätiedot (yleiset tiedot)	17
C6 – Omaa työvoimaa koskevat lisätiedot – Ihmisoikeuksia koskevat toimintaperiaatteet ja prosessit ..	17
C7 – Vakavat ihmisoikeuksien loukkaukset	17

Laajennettu moduuli – hallintoa koskevat mittarit	12
C8 – Tietystä toiminnoista saadut tulot ja sulkeminen EU:n vertailuarvojen ulkopuolelle	17
C9 – Hallintoelimen sukupuolijakauma	18
Lisäys A: Määritelmät	14
Lisäys B: Luettelo mahdollisista kestävyyskysymyksistä	21
Lisäys C: Taustatietoa finanssimarkkinatoimijoille, jotka käyttävät tämän standardin mukaisesti laadittuja tietoja (suhde muihin EU:n asetuksiin)	24

Standardin tavoite ja mihin yrityksiin sitä sovelletaan

1. Tämän vapaaehtoisen standardin tavoitteena on auttaa mikroyrityksiä sekä pieniä ja keskisuuria yrityksiä (pk-yrityksiä)
 - (a) antamaan tietoja, jotka auttavat täyttämään sellaisten suurten yritysten tietotarpeet, jotka pyytävät kestävyystietoja toimittajiltaan;
 - (b) antamaan tietoja, jotka auttavat täyttämään pankkien ja sijoittajien tietotarpeet ja siten auttavat yrityksiä saamaan rahoitusta;
 - (c) parantamaan kestävyyskysymysten (kuten ympäristöön ja yhteiskuntaan liittyvät haasteet, esimerkiksi ympäristön pilaantuminen ja työntekijöiden terveys ja turvallisuus) hallintaa. Tämä tukee yritysten kilpailukykyistä kasvua ja parantaa niiden häiriönsietokykyä lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä; ja
 - (d) edistämään kestävämpää ja osallistavampaa talousjärjestelmää.

2. Tämä standardi on luonteeltaan vapaaehtoinen. Se on tarkoitettu yrityksille ⁽¹⁾, joiden arvopapereita ei ole otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla Euroopan unionissa (listaamattomat yritykset). [Direktiivin 2013/34/EU 3 artiklassa] määritellään kolme pk-yritysten luokkaa seuraavien kriteerien perusteella: taseen loppusumma, liikevaihto ja **työsuhteisten työntekijöiden** keskimääräinen lukumäärä tilikauden aikana.
 - (a) Yritys on mikroyritys, jos kaksi seuraavista raja-arvoista ei ylity:
 - i. taseen loppusumma: 450 000 euroa;
 - ii. liikevaihto: 900 000 euroa; ja
 - iii. työntekijöitä tilikauden aikana keskimäärin: 10.
 - (b) Yritys on pieni yritys, jos kaksi seuraavista raja-arvoista ei ylity:
 - i. taseen loppusumma: 5 miljoonaa euroa;
 - ii. liikevaihto: 10 miljoonaa euroa; ja
 - iii. työntekijöitä tilikauden aikana keskimäärin: 50.
 - (c) Yritys on keskisuuri yritys, jos kaksi seuraavista raja-arvoista ei ylity:
 - i. taseen loppusumma: 25 miljoonaa euroa;
 - ii. liikevaihto: 50 miljoonaa euroa; ja
 - iii. työntekijöitä tilikauden aikana keskimäärin: 250.

3. Nämä yritykset eivät kuulu yritysten kestävyysraportointia koskevan direktiivin soveltamisalaan, mutta niitä kannustetaan käyttämään tätä standardia. Tämä standardi kattaa samat kestävyyskysymykset kuin suuria yrityksiä koskevat eurooppalaiset kestävyysraportointistandardit (ESRS). Se on kuitenkin oikeasuhteinen ja siinä otetaan näin ollen huomioon mikro- ja pk-yritysten perusominaisuudet. Mikroyritykset voivat halutessaan soveltaa vain tiettyjä tämän standardin osia, kuten 5 kohdan a alakohdassa korostetaan.

4. Yhdenmukaisuus suuria yrityksiä koskevien ESRS-standardien kanssa on otettu asianmukaisesti huomioon tätä standardia laadittaessa ja oikeasuhteisia vaatimuksia määriteltäessä. Toisin kuin suuria yrityksiä koskevat ESRS-standardit, tämä standardi ei ole oikeudellisesti sitova.

Standardin rakenne

5. Standardi koostuu kahdesta moduulista, joiden mukaisesti yritys voi laatia kestävyysraporttinsa:
 - (a) **Perusmoduuli** käsittää kohdat B1 ja B2 sekä perusmittarit (B3–B11). Se on tarkoitettu ensisijaisesti mikroyrityksille, mutta se toimii myös vähimmäisvaatimuksena muille yrityksille; ja

⁽¹⁾ Muun muassa itsenäiset ammatinharjoittajat, yhtiöttämättömät yritykset ja listatut mikroyritykset.

- (b) **Laajennettu moduuli** koostuu kohtien B1–B11 lisäksi tietopisteistä, joita pankit, sijoittajat ja yritysasiakkaat todennäköisesti pyytävät yritykseltä perusmoduulin tietojen lisäksi.

Jäljempänä olevassa 24 kohdassa kuvataan käytettävissä olevat vaihtoehdot kestävyysraportin laatimiseksi toista tai kumpaakin standardin moduulia käyttäen. Kun moduuli on valittu, sitä on noudatettava kokonaisuudessaan (22 kohdassa sallittua joustoa lukuun ottamatta); kukin tietopiste on kuitenkin ilmoitettava vain, jos se on sovellettavissa asianomaisen yrityksen olosuhteisiin.

6. Laajennetun moduulin käytön edellytyksenä on perusmoduulin käyttäminen.
7. Standardissa käytettyjen termien määritelmät esitetään lisäyksessä A (*Määritelmät*). Siinä määritellyt termit esitetään VSME-standardissa **lihavoituina ja kursivoituina**, paitsi kun määritelty termi esiintyy samassa kohdassa useammin kuin kerran.

Kestävyysraportin laatimisen periaatteet (perusmoduuli ja laajennettu moduuli)

Standardin noudattaminen

8. Tässä standardissa vahvistetaan vaatimukset, joiden perusteella yritys voi antaa merkityksellisiä tietoja
- (a) siitä, millaisia myönteisiä tai kielteisiä ihmisiin tai ympäristöön kohdistuvia **vaikutuksia** yrityksellä on ollut ja todennäköisesti tulee olemaan lyhyellä, keskipitkällä tai pitkällä aikavälillä; ja
- (b) siitä, miten ympäristöön ja yhteiskuntaan liittyvät kysymykset ovat vaikuttaneet tai todennäköisesti vaikuttavat yrityksen taloudelliseen asemaan, tulokseen ja kassavirtoihin lyhyellä, keskipitkällä tai pitkällä aikavälillä.
9. Yrityksen raportoitujen tietojen on oltava merkityksellisiä, todenmukaisia, vertailukelpoisia, ymmärrettäviä ja todennettavissa.
10. Harjoitetun toiminnan tyypistä riippuen yrityksen on asianmukaista sisällyttää raporttiin lisätietoja (mittareita ja/tai selostuksia), joita tämä standardi ei kata, jotta se voi antaa tietoja toimialallaan yleisistä kestävyyskysymyksistä (eli kysymyksistä, joita tietyllä toimialalla tai teollisuudenalalla toimivat yritykset tai yhteisöt yleensä kohtaavat), sillä tämä tukee merkityksellisten, todenmukaisten, vertailukelpoisten, ymmärrettävien ja todennettavissa olevien tietojen laatimista. Yritys voi esimerkiksi ottaa huomioon myös scope 3 -kasvihuonekaasupäästöjä koskevat tiedot (ks. standardin 50–53 kohta). Lisäyksessä B esitetään luettelo mahdollisista kestävyyskysymyksistä.
11. Yritys voi tarvittaessa täydentää perusmoduulin ja laajennetun moduulin mittareita laadullisilla ja/tai määrällisillä lisätiedoilla 10 kohdan mukaisesti.

Vertailutiedot

12. Yrityksen on esitettävä vertailutiedot edellisvuodelta, paitsi jos kyseessä on ensimmäistä kertaa raportoitava mittari. Vertailutiedot on esitettävä siis yrityksen toisesta raportointivuodesta alkaen.

”Soveltevissa tapauksissa” -periaate

13. Tietyt tiedot on esitettävä vain tietyissä olosuhteissa (?). Tällaiset olosuhteet ja tiedot, jotka yrityksen on esitettävä vain, jos se katsoo niiden soveltuvan tapaukseensa, täsmennetään kunkin tiedonantovaatimuksen osalta annetuissa ohjeissa. Jos jokin näistä tiedoista jätetään esittämättä, voidaan olettaa, että kyseiset tiedot eivät koske yritystä.

(?) Esimerkiksi kun tietyt tiedot on julkistettava lakisääteisen vaatimuksen nojalla tai kun yritys on jo vapaaehtoisesti esittänyt tietyt tiedot ympäristöjärjestelmänsä puitteissa.

Tytäryhtiöiden sisällyttäminen esitettäviin tietoihin

14. Jos yritys on konsernin emoyhtiö, on suositeltavaa, että se laatii kestävyysraporttinsa konsolidoidusti ja sisällyttää siihen myös tytäryhtiöidensä tiedot.
15. Jos emoyhtiö on laatinut kestävyysraportin konsolidoidusti ja sisällyttänyt siihen myös tytäryhtiöidensä tiedot, tytäryhtiöt vapautetaan raportoinnista.

Kestävyysraportin laatimisaikajankohda ja sijainti

16. Jos kestävyysraportti laaditaan sellaisten suurten yritysten tai pankkien tarpeisiin, jotka edellyttävät tietojen vuotuista päivittämistä, raportti on laadittava vuosittain. Jos yritys laatii tilinpäätöksen, kestävyysraportin kattaman kauden on oltava yhdenmukainen tilinpäätöksen kattaman kauden kanssa. Jos tietyt tietopisteet eivät ole muuttuneet edellisestä raportointivuodesta, yritys voi ilmoittaa, että muutoksia ei ole tapahtunut, ja viitata edellisvuoden raportissa kyseisestä tietopisteestä annettuihin tietoihin.
17. Kestävyysraportin ensisijainen tarkoitus on antaa tietoa olemassa oleville tai potentiaalisille liikekumppaneille. Yritys voi halutessaan asettaa kestävyysraporttinsa myös suuren yleisön saataville. Tässä tapauksessa yritys voi esittää kestävyysraporttinsa erillisenä osiona toimintakertomuksessa, jos se laatii sellaisen. Muissa tapauksissa yritys voi esittää kestävyysraporttinsa erillisenä asiakirjana.
18. Jotta vältettäisiin samojen tietojen julkaiseminen kahteen kertaan, yritys voi kestävyysraportissaan viitata tietoihin, jotka on julkaistu muissa asiakirjoissa, jotka ovat saatavilla samaan aikaan kuin kestävyysraportti. ⁽³⁾

Turvallisuusluokitellut ja arkaluonteiset tiedot

19. Jos tämän standardin mukaisten tietojen antaminen edellyttää **turvallisuusluokiteltujen** tai **arkaluonteisten tietojen** julkistamista, yritys voi jättää pois tällaiset tiedot. Jos yritys päättää jättää tällaisia tietoja pois, sen on mainittava asiasta kohdassa B1 (ks. 24 kohta).

Johdonmukaisuus ja yhteydet tilinpäätöksessä esitettäviin tietoihin

20. Jos yritys laatii myös tilinpäätöksen, tämän standardin mukaisessa kestävyysraportissa annettavien tietojen on täytettävä seuraavat edellytykset:
 - (a) niiden on oltava yhdenmukaisia samaa ajanjaksoa koskevassa tilinpäätöksessä esitettävien tietojen kanssa; ja
 - (b) ne on esitettävä tavalla, joka auttaa ymmärtämään esitettävien tietojen yhteydet tilinpäätöksessä esitettäviin tietoihin, esimerkiksi käyttämällä asianmukaisia ristiviittauksia.

Perusmoduuli

21. Yrityksen on raportoitava ympäristöön, yhteiskuntaan ja **liiketoiminnan harjoittamiseen** liittyvistä kysymyksistä, yhdessä jäljempänä 'kestävyyskysymykset', seuraavassa esitettyjen kohtien B1–B11 mukaisesti.
22. Jos yritys haluaa antaa kattavampia tietoja, se voi myös täydentää kohdissa B1–B11 vaadittuja mittareita laajennetusta moduulista valitsemillaan tiedoilla.

⁽³⁾ VSME-standardin tulevassa verkkotyökalussa yritys voi tarvittaessa sisällyttää kestävyysraporttiinsa muissa asiakirjoissa julkaistuja tietoja viittauksina. Viittaus voidaan tehdä syöttämällä verkkotyökaluun asianomaisen lähdeasiakirjan sivunumero, edellyttäen että myös lähdeasiakirja on asetettu saataville verkkotyökalussa PDF-muodossa.

23. Tarkempia ohjeita kohdista B1–B11 on tämän suosituksen liitteessä II olevissa 1–144 kohdassa.

PERUSMODUULI – YLEISET TIEDOT

B1 – **Laatimisperusteet**

24. Yrityksen on esitettävä seuraavat tiedot:

- (a) kumman seuraavista vaihtoehtoista se on valinnut:
 - i. VAIHTOEHTO A: (vain) perusmoduuli; vai
 - ii. VAIHTOEHTO B: perusmoduuli ja laajennettu moduuli;
- (b) jos se jättää julkistamatta joitakin tietoja, koska ne katsotaan **turvallisuusluokitelluiksi** tai **arkaluonteisiksi tiedoiksi** (ks. 19 kohta), tieto siitä, mitä on jätetty pois;
- (c) onko kestävyysraportti laadittu yksilöllisesti (eli raportti sisältää ainoastaan asianomaista yritystä koskevia tietoja) vai konsolidoidusti (eli raportti sisältää tietoja asianomaisen yrityksen lisäksi sen tytäryhtiöistä);
- (d) jos kyseessä on konsolidoitu kestävyysraportti, tiedot (kuten rekisteröity osoite (*) raportin kattamista tytäryhtiöistä; ja
- (e) seuraavat tiedot:
 - i. yrityksen oikeudellinen muoto;
 - ii. NACE-toimialaluokituksen koodit;
 - iii. taseen loppusumma (varat yhteensä rahayksikköinä);
 - iv. liikevaihto (rahayksikköinä);
 - v. **työsuhteisten työntekijöiden** kokonaismäärä henkilömääränä tai kokoaikavastaavina ilmaistuna;
 - vi. pääasiallisen toiminnan maa ja merkittävien omaisuuserien sijainti; ja
 - vii. omistettujen, vuokrattujen tai hallinnoitujen **toimipaikkojen** maantieteellinen sijainti.

25. Jos yritys on saanut kestävyteen liittyvän sertifiointin tai merkin, sen on esitettävä siitä lyhyt kuvaus (josta käyvät ilmi tapauksen mukaan esimerkiksi sertifiointin tai merkin myöntäjä, päivämäärä ja luokitustulos).

B2 – **Kestävämpään talouteen siirtymistä koskevat käytännöt, toimintaperiaatteet ja tulevaisuuteen suuntautuvat aloitteet**

26. Jos yritys on ottanut käyttöön kestävämpään talouteen siirtymistä koskevia erityisiä käytäntöjä, toimintaperiaatteita tai tulevaisuuteen suuntautuvia aloitteita, sen on ilmoitettava tästä. Yrityksen on esitettävä tiedot seuraavista asioista:
- (a) käytännöt. Käytännöillä tarkoitetaan tässä yhteydessä esimerkiksi toimia, joilla vähennetään yrityksen veden ja sähkön kulutusta ja kasvihuonekaasupäästöjä tai torjutaan ympäristön pilaantumista, aloitteita tuoteturvallisuuden parantamiseksi tai tämänhetkisiä aloitteita työolojen ja yhdenvertaisen kohtelun parantamiseksi työpaikalla, yrityksen henkilöstölle järjestettävää kestävyys**koulutusta** sekä kestävyys**hankkeisiin** liittyviä kumppanuuksia;
 - (b) kestävyyskysymyksiä koskevat **toimintaperiaatteet** riippumatta siitä, onko ne asetettu julkisesti saataville, sekä mahdolliset muut ympäristöön, yhteiskuntaan tai hallintoon liittyvät toimintaperiaatteet, jotka keskittyvät kestävyyskysymysten käsittelemiseen;
 - (c) mahdolliset tulevaisuuteen suuntautuvat aloitteet tai suunnitelmat, joita toteutetaan kestävyyskysymysten osalta; ja
 - (d) **tavoitteet**, joilla seurataan **toimintaperiaatteiden** täytäntöönpanoa, ja edistyminen niiden saavuttamisessa.

(*) Rekisteröity osoite on yrityksen virallinen osoite.

27. Tällaisissa käytännöissä, toimintaperiaatteissa ja tulevaisuuteen suuntautuviin aloitteisiin kuvataan, mitä yritys tekee vähentääkseen kielteisiä **vaikutuksiaan** ja lisätäkseen myönteisiä vaikutuksiaan ihmisiin ja ympäristöön ja siten edistääkseen kestävämpää taloutta. Lisäyksessä B esitetään luettelo mahdollisista kestävyyskysymyksistä, joita näissä esitettävissä tiedoissa voidaan käsitellä. Yritys voi käyttää tämän suosituksen liitteessä II olevassa 14 kohdassa esitettyä lomaketta näiden tietojen ilmoittamiseen.
28. Jos yritys esittää myös laajennetun moduulin mukaisia tietoja, sen on täydennettävä kohdassa B2 esitettyjä tietoja kohdassa C2 esitetyillä tietopisteillä.

PERUSMODUULI – YMPÄRISTÖMITTARIT

B3 – **Energiankulutus ja kasvihuonekaasupäästöt**

29. Yrityksen on annettava tiedot kokonaisenergiankulutuksestaan megawattitunteina (MWh) seuraavassa taulukossa esitetyn erittelyn mukaisesti, jos sillä on käytettävissään tarvittavat tiedot erittelyn esittämiseksi:

	Uusiutuva energia	Uusiutumaton energia	Yhteensä
Sähkö (sähkölaskun mukaan)			
Polttoaineet			

30. Yrityksen on ilmoitettava estimoidut **kasvihuonekaasujen bruttopäästöt** hiilidioksidiekvivalenttitonneina (tCO₂e) standardin ”GHG Protocol Corporate Standard” (vuoden 2004 version) mukaisesti esittäen seuraavat tiedot:
- (a) scope 1 -kasvihuonekaasupäästöt (tCO₂e) (yrityksen omistuksessa tai määräysvallassa olevista lähteistä); ja
- (b) **sijaintiperusteiset scope 2 -päästöt** (tCO₂e) (eli ostetun energian, kuten sähkön, lämmön, höyryn tai jäähdytyksen, tuotannosta aiheutuvat päästöt).
31. Yrityksen on ilmoitettava kasvihuonekaasuintensiteettinsä, joka lasketaan jakamalla 30 kohdan mukaisesti ilmoitetut **kasvihuonekaasujen bruttopäästöt** 24 kohdan e alakohdan iv alakohdan mukaisesti ilmoitetulla (rahayksikköinä ilmaistulla) liikevaihdolla. ⁽⁹⁾

B4 – **Ilman, veden ja maaperän pilaantuminen**

32. Jos yritys on lain tai muiden kansallisten määräysten nojalla velvollinen ilmoittamaan toimivaltaisille viranomaisille pilaavien aineiden päästöistään tai jos se raportoi niistä vapaaehtoisesti ympäristöjärjestelmänsä puitteissa, sen on ilmoitettava omista toiminnoistaan aiheutuvat pilaavien aineiden päästöt ilmaan, veteen ja maaperään sekä kunkin pilaavan aineen määrä. Jos nämä tiedot ovat jo julkisesti saatavilla, yritys voi vaihtoehtoisesti viitata asiakirjaan, jossa tiedot on esitetty, esimerkiksi antamalla URL-linkin tai käyttämällä hyperlinkkiä.

B5 – **Biologinen monimuotoisuus**

33. Jos yritys omistaa, vuokraa tai hallinnoi **toimipaikkoja**, jotka sijaitsevat **biologisen monimuotoisuuden kannalta herkillä alueilla** tai niiden **läheisyydessä**, sen on ilmoitettava niiden lukumäärä ja pinta-ala (hehtaareina tai neliömetreinä).
34. Yritys voi ilmoittaa tiedot seuraavista **maankäyttöön** liittyvistä mittareista (ha tai m²):
- (a) maankäytön kokonaispinta-ala;
- (b) vettä läpäisemättömän alueen kokonaispinta-ala;
- (c) **luonnonsuojelusuuntautuneen alueen** kokonaispinta-ala toimipaikassa; ja
- (d) **luonnonsuojelusuuntautuneen alueen** kokonaispinta-ala toimipaikan ulkopuolella.

⁽⁹⁾ VSME-standardin tulevassa verkkotyökalussa tämä lasketaan automaattisesti.

B6 – Vesi

35. Yrityksen on ilmoitettava **vedenoton** kokonaismäärä eli kaikki vesi, joka on vedetty organisaation (tai laitoksen) rajoille; lisäksi sen on esitettävä erikseen vedenoton kokonaismäärä **toimipaikoissa**, jotka sijaitsevat huomattavasta vesistressistä kärsivällä alueella.
36. Jos yrityksellä on tuotantoprosesseja, jotka kuluttavat merkittävästi vettä (kuten lämpöenergiaa käyttävät prosessit, esimerkiksi kuivaus tai sähköntuotanto, tavaroiden tuotanto tai maatalouden keinokastelu), sen on ilmoitettava **vedenkulutuksensa vedenottonsa** ja tuotantoprosesseistaan poisjohdetun veden välisenä erotuksena.

B7 – Resurssien käyttö, kiertotalous ja jätehuolto

37. Yrityksen on ilmoitettava, soveltaako se **kiertotalouden periaatteita**; jos vastaus on myönteinen, sen on täsmennettävä, miten se soveltaa niitä.
38. Yrityksen on esitettävä seuraavat tiedot:
- jätteen kokonaistuotanto vuodessa tyyppin mukaan eriteltynä (tavanomainen ja vaarallinen jäte);
 - kierrätykseen** tai uudelleenkäyttöön ohjatun jätteen kokonaismäärä vuodessa; ja
 - jos yritys toimii alalla, jolla käytetään merkittäviä materiaalivirtoja (kuten valmistusteollisuus, rakennusala tai pakkausteollisuus), käytettyjen materiaalien vuotuinen massavirta.

PERUSMODUULI – YHTEISKUNNALLISET MITTARIT

B8 – Työvoima – Yleiset ominaisuudet

39. Yrityksen on ilmoitettava **työsuhteisten työntekijöiden** määrä henkilömääränä tai kokoaikavastaavina ilmaistuna seuraavien mittareiden osalta:
- työsopimuksen tyyppi (määräaikainen vai vakituinen);
 - sukupuoli; ja
 - työsopimuksen maa, jos yritys toimii useammassa kuin yhdessä maassa.
40. Jos yritys työllistää vähintään 50 **työsuhteista työntekijää**, sen on ilmoitettava työntekijöiden vaihtuvuus raportointikaudella.

B9 – Työvoima – Terveys ja turvallisuus

41. Yrityksen on esitettävä **työsuhteisten työntekijöidensä** osalta seuraavat tiedot:
- kirjattavien työtapaturmien** lukumäärä ja osuus; ja
 - työperäisistä vammoista ja sairauksista johtuvien kuolemantapausten lukumäärä.

B10 – Työvoima – Palkkaus, työehtosopimus ja koulutus

42. Yrityksen on esitettävä seuraavat tiedot:
- saavatko **työsuhteiset työntekijät palkkaa**, joka on yhtä suuri tai suurempi kuin raportin kattamassa maassa sovellettava vähimmäispalkka, joka määräytyy suoraan kansallisen vähimmäispalkkalainsäädännön tai **työehtosopimuksen** perusteella;
 - nais- ja miespuolisten **työsuhteisten työntekijöiden** välinen **palkkaero** prosentteina. Yritys voi jättää nämä tiedot esittämättä, jos sen henkilöstömäärä on pienempi kuin 150 työsuhteista työntekijää (tämä raja-arvo laskee 100 työntekijään 7 päivästä kesäkuuta 2031 alkaen);
 - työehtosopimusten** piiriin kuuluvien **työsuhteisten työntekijöiden** prosenttiosuus; ja
 - työsuhteisten työntekijöiden koulutukseen** käytetty keskimääräinen tuntimäärä työntekijää kohti ja sukupuolen mukaan eriteltynä.

PERUSMODUULI – HALLINTOA KOSKEVAT MITTARIT

B11 – **Korruptiosta ja lahjonnasta annetut tuomiot ja sakot**

43. Jos yritykselle on raportointikaudella annettu tuomioita tai sakkoja, sen on ilmoitettava **korruption** ja **lahjonnan** torjuntaa koskevien lakien rikkomisesta määrättyjen tuomioiden lukumäärä ja sakkojen kokonaismäärä.

Laajennettu moduuli

44. Tämä moduuli sisältää perusmoduulin sisällön lisäksi tietoja, jotka vastaavat kattavasti yrityksen liikekumppaneiden, kuten sijoittajien, pankkien ja yritysasiakkaiden, tiedontarpeisiin. Moduulin tiedot täyttävät finanssimarkkinatoimijoiden ja yritysasiakkaiden velvoitteet, jotka perustuvat asiaa koskeviin säädöksiin ja määräyksiin. Niihin sisältyy myös tietoja, joita yrityksen liikekumppanit tarvitsevat voidakseen arvioida yrityksen kestävyysriskiprofiilia esimerkiksi (potentiaalisenä) toimittajana tai (potentiaalisenä) lainanottajana.
45. Seuraavassa esitetään luettelo tiedoista (kohdat C1–C9), jotka yrityksen on otettava huomioon ja joista sen on raportoitava, jos ne koskevat yrityksen liiketoimintaa ja organisaatiota. Jos jokin näistä tiedoista jätetään esittämättä, voidaan olettaa, että kyseiset tiedot eivät koske yritystä.
46. Tarkempia ohjeita kohdista C1–C9 on tämän suosituksen liitteessä II olevissa 145–180 kohdassa.

LAAJENNETTU MODUULI – YLEISET TIEDOT

C1 – **Strategia: liiketoimintamalli ja kestävyys – asiaa koskevat aloitteet**

47. Yrityksen on kuvattava liiketoimintamallinsa ja strategiansa keskeiset osatekijät, mukaan lukien:
- merkittävät tuote- ja/tai palveluryhmät;
 - merkittävät markkinat, joilla yritys toimii (kuten yritysten välinen kauppa, tukkukauppa, vähittäiskauppa ja maat);
 - tärkeimmät liikesuhteet (esimerkiksi tärkeimmät toimittajat, asiakkaat ja jakelukanavat); ja
 - jos strategiaan kuuluu keskeisiä osatekijöitä, jotka liittyvät kestävyyskysymyksiin tai vaikuttavat niihin, lyhyt kuvaus näistä tekijöistä.

C2 – **Kuvaus kestävämpään talouteen siirtymistä koskevista käytännöistä, toimintaperiaatteista ja tulevaisuuteen suuntautuvista aloitteista**

48. Jos yritys on ilmoittanut perusmoduulin kohdassa B2, että se on ottanut käyttöön kestävämpään talouteen siirtymistä koskevia erityisiä käytäntöjä, **toimintaperiaatteita** tai tulevaisuuteen suuntautuvia aloitteita, sen on esitettävä niistä lyhyt kuvaus. Yritys voi käyttää tähän tarkoitukseen tämän suosituksen liitteessä II olevassa 149 kohdassa esitettyä lomaketta.
49. Yritys voi myös ilmoittaa ylimmän henkilöstötason, joka on vastuussa toimintaperiaatteiden toteuttamisesta, mikäli se on määrittänyt sellaisen.

LAAJENNETTU MODUULI – YMPÄRISTÖMITTARIT

Tiedot, jotka otetaan huomioon raportoitaessa kasvihuonekaasupäästöistä perusmoduulin kohdassa B3

50. Yrityksen harjoittaman toiminnan tyypistä riippuen sen scope 3 -kasvihuonekaasupäästöjen kvantifointi voi olla tarpeen (ks. tämän standardin 10 kohta), jotta saadaan merkityksellistä tietoa yrityksen **arvoketjun vaikutuksista** ilmastonmuutokseen.

51. Scope 3 -päästöt ovat **epäsuoria kasvihuonekaasupäästöjä** (muuta kuin scope 2 -päästöjä), jotka ovat peräisin yrityksen **arvoketjusta**. Niissä huomioidaan toimet, jotka tapahtuvat joko ennen yrityksen toimintoja (esimerkiksi ostetut tavarat ja palvelut, ostetut tuotantohyödykkeet ja ostettujen tavaroiden kuljetus) tai yrityksen toimintojen jälkeen (esimerkiksi yrityksen valmistamien tuotteiden kuljetus ja jakelu, myytyjen tuotteiden käyttö ja investoinnit).
52. Jos yritys päättää raportoida tästä mittarista, sen tulisi esittää tiedot 15:stä scope 3 -kasvihuonekaasupäästöjen tyypistä, jotka on yksilöity standardissa "GHG Protocol Corporate Standard" ja täsmennetty standardissa "GHG Protocol Corporate Value Chain (Scope 3) Accounting and Reporting Standard". Kun yritys raportoi scope 3 -kasvihuonekaasupäästöistä, sen on ilmoitettava kaikki scope 3 -luokat, joiden se arvioi olevan merkityksellisiä (standardiin "GHG Protocol Corporate Value Chain (Scope 3) Accounting and Reporting Standard" perusteella). Tarkempia ohjeita kutakin luokkaa koskevista laskentamenetelmistä on asiakirjassa "GHG Protocol Technical Guidance for Calculating Scope 3 Emissions".
53. Jos yritys esittää scope 1- ja scope 2 -päästöjen yhteydessä yrityskohtaisia tietoja scope 3 -päästöistään, nämä tiedot on esitettävä kohdassa B3 ("Energiankulutus ja kasvihuonekaasupäästöt") vaadittujen tietojen yhteydessä.

C3 – Kasvihuonekaasujen vähentämistavoitteet ja ilmasto siirtymä

54. Jos yritys on asettanut kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseen liittyviä **tavoitteita**, nämä tavoitteet on ilmoitettava absoluuttisina arvoina scope 1- ja scope 2 -päästöjen osalta. Jos yritys raportoi scope 3 -päästöistä 50–53 kohdan mukaisesti ja on myös asettanut scope 3 -vähennystavoitteita, asetetut tavoitteet on ilmoitettava myös merkittävien scope 3 -päästöjen osalta. Yrityksen on erityisesti ilmoitettava seuraavat tiedot:
- (a) tavoitevuosi ja tavoitevuoden arvo;
 - (b) perusvuosi ja perusvuoden arvo;
 - (c) **tavoitteissa** käytetyt yksiköt;
 - (d) scope 1-, scope 2- ja (jos ne raportoidaan) scope 3 -päästöjen osuudet tavoitteesta; ja
 - (e) luettelo tärkeimmistä toimista, jotka yritys aikoo toteuttaa **tavoitteidensa** saavuttamiseksi.
55. Jos yritys toimii ilmastovaikutuksiltaan merkittävällä alalla ⁽⁶⁾ ja on ottanut käyttöön ilmastomuutoksen hillintää koskevan siirtymäsuunnitelman, se voi esittää tietoja myös suunnitelmastaan, kuten selvityksen siitä, miten suunnitelma edistää kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä.
56. Jos ilmastovaikutuksiltaan merkittävällä alalla toimivalla yrityksellä ei ole ilmastomuutoksen hillintää koskevaa siirtymäsuunnitelmaa, sen on ilmoitettava, aikooko se ottaa suunnitelman käyttöön ja jos aikoo, milloin.

C4 – Ilmatoriskit

57. Jos yritys on tunnistanut ilmastoon liittyviä uhkia tai ilmastoon liittyviä siirtymätapahtumia, jotka aiheuttavat yritykselle ilmastoon liittyviä bruttoriskejä, sen on:
- (a) kuvattava lyhyesti nämä ilmastoon liittyvät uhkat ja siirtymätapahtumat;
 - (b) esitettävä arvionsa siitä, miten alttiita tai herkkiä yrityksen omaisuus, toiminnot ja **arvoketju** ovat näille uhkille ja siirtymätapahtumille;
 - (c) esitettävä tunnistettujen ilmastoon liittyvien uhkien ja siirtymätapahtumien **aikahorisontit**; ja
 - (d) ilmoitettava, onko se toteuttanut **ilmastonmuutokseen sopeutumista** tukevia toimia ilmastoon liittyvien uhkien ja siirtymätapahtumien osalta.

⁽⁶⁾ Ilmastovaikutuksiltaan merkittävät alat on lueteltu NACE-päälukissa A–H ja päälukassa M, sellaisina kuin ne on määritelty delegoidun asetuksen (EU) 2023/137 liitteessä I.

58. Yritys voi raportoida myös ilmatoriskien mahdollisista haittavaikutuksista, jotka voivat vaikuttaa sen taloudelliseen tulokseen tai liiketoimintaan lyhyellä, keskipitkällä tai pitkällä aikavälillä, ja ilmoittaa, arvioiko se riskit suuriksi, kohtalaisiksi vai pieniksi.

LAAJENNETTU MODUULI – YHTEISKUNNALLISET MITTARIT

C5 – **Työvoiman ominaispiirteitä koskevat lisätiedot (yleiset tiedot)**

59. Jos yritys työllistää vähintään 50 **työsuhteista työntekijää**, sen on ilmoitettava johtotason tehtävissä toimivien naisten ja miesten välinen suhde raportointikaudella.
60. Jos yritys työllistää vähintään 50 **työsuhteista työntekijää**, se voi ilmoittaa myös muiden kuin työsuhteisten työntekijöiden lukumäärän, johon luetaan yksinomaan yrityksen lukuun työskentelevät itsenäiset ammatinharjoittajat, joilla ei ole työntekijöitä, ja tilapäiset työntekijät, joita tarjoavat pääasiallisesti työllistämistoimintaa harjoittavat yritykset.

C6 – **Omaa työvoimaa koskevat lisätiedot – Ihmisoikeuksia koskevat toimintaperiaatteet ja prosessit**

61. Yrityksen on vastattava seuraaviin kysymyksiin:
- (a) Onko yrityksellä käytössä **omaa työvoimaa** koskevat käytännesäännöt tai ihmisoikeuksia koskevia **toimintaperiaatteita**? (KYLLÄ/EI)
- (b) Jos vastaus on kyllä, käsitelläänkö niissä seuraavia aiheita:
- i. lapsityövoima (KYLLÄ/EI);
 - ii. pakkotyö (KYLLÄ/EI);
 - iii. ihmiskauppa (KYLLÄ/EI);
 - iv. syrjintä (KYLLÄ/EI);
 - v. tapaturmien ehkäiseminen (KYLLÄ/EI); tai
 - vi. jokin muu (KYLLÄ/EI – jos kyllä, täsmennä)?
- (c) Onko yrityksellä käytössä valitusten käsittelymekanismi **omaa työvoimaansa** varten? (KYLLÄ/EI)

C7 – **Vakavat ihmisoikeuksien loukkaukset**

62. Yrityksen on vastattava seuraaviin kysymyksiin:
- (a) Onko yritys todennut **omassa työvoimassaan** tapauksia, jotka koskevat jotakin seuraavista:
- i. lapsityövoima (KYLLÄ/EI);
 - ii. pakkotyö (KYLLÄ/EI);
 - iii. ihmiskauppa (KYLLÄ/EI);
 - iv. syrjintä (KYLLÄ/EI); tai
 - v. jokin muu (KYLLÄ/EI – jos kyllä, täsmennä)?
- (b) Jos vastaus on kyllä, yritys voi kuvata **toimet**, joita se on toteuttanut edellä esitettyjen **tapausten** korjaamiseksi.
- (c) Onko yritys tietoinen vahvistetuista **tapauksista**, joissa on osallisena **arvoketjun työntekijöitä, vaikutusten kohteena olevia yhteisöjä, kuluttajia** tai **loppukäyttäjiä**? Jos vastaus on kyllä, täsmennä.

LAAJENNETTU MODUULI – HALLINTOA KOSKEVAT MITTARIT

C8 – **Tietyistä toiminnoista saadut tulot ja sulkeminen EU:n vertailuarvojen ulkopuolelle**

63. Jos yritys toimii yhdellä tai useammalla seuraavista aloista, sen on esitettävä raportissa näillä aloilla harjoitetusta toiminnasta saadut tulot:
- (a) kiistanalaiset aseet (jalkaväkimiinat, tytärarmukset, kemialliset aseet ja biologiset aseet);
 - (b) tupakan viljely ja tuotanto;

- (c) fossiilisten polttoaineiden (hiili, öljy ja kaasu) ala (eli yritys saa tuloja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/1999 ⁽⁷⁾ 2 artiklan 62 alakohdassa määriteltyjen fossiilisten polttoaineiden etsinnästä, louhinnasta, keräämisestä, tuotannosta, käsittelystä, varastoinnista, jalostuksesta tai jakelusta, mukaan lukien kuljetus, varastointi ja kauppa) eriteltynä hiilestä, öljystä ja kaasusta saatavien tulojen mukaan; tai
 - (d) kemikaalien tuotanto, jos yritys valmistaa torjunta-aineita ja muita maatalouskemikaaleja.
64. Yrityksen on ilmoitettava, onko se suljettu Pariisin sopimuksen mukaisten EU:n vertailuarvojen ulkopuolelle tämän suosituksen liitteessä II olevan 177 kohdan mukaisesti.

C9 – Hallintoelimen sukupuolijakauma

65. Jos yrityksellä on hallintoelin, sen on ilmoitettava kyseisen elimen sukupuolijakauma.

—

⁽⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1999, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, energiaunionin ja ilmastotoimien hallinnosta, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 663/2009 ja (EY) N:o 715/2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 94/22/EY, 98/70/EY, 2009/31/EY, 2009/73/EY, 2010/31/EU, 2012/27/EU ja 2013/30/EU, neuvoston direktiivien 2009/119/EY ja (EU) 2015/652 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 525/2013 kumoamisesta (EUVL L 328, 21.12.2018, s. 1).

Lisäys A:

Määritelmät

Tämä lisäys on erottamaton osa tätä standardia.

Määritelty termi	Määritelmä
Tapaturmien ehkäiseminen	Tapaturmien ehkäisemisellä tarkoitetaan toimintaperiaatteita ja aloitteita, joilla ehkäistään työtapaturmia ja varmistetaan työntekijöiden turvallisuus ja hyvinvointi. Siihen sisältyy fyysisten riskien vähentämisen lisäksi toimenpiteitä, joilla edistetään turvallista ja osallistavaa työympäristöä, jossa ei esiinny syrjintää eikä häirintää.
Toimet	Toimilla tarkoitetaan i) toimia ja toimintasuunnitelmia (muun muassa siirtymäsuunnitelmat), jotka toteutetaan sen varmistamiseksi, että yritys saavuttaa asetetut tavoitteet, ja joiden avulla yritys pyrkii hallitsemaan olennaisia vaikutuksia, riskejä ja mahdollisuuksia, ja ii) päätöksiä toimien ja toimintasuunnitelmien tukemisesta taloudellisilla resursseilla, henkilöresursseilla tai teknologisilla resursseilla.
Vaikutusten kohteena olevat yhteisöt	Samalla maantieteellisellä alueella asuvat tai työskentelevät henkilöt tai ryhmä(t), joihin raportoivan yrityksen toiminnot tai raportoivan yrityksen arvoketjun alku- ja loppupää ovat vaikuttaneet tai saattavat vaikuttaa. Vaikutusten kohteena olevat yhteisöt voivat sijata lähellä yrityksen toimintoja (paikallisyhteisöt) tai kauempana niistä. Vaikutusten kohteena oleviin yhteisöihin kuuluvat myös tosiasiallisesti tai mahdollisesti vaikutusten kohteina olevat alkuperäiskansat.
Biologisen monimuotoisuuden kannalta herkkä alue	Biologisen monimuotoisuuden kannalta herkkiä alueita ovat suojelualueiden Natura 2000 -verkosto, Unescon maailmanperintökohteet, biologisen monimuotoisuuden kannalta keskeiset alueet sekä komission delegoidun asetuksen (EU) 2021/2139 liitteessä II olevassa lisäyksessä D tarkoitettut muut suojelualueet.
Lahjonta	Epärehellinen taivuttelu, jossa henkilöä suostutellaan toimimaan taivuttelijan hyväksi antamalla kyseiselle henkilölle rahalahjoitus tai muu kannustin.
Liiketoiminnan harjoittaminen	Seuraavista seikoista käytetään kollektiivisesti nimitystä ”liiketoiminnan harjoittaminen” tai ”liiketoiminnan harjoittamiseen liittyvät asiat”: a) liiketoimintaetiikka ja yrityskulttuuri, muun muassa korruption ja lahjonnan torjunta, väärinkäytösten paljastajien suojelu ja eläinten hyvinvointi; b) suhteet toimittajiin, esimerkiksi maksukäytännöt erityisesti pk-yrityksille suoritettavien maksujen viivästymisen osalta; c) yrityksen toiminta ja sitoumukset, jotka liittyvät poliittiseen vaikuttamiseen, kuten sen lobbaustoiminta.
Lapsityövoima	Työ, joka vie lapsilta heidän lapsuutensa, mahdollisuutensa ja ihmisarvonsa sekä vahingoittaa heidän fyysistä ja henkistä kehitystään. Sillä tarkoitetaan työtä, joka on henkisesti, fyysisesti, sosiaalisesti tai moraalisesti vaarallista ja/tai häiritsee lasten koulutusta (viemällä heiltä mahdollisuuden käydä koulua).
Työehtosopimus	Kaikki sopimukset, jotka neuvotellaan toisaalta työnantajan, työnantajien ryhmän tai yhden tai useamman työnantajajärjestön ja toisaalta yhden tai useamman ammattiliiton tai, jos niitä ei ole, sellaisten työntekijöiden edustajien välillä, jotka työntekijät ovat kansallisten säädösten ja määräysten mukaisesti ja asianmukaisesti valinneet ja valtuuttaneet i) määrittämään työolot ja -ehdot ja/tai ii) sääntelemään työnantajien ja työntekijöiden välisiä suhteita ja/tai sääntelemään työnantajien tai niiden järjestöjen ja työntekijäjärjestön tai -järjestöjen välisiä suhteita.

Määritelty termi	Määritelmä
Korruptio	Toimivallan väärinkäyttö, jossa tavoitteellaan henkilökohtaista etua ja johon voivat yllyttää henkilöt tai organisaatiot. Korruptioon kuuluvia käytäntöjä ovat voitelurahat, petokset, kiristys, kilpailunvastainen yhteistyö ja rahanpesu. Siihen kuuluu myös minkä tahansa lahjan, lainan, maksun, palkkion tai muun edun tarjoaminen kenelle tahansa henkilölle tai niiden vastaanottaminen keneltä tahansa henkilöltä kannustimena tehdä jotakin epärehellistä tai laitonta taikka luottamusaseman väärinkäyttö yrityksen liiketoiminnan harjoittamisessa. Lisäksi siihen voi kuulua raha- tai luontoisuuksia, kuten ilmaisia tavaroita, lahjoja ja lomia, tai henkilökohtaisia erityispalveluja, joita tarjotaan perusteettoman edun saamiseksi tai jotka voivat johtaa moraaliseen paineeseen vastaanottaa tällainen etu.
Kuluttajat	Henkilöt, joka hankkivat, kuluttavat tai käyttävät tavaroita ja palveluja henkilökohtaiseen käyttöön joko itseään tai muita varten – mutta eivät jälleenmyyntitarkoituksiin, kaupallisiin tarkoituksiin tai elinkeino- tai ammattitarkoituksiin.
Turvallisuusluokitellut tiedot	EU:n turvallisuusluokitellut tiedot, sellaisina kuin ne on määritelty EU:n turvallisuusluokiteltujen tietojen suojaamista koskevista turvallisuussäännöistä 23 päivänä syyskuuta 2013 annetussa neuvoston päätöksessä 2013/488/EU, tai jonkin jäsenvaltion turvallisuusluokittelemat tiedot, jotka on merkitty neuvoston kyseisen päätöksen lisäyksen B mukaisesti. EU:n turvallisuusluokitelluilla tiedoilla tarkoitetaan mitä tahansa tietoja, joille on määritelty EU:n turvallisuusluokka ja joiden luvaton ilmitulo saattaisi vaihtelevassa määrin vahingoittaa Euroopan unionin tai sen yhden tai useamman jäsenvaltion etuja. Turvallisuusluokitellut tiedot jaetaan (neuvoston päätöksen määritelmän mukaisesti) neljään luokkaan: "top secret" (erittäin salainen), "secret" (salainen), "confidential" (luottamuksellinen), "restricted" (käyttö rajoitettu).
Kiertotalouden periaatteet	Eurooppalaiset kiertotalouden periaatteet ovat käytettävyyden, uudelleenikävyys, korjattavuus, purkaminen, uudelleenvalmistus tai kunnostus, kierrätys, uudelleenkierrätys luonnon kiertokulussa ja muu mahdollinen tuotteiden ja materiaalien käytön optimointi.
Ilmastonmuutokseen sopeutuminen	Nykyiseen ja odotettavissa olevaan ilmastonmuutokseen ja sen vaikutuksiin sopeutuminen.
Ilmastoon liittyvä fyysinen riski	Ilmastonmuutoksen aiheuttamat riskit, jotka voivat olla tietyistä tapahtumasta aiheutuvia (akuutteja) tai johtua ilmastomallien pidemmän aikavälin muutoksista (kroonisia). Akuutit fyysiset riskit liittyvät erityisiin uhkiin, etenkin sääilmiöihin, kuten myrskyihin, tulviin, tulipaloihin tai helleaaltoihin. Krooniset fyysiset riskit johtuvat ilmastossa tapahtuvista pitkän aikavälin muutoksista, kuten lämpötilan muutoksista, ja niiden vaikutuksista merenpinnan nousuun, vedensaannin ja biologisen monimuotoisuuden vähenemiseen sekä muutoksiin maan ja maaperän tuottavuudessa.
Suorat kasvihuonekaasupäästöt (scope 1 -päästöt)	Suorat kasvihuonekaasupäästöt, jotka ovat peräisin yrityksen omistuksessa tai määräysvallassa olevista lähteistä.
Syrjintä	Syrjintä voi olla välitöntä tai välillistä. Välitöntä syrjintää tapahtuu, kun henkilöä kohdellaan epäsuotuisammin kuin muita, jotka ovat samankaltaisessa tilanteessa. Välillistä syrjintää tapahtuu, kun näennäisesti neutraali sääntö asettaa henkilön tai ryhmän, jonka jäsenillä on samat ominaisuudet, epäedulliseen asemaan.
Työsuhteinen työntekijä	Henkilö, joka on työsuhteessa yritykseen kansallisen lainsäädännön tai käytännön mukaisesti.
Loppukäyttäjät	Henkilöt, jotka viime kädessä käyttävät tai joiden on viime kädessä tarkoitus käyttää tiettyä tuotetta tai palvelua.
Pakkotyö	Kaikentyyppinen työ tai palvelu, jota vaaditaan henkilöltä rangaistuksen uhalla ja johon kyseinen henkilö ei ole vapaaehtoisesti tarjoutunut (vuonna 1930 tehdyn pakollista työtä koskevan Kansainvälisen työjärjestön (ILO) sopimuksen (nro 29) mukaisesti). Termi käsittää kaikki tilanteet, joissa henkilöt pakotetaan millä tahansa keinolla tekemään työtä.

Määritelty termi	Määritelmä
Valitusmekanismi	Mikä tahansa vakioitu, valtiollinen tai muu kuin valtiollinen, oikeudellinen tai muu kuin oikeudellinen menettely, jonka avulla sidosryhmät voivat tehdä valituksia ja hakea oikeussuojaa. Esimerkkejä valtiollisista oikeudellisista ja muista kuin oikeudellisista valitusmekanismeista ovat tuomioistuimet, työtuomioistuimet, kansalliset ihmisoikeusinstituutiot, monikansallisia yrityksiä koskevien OECD:n toimintaohjeiden nojalla perustetut kansalliset yhteyspisteet, oikeusasiamiehen toimistot, kuluttajansuojavirastot, viranomaisvalvontaelimet ja valtion ylläpitämät valituselimet. Muihin kuin valtiollisiin valitusmekanismeihin kuuluvat yrityksen yksin tai yhdessä sidosryhmien kanssa hallinnoimat valitusmekanismit, kuten operatiivisen tason valitusmekanismit sekä työehtosopimusneuvottelut ja niiden yhteydessä perustetut mekanismit. Niihin kuuluvat myös toimialajärjestöjen, kansainvälisten järjestöjen, kansalaisyhteiskunnan järjestöjen tai useiden sidosryhmien muodostamien ryhmittymien hallinnoimat mekanismit. Organisaatio hallinnoi operatiivisen tason valitusmekanismeja joko yksin tai yhteistyössä muiden osapuolten kanssa, ja ne ovat suoraan organisaation sidosryhmien saatavilla. Mekanismit mahdollistavat sen, että epäkohdat voidaan tunnistaa ja niihin voidaan puuttua varhaisessa vaiheessa ja suoraan, mikä estää sekä haittojen että epäkohtien kärjistymisen. Lisäksi mekanismeilla saadaan tärkeää palautetta organisaation due diligence -prosessin tehokkuudesta niiltä, joihin asia vaikuttaa suoraan. YK:n ohjaavan periaatteen 31 mukaan tehokkaat valitusmekanismit ovat oikeutettuja, saavutettavia, ennakoitavia, tasapuolisia, läpinäkyviä, oikeuksien mukaisia ja jatkuvan oppimisen lähteitä. Näiden kriteerien lisäksi tehokkaat operatiivisen tason valitusmekanismit perustuvat myös sitoutumiseen ja vuoropuheluun. Organisaation voi olla vaikeampi arvioida niiden valitusmekanismien tehokkuutta, joihin se osallistuu, verrattuna niihin mekanismeihin, jotka se on perustanut itse.
Kasvihuonekaasut	Tässä standardissa kasvihuonekaasuilla tarkoitetaan kuutta Kioton pöytäkirjassa lueteltua kaasua: hiilidioksidia (CO ₂), metaania (CH ₄), typpioksiduulia (N ₂ O), typpitrifluoridia (NF ₃), fluorihilivetyä (HFC-yhdisteet), perfluorihilivetyä (PFC-yhdisteet) ja rikkiheksafluoridia (SF ₆).
Hallinto	Hallinnolla tarkoitetaan sääntöjen, käytäntöjen ja prosessien järjestelmää, jonka mukaisesti yritystä ohjataan ja valvotaan.
Kasvihuonekaasujen bruttopäästöt	Kasvihuonekaasujen bruttopäästöillä tarkoitetaan yrityksen ilmakehään vapauttamien kasvihuonekaasujen kokonaispäästöjä ottamatta huomioon hiilenpoistoja tai muita oikaisuja.
Vaarallinen jäte	Jäte, jolla on yksi tai useampi jätteistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/98/EY liitteessä III lueteltu vaarallinen ominaisuus.
Ihmiskauppa	Hyväksikäyttötarkoituksessa tapahtuva henkilöiden värväminen, kuljettaminen, siirtäminen, kätkeminen tai vastaanottaminen, mihin liittyy näihin henkilöihin kohdistuvan määräysvallan vaihtaminen tai siirtäminen, voimankäytöllä uhkaamisen tai voimankäytön tai muun pakottamisen, sieppauksen, petoksen, harhaanjohtamisen, vallan väärinkäytön tai haavoittuvan aseman hyödyntämisen avulla taikka toista henkilöä määräysvallassaan pitävän henkilön suostumuksen saamiseksi annetun tai vastaanotetun maksun tai edun avulla.
Tapaus	Yrityksen tai toimivaltaisten viranomaisten virallisessa menettelyssä rekisteröimä oikeustoimi tai valitus tai yrityksen vakiintuneiden menettelyjen avulla tunnistama sääntöjen noudattamatta jättämiseen liittyvä tapahtuma. Vakiintuneisiin menettelyihin, joilla tunnistetaan sääntöjen noudattamatta jättämiseen liittyviä tapahtumia, voi kuulua hallintojärjestelmien tarkastuksia, virallisia seurantaohjelmia tai valitusmekanismeja.
Epäsuorat kasvihuonekaasupäästöt (scope 2 -päästöt)	Epäsuorat kasvihuonekaasupäästöt ovat seurausta yrityksen toiminnoista mutta syntyvät toisen yrityksen omistuksessa tai määräysvallassa olevissa lähteissä. Scope 2 -päästöillä tarkoitetaan epäsuoria päästöjä, jotka ovat peräisin yrityksen kuluttaman ostetun tai hankitun sähkön, lämmön, höyryn tai jäähdtyksen tuotannosta.

Määritelty termi	Määritelmä
Vaikutukset	<p>Tällä viitataan vaikutuksiin, joita yrityksellä on tai saattaa olla talouteen, ympäristöön, ihmisiin ja ihmisoikeuksiin toimintojensa tai liikesuhteidensa seurauksena. Vaikutukset voivat olla tosiasiallisia tai mahdollisia, kielteisiä tai myönteisiä, lyhyen tai pitkän aikavälin vaikutuksia, tarkoituksellisia tai tahattomia, välittömiä tai epäsuoria sekä palautuvia tai palautumattomia. Vaikutukset osoittavat organisaation (kielteisen tai myönteisen) panoksen kestäväan kehitykseen. Talouteen, ympäristöön ja ihmisiin kohdistuvat vaikutukset kytkeytyvät toisiinsa.</p> <p>Organisaation ympäristövaikutuksilla tarkoitetaan vaikutuksia eläviin organismeihin ja ei-elollisiin elementteihin, kuten ilmaan, maahan, veteen ja ekosysteemeihin. Organisaatio voi vaikuttaa ympäristöön esimerkiksi energian, maan, veden ja muiden luonnonvarojen käytön kautta.</p> <p>Organisaation ihmisiin kohdistuvilla vaikutuksilla tarkoitetaan vaikutuksia yksilöihin ja ryhmiin, kuten yhteisöihin, haavoittuviin väestöryhmiin ja yhteiskuntaan. Määritelmään sisältyvät myös organisaation vaikutukset ihmisoikeuksiin. Organisaatio voi vaikuttaa ihmisiin esimerkiksi työolojensa (esimerkiksi työntekijöille maksettu palkka), toimitusketjujensa (esimerkiksi toimittajien työntekijöiden työolot) sekä tuotteidensa ja palvelujensa (esimerkiksi turvallisuus tai esteettömyys) kautta.</p>
Maankäyttö (maankäytön muutos)	<p>Käyttö, jossa ihmiset käyttävät tiettyä aluetta tiettyyn tarkoitukseen (esimerkiksi asuin-, maatalous-, virkistys- tai teollisuusalueena). Maanpeite (kuten nurmi, asfaltti, puut, paljas maaperä tai vesi) vaikuttaa maankäyttöön. Maankäytön muutoksella tarkoitetaan ihmisen tekemää maan käytön tai hoidon muutosta, joka voi johtaa maanpeitteen muuttumiseen.</p>
Sijaintiperusteiset scope 2 -päästöt	<p>Raportoivan yrityksen kuluttaman ostetun tai hankitun sähkön, lämmön, höyryn tai jäähdytyksen tuotannosta aiheutuvat päästöt, jotka lasketaan käyttämällä sijaintiin perustuvaa kohdistamismenetelmää, jossa tuotannon päästöt kohdistetaan loppukäyttäjille. Nämä päästöt osoittavat niiden verkkojen keskimääräisen päästöintensiteetin, joissa energiankulutus tapahtuu, ja ne perustuvat pääasiassa verkkojen keskimääräisiä päästökertoimia koskeviin tietoihin. Tyypillisiä scope 2 -päästöjen lähteitä ovat kaikenlaiset laitteet, jotka kuluttavat sähköä (kuten sähkömoottorit, valot ja rakennukset), lämpöä (kuten teollisuusprosessien ja rakennusten lämmitys), höyryä (kuten teollisuusprosessit) ja jäähdytystä (kuten teollisuusprosessit ja rakennukset).</p>
Luonnonsuojelusuuntautunut alue	<p>Luonnonsuojelusuuntautunut alue on pääasiassa luonnon säilyttämiseen tai ennallistamiseen tarkoitettu alue. Sellaisia voi olla toimipaikan alueella, ja niihin voi sisältyä kattoja, julkisivuja ja vedenpoistojärjestelmiä, jotka on suunniteltu edistämään biologista monimuotoisuutta. Luonnonsuojelusuuntautuneita alueita voi olla myös organisaation toimipaikan ulkopuolella, jos alue on organisaation omistuksessa tai (yhteis-)hallinnassa ja tarkoitettu pääasiassa biologisen monimuotoisuuden edistämiseen.</p>
Läheisydessä (biologisen monimuotoisuuden kannalta herkän alueen läheisydessä)	<p>Biologista monimuotoisuutta käsittelevien B5-tietojen yhteydessä termillä "läheisydessä" viitataan alueisiin, jotka joko ovat (osittain) päällekkäisiä biologisen monimuotoisuuden kannalta herkkien alueiden kanssa tai sijaitsevat näiden lähialueella.</p>
Oma työvoima / omat työntekijät	<p>Työsuhteiset työntekijät, jotka ovat työsuhteessa yritykseen ("työsuhteiset työntekijät"), ja muut kuin työsuhteiset työntekijät, jotka ovat yritykselle työvoimaa toimittavia yksittäisiä toimeksisaajia ("itsenäiset ammatinharjoittajat") tai pääasiallisesti työllistämistoimintaa (NACE-koodi N78) harjoittavien yritysten toimittamia henkilöitä.</p>
Palkka	<p>Tavanomainen perus- tai vähimmäispalkka tai muu korvaus, jonka työntekijä saa työnantajaltaan työsuhteensa vuoksi rahana tai luontoisetuna suoraan tai välillisesti ("täydentävät tai muuttuvat osat"). "Palkkatasolla" tarkoitetaan vuotuista bruttopalkkaa ja vastaavaa bruttotuntipalkkaa. "Mediaanipalkkatasolla" tarkoitetaan työsuhteisen työntekijän palkkaa, jota vähemmän tai enemmän ansaitsee tasan puolet työsuhteisista työntekijöistä.</p>

Määritelty termi	Määritelmä
Toimintaperiaatteet	Yrityksen päätöksenteossa noudattamat yleiset tavoitteet ja johtamisperiaatteet. Toimintaperiaatteita noudattamalla pannaan täytäntöön yrityksen strategia tai johdon päätökset, jotka liittyvät kestävyyskysymyksiin. Kukin toimintaperiaatekokonaisuus kuuluu tietyn henkilön vastuulle. Siinä täsmennetään kyseisten periaatteiden soveltamisala, ja se sisältää yhden tai useamman tavoitteen (jotka tarvittaessa liittyvät mitattavissa oleviin tavoitteisiin). Toimintaperiaatteet pannaan täytäntöön toimien tai toimintasuunnitelmien avulla. Esimerkiksi yrityksillä, joilla on vähemmän resursseja, voi olla vain vähän (tai ei lainkaan) kirjallisesti dokumentoituja virallisia toimintaperiaatteita. Tämä ei kuitenkaan välttämättä tarkoita, ettei toimintaperiaatteita olisi olemassa. Jos yritys ei ole vielä vahvistanut virallisia toimintaperiaatteitaan mutta on kuitenkin toteuttanut toimia tai määritellyt tavoitteita, joilla se pyrkii käsittelemään kestävyyskysymyksiä, sen on esitettävä tiedot niistä.
Radioaktiivinen jäte	Tämä käsittää kaiken kaasumaisessa, nestemäisessä tai kiinteässä muodossa olevan radioaktiivisen aineen, jolle ei ole nähtävissä mitään jatkokäyttöä (neuvoston direktiivin 2011/70/Euratom (1) 3 artiklan 7 kohdan mukaisesti).
Kirjattava työtaturma / kirjattava työperäinen vamma tai sairaus	Työtaturma on tapahtuma, joka johtaa fyysiseen tai henkiseen vammaan ja aiheuttaa siten vammoja tai sairauksia. Se sattuu työtehtävän suorittamisen tai työssäolon aikana. ”Kirjattavalla” tarkoitetaan lääkärin tai muun luvan saaneen terveydenhuollon ammattihenkilön diagnosoimaa vammaa. Työperäinen vamma tai sairaus voi johtaa johonkin seuraavista: kuolema, poissaolopäivät, rajoitettu työskentely tai siirto toisiin työtehtäviin, ensiavun ulkopuolinen lääketieteellinen hoito tai tajunnan menettäminen. Vammoja, jotka eivät edellytä ensiapua, ei yleensä tarvitse kirjata.
Kierrätys	Hyödyntämistoimi, jossa jätemateriaali käsitellään uudelleen tuotteiksi, materiaaleiksi tai aineiksi joko alkuperäiseen tarkoitukseen tai muihin tarkoituksiin. Siihen sisältyy myös eloperäisen aineksen uudelleenkäsittely. Sen sijaan siihen ei sisälly energian hyödyntäminen eikä uudelleenkäsittely materiaaleiksi, joita käytetään polttoaineina tai maantäyttötoimissa.
Uusiutuva energia	Uusiutuvista, muista kuin fossiilisista lähteistä peräisin oleva energia eli tuuli-, aurinko- (aurinkolämpö ja aurinkosähkö) ja geoterminen energia, ympäristön energia, vuorovesi-, aalto- ja muu valtamerienergia, vesivoima, biomassa, kaatopaikoilla ja jätevedenpuhdistamoissa syntyvä kaasu sekä biokaasu. (2)
Vettä läpäisemätön alue	Vettä läpäisemättömällä alueella tarkoitetaan aluetta, jolla maaperä on peitetty siten, että vesi ei pääse siitä läpi (esimerkiksi tie). Maaperän läpäisemättömyys voi vaikuttaa ympäristöön.
Arkaluonteiset tiedot	Euroopan puolustusrahaston perustamisesta 29 päivänä huhtikuuta 2021 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2021/697 määritellyt arkaluonteiset tiedot. Arkaluonteisilla tiedoilla tarkoitetaan tietoja ja dataa, joita on suojattava luvattomalta käytöltä tai ilmitulolta unionin oikeudessa tai kansallisessa lainsäädännössä säädettyjen velvoitteiden vuoksi taikka luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön yksityisyyden tai turvallisuuden suojaamiseksi, esimerkiksi turvallisuusluokiteltuja tietoja.
Toimipaikka	Yhden tai useamman fyysisen laitoksen sijaintipaikka. Jos fyysisiä laitoksia on useampia kuin yksi, niillä on samat tai eri omistajat tai toiminnanharjoittajat ja tietty infrastruktuuri ja tietyt laitteistot ovat yhteiskäytössä, fyysisen laitoksen koko sijaintialue voi muodostaa toimipaikan.
Tavoitteet	Mitattavissa olevat, tulossuuntautuneet ja aikasidonnaiset tavoitteet, jotka pk-yritys pyrkii saavuttamaan kestävyyskysymysten suhteen. Pk-yritys voi asettaa tavoitteet vapaaehtoisesti, tai ne voivat perustua yritystä koskeviin lakisääteisiin vaatimuksiin.

Määritelty termi	Määritelmä
Aikahorisontit	Laatiessaan kestävyysraporttiaan yrityksen on käytettävä seuraavia aikahorisontteja: (a) lyhyt aikaväli: 1 vuosi; (b) keskipitkä aikaväli: 2–5 vuotta; ja (c) pitkä aikaväli: yli 5 vuotta.
Koulutus	Yrityksen toteuttamat aloitteet, joilla pyritään ylläpitämään ja/tai parantamaan sen omien työntekijöiden taitoja ja tietoja. Koulutukseen voi sisältyä erilaisia menetelmiä, kuten paikan päällä annettavaa koulutusta ja verkkokoulutusta.
Arvoketju	Kaikki yrityksen liiketoimintamalliin ja ulkoiseen toimintaympäristöön liittyvät toiminnot, resurssit ja suhteet. Arvoketju käsittää kaikki toiminnot, resurssit ja suhteet, joita yritys käyttää ja joihin se tukeutuu tuotteidensa tai palvelujensa luomisessa suunnittelusta toimitukseen, kulutukseen ja käyttöön päättymiseen. Asiaankuuluvia toimintoja, resursseja ja suhteita ovat muun muassa a) ne, jotka kuuluvat yrityksen omiin toimintoihin, kuten henkilöresurssit, b) ne, jotka liittyvät yrityksen toimitus-, markkinointi- ja jakelukanaviin, kuten materiaalien ja palvelujen hankinta sekä tuotteiden ja palvelujen myynti ja toimitus, sekä c) ne rahoitus-, maantieteelliset, geopoliittiset ja sääntely-ympäristöt, joissa yritys toimii. Arvoketjuun kuuluu toimijoita, joiden paikka ketjussa on ennen yritystä tai sen jälkeen. Yrityksen edelle sijoittuvat toimijat (esimerkiksi toimittajat) tarjoavat tuotteita tai palveluja, joita käytetään yrityksen tuotteiden tai palvelujen kehittämiseen. Yrityksen jälkeen sijoittuvat yhteisöt (esimerkiksi jakelijat ja asiakkaat) vastaanottavat yritykseltä tuotteita tai palveluja.
Palkka	Bruttopalkka, lukuun ottamatta muuttuvia osia, kuten ylityökorvausta ja tulospalkkaa, ja ilman lisä, jollei niitä ole taattu.
Vedenkulutus	Yrityksen (tai laitoksen) rajoille vedetyn veden määrä, jota ei ole johdettu takaisin vesiympäristöön tai kolmanteen osapuoleen raportointikauden aikana.
Vedenotto	Kaikki vesi, joka on vedetty yrityksen rajoille kaikista lähteistä mihin tahansa käyttöön raportointikauden aikana.
Arvoketjun työntekijä	Henkilö, joka tekee työtä yrityksen arvoketjussa, riippumatta siitä, onko henkilöllä sopimussuhde yrityksen kanssa tai minkä luonteinen henkilön ja yrityksen välinen sopimussuhde on. ESRS-standardissa arvoketjun työntekijöihin kuuluvat kaikki yrityksen arvoketjun alku- ja loppupään työntekijät, joihin yritys vaikuttaa tai voi vaikuttaa olennaisesti. Kyseisiin vaikutuksiin sisältyvät myös ne vaikutukset, jotka liittyvät yrityksen omiin toimintoihin ja arvoketjuun esimerkiksi sen tuotteiden tai palvelujen ja liikesuhteiden kautta. Arvoketjun työntekijöihin kuuluvat kaikki työntekijät, jotka eivät ole ”omaa työvoimaa” (”omaa työvoimaa” ovat henkilöt, jotka ovat työsuhteessa yritykseen (”työsuhteiset työntekijät”), ja muut kuin työsuhteiset työntekijät, jotka ovat yritykselle työvoimaa toimittavia yksittäisiä toimeksisaajia (”itsenäiset ammatinharjoittajat”) tai pääasiallisesti työllistämistoimintaa harjoittavien yritysten toimittamia henkilöitä (NACE-koodi N78)).

(¹) Neuvoston direktiivi 2011/70/Euratom, annettu 19 päivänä heinäkuuta 2011, yhteisön kehyksen perustamisesta käytetyn ydinpoltoaineen ja radioaktiivisen jätteen vastuullista ja turvallista huoltoa varten.

(²) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/2001, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä (EUVL L 328, 21.12.2018, s. 82), 2 artiklan 1 kohta.

Lisäys B:

Luettelo mahdollisista kestävyyskysymyksistä

Tämä lisäys on erottamaton osa tätä standardia. Se sisältää luettelon mahdollisista kestävyyskysymyksistä.

Aihe	Kestävyyskysymys: Osa-alue	Kestävyyskysymys: Osa-alueen osa-aihe
Ilmastonmuutos	<ul style="list-style-type: none"> — Ilmastonmuutokseen sopeutuminen — Ilmastonmuutoksen hillintä — Energia 	
Ympäristön pilaantuminen	<ul style="list-style-type: none"> — Ilman pilaantuminen — Veden pilaantuminen — Maaperän pilaantuminen — Elävien organismien ja elintarvikkeiden pilaantuminen — Huolta aiheuttavat aineet — Erityistä huolta aiheuttavat aineet — Mikromuovit 	
Vesivarat ja merten luonnonvarat	<ul style="list-style-type: none"> — Vesi — Merten luonnonvarat 	<ul style="list-style-type: none"> — Vedenkulutus — Vedenotto — Jätevesipäästöt — Jätevesipäästöt valtameriin — Merten luonnonvarojen hyödyntäminen ja käyttö
Biologinen monimuotoisuus ja ekosysteemit	<ul style="list-style-type: none"> — Biologisen monimuotoisuuden vähenemisen suorat vaikutustekijät 	<ul style="list-style-type: none"> — Ilmastonmuutos — Maankäytön, makean veden ja merenkäytön muutokset — Suora hyödyntäminen — Haitalliset vieraslajit — Ympäristön pilaantuminen — Muut
	<ul style="list-style-type: none"> — Vaikutukset lajien tilaan 	<ul style="list-style-type: none"> — Esimerkkejä: — lajin populaation koko — lajin maailmanlaajuisen sukupuuton riski
	<ul style="list-style-type: none"> — Vaikutukset ekosysteemien laajuuteen ja tilaan 	<ul style="list-style-type: none"> — Esimerkkejä: — maaympäristön tilan heikkeneminen — aavikoituminen — maaperän sulkeminen rakentamisella
	<ul style="list-style-type: none"> — Vaikutukset ekosysteemipalveluihin ja riippuvuudet niistä 	
Kiertotalous	<ul style="list-style-type: none"> — Resurssien sisäänvirtaukset, mukaan lukien resurssien käyttö — Tuotteisiin ja palveluihin liittyvät resurssien ulosvirtaukset — Jäte 	
Oma työvoima	<ul style="list-style-type: none"> — Työolot 	<ul style="list-style-type: none"> — Työllisyysturva — Työaika — Riittävä palkka — Työmarkkinaosapuolten vuoropuhelu — Yhdistymisvapaus, työpaikkaneuvostojen olemassaolo sekä työntekijöiden tiedonsaanti-, kuulemis- ja osallistumisoikeudet — Työehtosopimusneuvottelut, mukaan lukien työehtosopimusten piiriin kuuluvien työntekijöiden osuus

Aihe	Kestävyyskysymys: Osa-alue	Kestävyyskysymys: Osa-alueen osa-aihe
		<ul style="list-style-type: none"> — Työ- ja yksityiselämän tasapaino — Terveys ja turvallisuus
	— Yhdenvertainen kohtelu ja yhtäläiset mahdollisuudet kaikille	<ul style="list-style-type: none"> — Sukupuolten tasa-arvo ja sama palkka samanarvoisesta työstä — Koulutus ja taitojen kehittäminen — Vammaisten ja toimintarajoitteisten henkilöiden työllistäminen ja inklusio — Toimenpiteet työpaikkaväkivallan ja -häirinnän torjumiseksi — Moninaisuus
	— Muut työhön liittyvät oikeudet	<ul style="list-style-type: none"> — Lapsityövoima — Pakkotyö — Asianmukaiset asuinolot — Yksityisyys
Arvoketjun työntekijät	— Työolot	<ul style="list-style-type: none"> — Työllisyysturva — Työaika — Riittävä palkka — Työmarkkinaosapuolten vuoropuhelu — Yhdistymisvapaus, mukaan lukien työpaikkaneuvostojen olemassaolo — Työehtosopimus — Työ- ja yksityiselämän tasapaino — Terveys ja turvallisuus
	— Yhdenvertainen kohtelu ja yhtäläiset mahdollisuudet kaikille	<ul style="list-style-type: none"> — Sukupuolten tasa-arvo ja sama palkka samanarvoisesta työstä — Koulutus ja taitojen kehittäminen — Vammaisten ja toimintarajoitteisten henkilöiden työllistäminen ja inklusio — Toimenpiteet työpaikkaväkivallan ja -häirinnän torjumiseksi — Moninaisuus
	— Muut työhön liittyvät oikeudet	<ul style="list-style-type: none"> — Lapsityövoima — Pakkotyö — Asianmukaiset asuinolot — Vesi ja sanitaatio — Yksityisyys
Vaikutusten kohteena olevat yhteisöt	— Yhteisöjen taloudelliset, sosiaaliset ja sivistykselliset oikeudet	<ul style="list-style-type: none"> — Asianmukaiset asuinolot — Riittävä ruoka — Vesi ja sanitaatio — Maahan liittyvät vaikutukset — Turvallisuuteen liittyvät vaikutukset
	— Yhteisöjen kansalaisoikeudet ja poliittiset oikeudet	<ul style="list-style-type: none"> — Sananvapaus — Kokoon-tumisvapaus — Vaikutukset ihmisoikeuksien puolustajiin
	— Alkuperäisyhteisöjen oikeudet	<ul style="list-style-type: none"> — Vapaa, tietoon perustuva ennakkosuostumus — Itsemääräämisoikeus — Sivistykselliset oikeudet

Aihe	Kestävyyksymys: Osa-alue	Kestävyyksymys: Osa-alueen osa-aihe
Kuluttajat ja loppukäyttäjät	— Tietoihin liittyvät kuluttajiin ja/tai loppukäyttäjiin kohdistuvat vaikutukset	— Yksityisyys — Sananvapaus — (Laadukkaiden) tietojen saatavuus
	— Kuluttajien ja/tai loppukäyttäjien henkilökohtainen turvallisuus	— Terveys ja turvallisuus — Henkilönsuoja — Lasten suojeleminen
	— Kuluttajien ja/tai loppukäyttäjien sosiaalinen inklusio	— Syrjimättömyys — Tuotteiden ja palvelujen saanti — Vastuulliset markkinointikäytännöt
Liiketoiminnan harjoittaminen	— Yrityskulttuuri — Väärinkäytösten paljastajien suojeleminen — Eläinten hyvinvointi — Poliittinen vuorovaikutus — Suhteet tavarantoimittajiin, mukaan lukien maksukäytännöt	
	— Korruptio ja lahjonta	— Ehkäiseminen ja havaitseminen, mukaan lukien koulutus — Tapaukset

Lisäys C:

Taustatietoa finanssimarkkinatoimijoille, jotka käyttävät tämän standardin mukaisesti laadittuja tietoja (suhte muihin EU:n asetuksiin)

66. Tämä lisäys on tarkoitettu kestävyysraportin käyttäjille. Seuraavassa taulukossa esitetään tämän standardin moduulien sisältämät kestävästä rahoituksen kannalta olennaiset tietopisteet, jotka täyttävät useimpien käyttäjätyyppien (pankit, sijoittajat ja suuret yritykset) tietotarpeet.
67. Sarakkeessa ”Tiedonantovaatimuksen numero ja nimi” ilmoitetaan kestävästä rahoituksen kannalta olennaiset tietopisteet eri moduuleissa (perusmoduulissa ja laajennetussa moduulissa). Sarakkeessa ”Tiedonantovelvoiteasetus (taulukko 1) ja/tai EPV:n pilari 3 ja/tai vertailuarvoasetus” esitetään näiden tietopisteiden yhteydet kestävyysraportin käyttäjien (pankit ja muut sijoittajat) kannalta merkityksellisiin määräyksiin.

Aihe: ympäristö/ yhteiskunta/hallinto	Tiedonantovaatimuksen numero ja nimi	Tiedonantovelvoiteasetus (taulukko 1) ja/tai EPV:n pilari 3 ja/tai vertailuarvoasetus												
Perusmoduuli														
Yleiset tiedot	B1 – Laatumisperusteet Yrityksen on esitettävä seuraavat tiedot: vii. omistettujen, vuokrattujen tai hallinnoitujen toimipaikkojen maantieteellinen sijainti.	EPV:n pilari 3 ⁽¹⁾												
Ympäristö	B3 – Energiankulutus ja kasvihuonekaasupäästöt Yrityksen on annettava tiedot kokonaisenergiankulutuksestaan megawattitunteina (MWh) seuraavassa taulukossa esitetyn erittelyn mukaisesti, jos sillä on käytettävissään tarvittavat tiedot erittelyn esittämiseksi: <table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <thead> <tr> <th></th> <th style="text-align: center;">Uusiutuva energia</th> <th style="text-align: center;">Uusiutumaton energia</th> <th style="text-align: center;">Yhteensä</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Sähkö (sähkölaskun mukaan)</td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>Polttoaineet</td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> </tbody> </table>		Uusiutuva energia	Uusiutumaton energia	Yhteensä	Sähkö (sähkölaskun mukaan)				Polttoaineet				Tiedonantovelvoiteasetus ⁽²⁾
	Uusiutuva energia	Uusiutumaton energia	Yhteensä											
Sähkö (sähkölaskun mukaan)														
Polttoaineet														
Ympäristö	B3 – Energiankulutus ja kasvihuonekaasupäästöt Yrityksen on ilmoitettava estimoidut kasvihuonekaasujen bruttopäästöt hiilidioksidiekvivalenttina (tCO ₂ e) standardin ”GHG Protocol Corporate Standard” (vuoden 2004 version) mukaisesti, mukaan lukien seuraavat tiedot: (a) scope 1 -kasvihuonekaasupäästöt (tCO ₂ e) (yrityksen omistuksessa tai määräysvallassa olevista lähteistä); ja (b) sijaintiperusteiset scope 2 -päästöt (tCO ₂ e) (eli ostetun energian, kuten sähkön, lämmön, höyryn tai jäähdytyksen, tuotannosta aiheutuvat päästöt).	Tiedonantovelvoiteasetus ⁽³⁾ Vertailuarvoasetus ⁽⁴⁾												
Ympäristö	B3 – Energiankulutus ja kasvihuonekaasupäästöt Yrityksen on ilmoitettava kasvihuonekaasuintensiteettinsä, joka lasketaan jakamalla 30 kohdan mukaisesti ilmoitetut kasvihuonekaasujen kokonaispäästöt 24 kohdan e alakohdan iv alakohdan mukaisesti ilmoitetulla (rahayksikköinä ilmaistulla) liikevaihdolla.	Tiedonantovelvoiteasetus ⁽³⁾ Vertailuarvoasetus ⁽⁶⁾												

Aihe: ympäristö/ yhteiskunta/hallinto	Tiedonantovaatimuksen numero ja nimi	Tiedonantovelvoiteasetus (taulukko 1) ja/tai EPV:n pilari 3 ja/tai vertailuarvoasetus
Ympäristö	<p>B4 – Ilman, veden ja maaperän pilaantuminen</p> <p>Jos yritys on lain tai muiden kansallisten määräysten nojalla velvollinen ilmoittamaan toimivaltaisille viranomaisille pilaavien aineiden päästöistään tai jos se raportoi niistä vapaaehtoisesti ympäristöjärjestelmänsä puitteissa, sen on ilmoitettava omista toiminnoistaan aiheutuvat pilaavien aineiden päästöt ilmaan, veteen ja maaperään sekä kunkin pilaavan aineen määrä. Jos nämä tiedot ovat jo julkisesti saatavilla, yritys voi vaihtoehtoisesti viitata asiakirjaan, jossa tiedot on esitetty, esimerkiksi antamalla URL-linkin tai käyttämällä hyperlinkkiä.</p>	Tiedonantovelvoiteasetus ⁽⁷⁾
Ympäristö	<p>B5 – Biologinen monimuotoisuus</p> <p>Yrityksen on ilmoitettava biologisen monimuotoisuuden kannalta herkillä alueilla tai niiden läheisyydessä sijaitsevien omistamiensa, vuokraamiensa tai hallinnoimiensa toimipaikkojen lukumäärä ja pinta-ala (hehtaareina).</p>	Tiedonantovelvoiteasetus ⁽⁸⁾
Ympäristö	<p>B7 – Resurssien käyttö, kiertotalous ja jätehuolto</p> <p>Yrityksen on ilmoitettava seuraavat tiedot:</p> <p>(a) jätteen kokonaistuotanto vuodessa tyyppin mukaan eriteltynä (tavanomainen ja vaarallinen jäte).</p>	Tiedonantovelvoiteasetus ⁽⁹⁾
Yhteiskunta	<p>B9 – Työvoima – Terveys ja turvallisuus</p> <p>Yrityksen on ilmoitettava työsuhteisten työntekijöidensä osalta seuraavat tiedot:</p> <p>(a) kirjattavien työtapaturmien lukumäärä ja osuus; ja</p> <p>(b) työperäisistä vammoista ja sairauksista johtuvien kuolemantapausten lukumäärä.</p>	Tiedonantovelvoiteasetus ⁽¹⁰⁾ Vertailuarvoasetus ⁽¹¹⁾
Yhteiskunta	<p>B10 – Työvoima – Palkkaus, työehtosopimus ja koulutus</p> <p>Yrityksen on ilmoitettava seuraavat tiedot:</p> <p>(b) nais- ja miespuolisten työsuhteisten työntekijöiden välinen palkkaero prosentteina. Yritys voi jättää nämä tiedot esittämättä, jos sen henkilöstömäärä on pienempi kuin 150 työsuhteista työntekijää (tämä raja-arvo laskee 100 työntekijään 7 päivästä kesäkuuta 2031 alkaen);</p>	Tiedonantovelvoiteasetus ⁽¹²⁾
Hallinto	<p>B11 – Korruptiosta ja lahjonnasta annetut tuomiot ja sakot</p> <p>Jos yritykselle on raportointikaudella annettu tuomioita tai sakkoja, sen on ilmoitettava korruption ja lahjonnan torjuntaa koskevien lakien rikkomisesta määrättyjen tuomioiden lukumäärä ja sakkojen kokonaismäärä.</p>	Vertailuarvoasetus ⁽¹³⁾
Laajennettu moduuli		
Ympäristö	<p>Tiedot, jotka otetaan huomioon raportoitaessa kasvihuonekaasupäästöistä perusmoduulin kohdassa B3</p> <p>Jos yritys esittää scope 1- ja scope 2 päästöjen yhteydessä yrityskohtaisia tietoja scope 3 päästöistään, nämä tiedot on esitettävä kohdassa B3 ("Energiankulutus ja kasvihuonekaasupäästöt") vaadittujen tietojen yhteydessä.</p>	Tiedonantovelvoiteasetus ⁽¹⁴⁾ Vertailuarvoasetus ⁽¹⁵⁾

Aihe: ympäristö/ yhteiskunta/hallinto	Tiedonantovaatimuksen numero ja nimi	Tiedonantovelvoiteasetus (taulukko 1) ja/tai EPV:n pilari 3 ja/tai vertailuarvoasetus
Ympäristö	<p>C3 – Kasvihuonekaasupäästöjen vähennystavoitteet</p> <p>Jos yritys on asettanut kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseen liittyviä tavoitteita, nämä tavoitteet on ilmoitettava absoluuttisina arvoina scope 1- ja scope 2 -päästöjen osalta. Jos yritys raportoi scope 3 päästöistä 50–53 kohdan mukaisesti ja on myös asettanut scope 3 vähennystavoitteita, asetetut tavoitteet on ilmoitettava myös merkittävien scope 3 päästöjen osalta. Yrityksen on erityisesti ilmoitettava seuraavat tiedot:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) tavoitevuosi ja tavoitevuoden arvo; (b) perusvuosi ja perusvuoden arvo; (c) tavoitteissa käytetyt yksiköt; (d) scope 1-, scope 2- ja (jos ne raportoidaan) scope 3 päästöjen osuudet tavoitteesta; ja (e) luettelo tärkeimmistä toimista, jotka yritys aikoo toteuttaa tavoitteidensa saavuttamiseksi. <p>Jos yritys toimii ilmastovaikutuksiltaan merkittävällä alalla ⁽¹⁶⁾ ja on ottanut käyttöön ilmastomuutoksen hillintää koskevan siirtymäsuunnitelman, se voi esittää tietoja myös suunnitelmastaan, kuten selvityksen siitä, miten suunnitelma edistää kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä.</p> <p>Jos ilmastovaikutuksiltaan merkittävällä alalla toimivalla yrityksellä ei ole ilmastomuutoksen hillintää koskevaa siirtymäsuunnitelmaa, sen on ilmoitettava, aikooko se ottaa suunnitelman käyttöön ja jos aikoo, milloin.</p>	<p>Tiedonantovelvoiteasetus ⁽¹⁷⁾ Vertailuarvoasetus ⁽¹⁸⁾ EPV:n pilari 3 ⁽¹⁹⁾ Vertailuarvoasetus ⁽²⁰⁾</p>
Ympäristö	<p>C4 – Ilmastoriskit</p> <p>Jos yritys on tunnistanut ilmastoon liittyviä uhkia tai siirtymätapahtumia, jotka aiheuttavat yritykselle ilmastoon liittyviä bruttoriskejä, sen on:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) kuvattava lyhyesti nämä ilmastoon liittyvät uhkat ja siirtymätapahtumat; (b) esitettävä arvionsa siitä, miten alttiita tai herkkiä yrityksen omaisuus, toiminnot ja arvoketju ovat näille uhkille ja siirtymätapahtumille; (c) esitettävä tunnistettujen ilmastoon liittyvien uhkien ja siirtymätapahtumien aikahorisontit; ja (d) ilmoitettava, onko se toteuttanut ilmastomuutokseen sopeutumista tukevia toimia ilmastoon liittyvien uhkien ja siirtymätapahtumien osalta. <p>Yritys voi raportoida myös ilmastoriskien mahdollisista haittavaikutuksista, jotka saattavat vaikuttaa sen taloudelliseen tulokseen tai liiketoimintaan lyhyellä, keskipitkällä tai pitkällä aikavälillä, ja ilmoittaa, arvioiko se riskit suuriksi, kohtalaisiksi vai pieniksi.</p>	<p>Vertailuarvoasetus ⁽²¹⁾ EPV:n pilari 3 ⁽²²⁾</p>

Aihe: ympäristö/ yhteiskunta/hallinto	Tiedonantovaatimuksen numero ja nimi	Tiedonantovelvoiteasetus (taulukko 1) ja/tai EPV:n pilari 3 ja/tai vertailuarvoasetus
Yhteiskunta	<p>C6 – Oma työvoimaa koskevat lisätiedot – Ihmisoikeuksia koskevat toimintaperiaatteet ja prosessit</p> <p>Yrityksen on vastattava seuraaviin kysymyksiin:</p> <p>(a) Onko yrityksellä käytössä omaa työvoimaa koskevat käytännesäännöt tai ihmisoikeuksia koskevia toimintaperiaatteita? (KYLLÄ/EI)</p> <p>(b) Jos vastaus on kyllä, käsitelläänkö niissä seuraavia aiheita:</p> <ol style="list-style-type: none"> i. lapsityövoima (KYLLÄ/EI); ii. pakkotyö (KYLLÄ/EI); iii. ihmiskauppa (KYLLÄ/EI); iv. syrjintä (KYLLÄ/EI); v. tapaturmien ehkäiseminen (KYLLÄ/EI); tai vi. jokin muu (KYLLÄ/EI – jos kyllä, täsmennä)? <p>Onko yrityksellä käytössä valitusten käsittelymekanismi omaa työvoimaansa varten? (KYLLÄ/EI)</p>	Vertailuarvoasetus ⁽²³⁾ Tiedonantovelvoiteasetus ⁽²⁴⁾
Yhteiskunta	<p>C7 – Vakavat ihmisoikeuksien loukkaukset</p> <p>Yrityksen on vastattava seuraaviin kysymyksiin:</p> <p>(a) Onko yritys todennut omassa työvoimassaan tapauksia, jotka koskevat jotakin seuraavista:</p> <ol style="list-style-type: none"> i. lapsityövoima (KYLLÄ/EI); ii. pakkotyö (KYLLÄ/EI); iii. ihmiskauppa (KYLLÄ/EI); iv. syrjintä (KYLLÄ/EI); tai v. jokin muu (KYLLÄ/EI – jos kyllä, täsmennä)? <p>(b) Jos vastaus on kyllä, yritys voi kuvata toimet, joita se on toteuttanut edellä esitettyjen tapausten korjaamiseksi.</p> <p>Onko yritys tietoinen vahvistetuista tapauksista, joissa on osallisena arvoketjun työntekijöitä, vaikutusten kohteena olevia yhteisöjä, kuluttajia tai loppukäyttäjiä? Jos vastaus on kyllä, täsmennä.</p>	Tiedonantovelvoiteasetus ⁽²⁵⁾ Vertailuarvoasetus ⁽²⁶⁾
Hallinto	<p>C8 – Tietyiltä aloilta saadut tulot ja sulkeminen EU:n vertailuarvojen ulkopuolelle</p> <p>Jos yritys toimii yhdellä tai useammalla seuraavista aloista, sen on esitettävä raportissa näillä aloilla saadut tulot:</p> <p>(a) kiistanalaiset aseet (jalkaväkimiinat, tytärammukset, kemialliset aseet ja biologiset aseet);</p>	Tiedonantovelvoiteasetus ⁽²⁷⁾ Vertailuarvoasetus ⁽²⁸⁾

Aihe: ympäristö/ yhteiskunta/hallinto	Tiedonantovaatimuksen numero ja nimi	Tiedonantovelvoiteasetus (taulukko 1) ja/tai EPV:n pilari 3 ja/tai vertailuarvoasetus
	(b) tupakan viljely ja tuotanto;	EPV:n pilari 3 ⁽²⁹⁾ Vertailuarvoasetus ⁽³⁰⁾
	(c) fossiilisten polttoaineiden (hiili, öljy ja kaasu) ala (yritys saa tuloja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/1999 2 artiklan 62 alakohdassa määriteltyjen fossiilisten polttoaineiden etsinnästä, louhinnasta, keräämisestä, tuotannosta, käsittelystä, varastoinnista, jalostuksesta tai jakelusta, mukaan lukien kuljetus, varastointi ja kauppa) eriteltynä hiilestä, öljystä ja kaasusta saatavien tulojen mukaan; tai	Tiedonantovelvoiteasetus ⁽³¹⁾ EPV:n pilari 3 ⁽³²⁾ Vertailuarvoasetus ⁽³³⁾
	(d) kemikaalien tuotanto, jos yritys valmistaa torjunta-aineita ja muita maatalouskemikaaleja.	Tiedonantovelvoiteasetus ⁽³⁴⁾ EPV:n pilari 3 ⁽³⁵⁾
	Yrityksen on ilmoitettava, onko se suljettu Pariisin sopimuksen mukaisten EU:n vertailuarvojen ulkopuolelle tämän suosituksen liitteessä II olevan 177 kohdan mukaisesti.	EPV:n pilari 3 ⁽³⁶⁾ Vertailuarvoasetus ⁽³⁷⁾
Hallinto	C9 – Hallintoelimen sukupuolijakauma Jos yrityksellä on hallintoelin, sen on ilmoitettava kyseisen elimen sukupuolijakauma.	Tiedonantovelvoiteasetus ⁽³⁸⁾ , vertailuarvoasetus ⁽³⁹⁾

⁽¹⁾ Tämä tiedonantovaatimus on komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2022/2453 lomakkeen 5 ("Kaupankäyntivaraston ulkopuoliset erät – Mahdollisen ilmastonmuutokseen liittyvän fyysisen riskin indikaattorit: Vastuut, joihin kohdistuu fyysinen riski") sisältämien vaatimusten mukainen.

⁽²⁾ Tiedonantovelvoiteasetuksen (EU) 2019/2088 liitteessä I olevassa taulukossa 1 esitetty pakollinen indikaattori 5 ("Uusiutumattoman energian kulutuksen ja tuotannon osuus").

⁽³⁾ Tiedonantovelvoiteasetuksen (EU) 2019/2088 liitteessä I olevassa taulukossa 1 esitetyt pakolliset indikaattorit 1 ("Kasvihuonekaasupäästöt") ja 2 ("Hiilijalanjälki").

⁽⁴⁾ Vertailuarvoasetuksen (EU) 2020/1816 5 artiklan 1 kohta, 6 artikla ja 8 artiklan 1 kohta.

⁽⁵⁾ Tämä tiedonantovaatimus tukee asetuksen (EU) 2019/2088 soveltamisalaan kuuluvien finanssimarkkinatoimijoiden tiedontarpeita, koska se on johdettu kestävien sijoitusten tiedonantosaantöjä koskevan komission delegoidun asetuksen (EU) 2022/1288 liitteessä I olevassa taulukossa 1 esitetystä pääasiallisiin haitallisiin vaikutuksiin liittyvästä pakollisesta indikaattorista 3 ("Sijoituskohteina olevien yritysten kasvihuonekaasuintensiteetti").

⁽⁶⁾ Nämä tiedot ovat komission delegoidun asetuksen (EU) 2020/1818 (ilmastovertailuarvoasetus) 8 artiklan 1 kohdan mukaisia.

⁽⁷⁾ Tämä tiedonantovaatimus tukee tiedonantovelvoiteasetuksen (EU) 2019/2088 mukaisia tiedontarpeita, koska se on johdettu a) pääasiallisiin haitallisiin vaikutuksiin liittyvästä lisäindikaattorista, joka esitetään kestävien sijoitusten tiedonantosaantöjä koskevan komission delegoidun asetuksen (EU) 2022/1288 liitteessä I olevassa taulukossa 2 esitetyssä indikaattorissa 2 ("Ilmansaastepäästöt"); b) liitteessä I olevassa taulukossa 1 esitetystä indikaattorista 8 ("Päästöt veteen"); c) liitteessä I olevassa taulukossa 2 esitetystä indikaattorista 1 ("Epäorgaanisten pilaavien aineiden päästöt"); ja d) liitteessä I olevassa taulukossa 2 esitetystä indikaattorista 3 ("Otonikerrosta heikentävien aineiden päästöt").

⁽⁸⁾ Tiedonantovelvoiteasetuksen (EU) 2019/2088 liitteessä I olevassa taulukossa 1 esitetty pakollinen indikaattori 7 ("Toiminnot, jotka vaikuttavat kielteisesti biologisen monimuotoisuuden kannalta herkkiin alueisiin").

⁽⁹⁾ Tämä tiedonantovaatimus tukee asetuksen (EU) 2019/2088 soveltamisalaan kuuluvien finanssimarkkinatoimijoiden tiedontarpeita, koska se on johdettu kestävien sijoitusten tiedonantosaantöjä koskevan komission delegoidun asetuksen (EU) 2022/1288 liitteessä I olevassa taulukossa 1 esitetystä pääasiallisiin haitallisiin vaikutuksiin liittyvästä pakollisesta indikaattorista 9 ("Vaarallisen jätteen ja radioaktiivisen jätteen määrä").

⁽¹⁰⁾ Nämä tiedot tukevat asetuksen (EU) 2019/2088 soveltamisalaan kuuluvien finanssimarkkinatoimijoiden tiedontarpeita, koska ne kuvastavat pääasiallisiin haitallisiin vaikutuksiin liittyvää lisäindikaattoria, joka esitetään asiaan liittyvän, kestävien sijoitusten julkistamisäntöjä koskevan delegoidun asetuksen liitteessä I olevassa taulukossa 3 esitetyssä indikaattorissa 2 ("Onnettomuuksien määrä").

- (¹¹) Tämä tiedonantovaatimus tukee vertailuarvojen hallintojien tiedontarpeita, jotta ne voivat julkistaa asetuksen (EU) 2020/1816 soveltamisalaan kuuluvat ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvät tekijät (ESG-tekijät) liitteessä II olevassa 1 ja 2 jaksossa esitetyn indikaattorin ”Onnettomuuksien, loukkaantumisten ja kuolemantapausten suhdeluku painotettuna keskiarvona” mukaisesti.
- (¹²) Asetuksen (EU) 2019/2088 (tiedonantovelvoiteasetus) liitteessä I olevassa taulukossa 1 esitetty pakollinen indikaattori 12 (”Sukupuolten välinen tasaottamaton palkkaero”) ja vertailuarvoasetuksen (EU) 2020/1816 liitteessä II olevassa 1 ja 2 jaksossa esitetty indikaattori ”Sukupuolten palkkaero painotettuna keskiarvona”.
- (¹³) Vertailuarvoasetuksen (EU) 2020/1816 liitteessä II olevassa 1 ja 2 jaksossa esitetty indikaattori ”Korruption ja lahjonnan torjuntaa koskevien lakien rikkomuksista johtuvien tuomioiden ja sakkojen määrä”.
- (¹⁴) Tiedonantovelvoiteasetuksen (EU) 2019/2088 liitteessä I olevassa taulukossa 1 esitetyt pakolliset indikaattorit 1 (”Kasvihuonekaasupäästöt”) ja 2 (”Hiilijalanjälki”).
- (¹⁵) Vertailuarvoasetuksen (EU) 2020/1816 5 artiklan 1 kohta, 6 artikla ja 8 artiklan 1 kohta.
- (¹⁶) Ilmastovaikutuksiltaan merkittävät alat on lueteltu NACE-päälukossa A–H ja päälukossa M, sellaisina kuin ne on määritelty delegoidun asetuksen (EU) 2023/137 liitteessä I.
- (¹⁷) Tämä tiedonantovaatimus tukee tiedonantovelvoiteasetuksen (EU) 2019/2088 soveltamisalaan kuuluvien finanssimarkkinatoimijoiden tiedontarpeita, koska se on johdettu kestävien sijoitusten tiedonantosaantöjä koskevan komission delegoidun asetuksen (EU) 2022/1288 liitteessä I olevassa taulukossa 2 esitetystä pääasiallisiin haitallisiin vaikutuksiin liittyvästä lisäindikaattorista 4 (”Sijoitukset yrityksiin, joilla ei ole hiilipäästöjen vähentämiseen tähtäviä aloitteita”).
- (¹⁸) Nämä tiedot ovat komission delegoidun asetuksen (EU) 2020/1818 (ilmastovertailuarvoasetus) 6 artiklan mukaisia.
- (¹⁹) Nämä tiedot ovat linjassa asetuksen (EU) N:o 575/2013 449 a artiklan ja komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2022/2453 lomakkeen 3 (”Kaupankäyntivaraston ulkopuoliset erät – Mahdollisen ilmastomuutokseen liittyvän siirtymäriskin indikaattorit: Mukauttamismittarit”) kanssa.
- (²⁰) Nämä tiedot ovat linjassa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/1119 (EU:n ilmastolaki) 2 artiklan 1 kohdan ja komission delegoidun asetuksen (EU) 2020/1818 (ilmastovertailuarvoasetus) 2 artiklan kanssa.
- (²¹) Vertailuarvoasetuksen (EU) 2020/1816 liite II (”Huomioon otettavat ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan (ESG) liittyvät tekijät vertailuarvossa kohde-etuutena olevien omaisuusserien osalta”).
- (²²) EPV:n pilari 3: ITS – lomake 5 (”Kaupankäyntivaraston ulkopuoliset erät – Mahdollisen ilmastomuutokseen liittyvän fyysisen riskin indikaattorit: Vastuut, joihin kohdistuu fyysinen riski”) ja EPV:n pilari 3: ITS – lomake 2 (”Kaupankäyntivaraston ulkopuoliset erät – Mahdollisen ilmastomuutokseen liittyvän siirtymäriskin indikaattorit: Kiinteistövuokaudelliset lainat – Vakuuden energiatehokkuus”).
- (²³) Tämä tiedonantovaatimus tukee vertailuarvojen hallintojien tarpeita julkistaa asetuksen (EU) 2020/1816 soveltamisalaan kuuluvat ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvät tekijät (ESG-tekijät) käyttäen liitteessä II olevissa osissa 1 ja 2 esitettyä indikaattoria ”Sellaisten yritysten osuus vertailuarvosalkusta, joilla ei ole Kansainvälisen työjärjestön kahdeksan perusyleissopimuksen käsittelemiä aiheita koskevia due diligence -käytäntöjä”.
- (²⁴) Tämä tiedonantovaatimus tukee asetuksen (EU) 2019/2088 soveltamisalaan kuuluvien finanssimarkkinatoimijoiden tiedontarpeita, koska se on johdettu kestävien sijoitusten tiedonantosaantöjä koskevan komission delegoidun asetuksen (EU) 2022/1288 liitteessä I olevassa taulukossa 1 esitetystä indikaattorista 11 (”Sellaisiin sijoituskohteina oleviin yrityksiin tehtyjen sijoitusten osuus, joilla ei ole toimintaperiaatteita YK:n Global Compact -periaatteiden tai monikansallisille yrityksille annettujen OECD:n toimintaohjeiden noudattamisen seuraamista varten tai epäkohtien tai valitusten käsittelyjärjestelmiä YK:n Global Compact -periaatteiden tai monikansallisille yrityksille annettujen OECD:n toimintaohjeiden rikkomiseen puuttumista varten”) sekä liitteessä I olevassa taulukossa 3 esitetystä indikaattorista 5 (”Sellaisiin sijoituskohteina oleviin yrityksiin tehtyjen sijoitusten osuus, joilla ei ole epäkohtien tai valitusten käsittelyjärjestelmiä työntekijöihin liittyvissä asioissa”) ja indikaattorista 9 (”Sellaisiin yhteisöihin tehtyjen sijoitusten osuus, joilla ei ole ihmisoikeuksiin liittyviä toimintaperiaatteita”).
- (²⁵) Tämä tiedonantovaatimus tukee asetuksen (EU) 2019/2088 soveltamisalaan kuuluvien finanssimarkkinatoimijoiden tiedontarpeita, koska se on johdettu kestävien sijoitusten tiedonantosaantöjä koskevan komission delegoidun asetuksen (EU) 2022/1288 liitteessä I olevassa taulukossa 1 esitetystä indikaattorista 10 (”YK:n Global Compact -periaatteiden ja OECD:n toimintaohjeiden rikkomiset”) ja liitteessä I olevassa taulukossa 3 esitetystä lisäindikaattorista 14 (”Vakaviin ihmisoikeusongelmiin ja ihmisoikeuksien loukkauksiin liittyvien tunnistettujen tapausten määrä”).
- (²⁶) Tämä tiedonantovaatimus tukee vertailuarvojen hallintojien tiedontarpeita, jotta ne voivat julkistaa asetuksen (EU) 2020/1816 soveltamisalaan kuuluvat ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallintotapaan liittyvät tekijät (ESG-tekijät) liitteessä II olevassa 1 ja 2 jaksossa esitetyn indikaattorin ”Kansainvälisten perus- ja yleissopimusten, Yhdistyneiden kansakuntien periaatteiden tai tapauksen mukaan kansallisen lainsäädännön mukaisiin sosiaalilainsäädännön rikkomisiin syyllystyneiden vertailuarvon osatekijöiden määrä (absoluuttinen lukumäärä sekä kaikilla vertailuarvon osatekijöillä jaettu suhteellinen määrä)” mukaisesti.
- (²⁷) Tämä tiedonantovaatimus tukee asetuksen (EU) 2019/2088 soveltamisalaan kuuluvien finanssimarkkinatoimijoiden tiedontarpeita, koska se on johdettu kestävien sijoitusten tiedonantosaantöjä koskevan komission delegoidun asetuksen (EU) 2022/1288 liitteessä I olevassa taulukossa 1 esitetystä pääasiallisiin haitallisiin vaikutuksiin liittyvästä lisäindikaattorista 14 (”Altistuminen kiistanalaisiin aseisiin (jalkaväkimiinat, tytärammukset, kemialliset aheet ja biologiset aheet) liittyvälle riskille”).
- (²⁸) Vertailuarvoasetuksen (EU) 2020/1818 12 artiklan 1 kohta: ”EU:n Pariisin sopimuksen mukaisten vertailuarvojen hallintojien on suljettava kaikki seuraavat yritykset kyseisten vertailuarvojen ulkopuolelle: yritykset, jotka osallistuvat mihin tahansa kiistanalaisiin aseisiin liittyvään toimintaan;” ja vertailuarvoasetuksen (EU) 2020/1816 liitteessä II oleva kohta ”Vertailuarvon osatekijöiden painotettu keskimääräinen prosenttiosuus kiistanalaisten aseiden alalla”.
- (²⁹) EPV:n pilari 3: Malli 1: Kaupankäyntivaraston ulkopuoliset erät – Ilmastomuutokseen liittyvä siirtymäriski: Tupakkatuotteiden valmistusta harjoittavat yritykset, jotka on suljettu EU:n Pariisin sopimuksen mukaisten vertailuarvojen ulkopuolelle ilmastovertailuarvoasetuksen 12 artiklan 1 kohdan d–g alakohdan ja 12 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

-
- ⁽³⁰⁾ Tämä tiedonantovaatimus tukee vertailuarvojen hallinnoijien tarpeita julkistaa asetuksen (EU) 2020/1818 soveltamisalaan kuuluvat ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvät tekijät (ESG-tekijät) 12 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja asetuksen (EU) 2020/1816 liitteessä II olevan kohdan ”Vertailuarvon osatekijöiden painotettu keskimääräinen prosenttiosuus tupakka-alalla” mukaisesti.
- ⁽³¹⁾ Tämä tiedonantovaatimus tukee asetuksen (EU) 2019/2088 soveltamisalaan kuuluvien finanssimarkkinatoimijoiden tiedontarpeita, koska se on johdettu kestävien sijoitusten tiedonantosääntöjä koskevan komission delegoidun asetuksen (EU) 2022/1288 liitteessä I olevassa taulukossa 1 esitetystä pääasiallisiin haitallisiin vaikutuksiin liittyvästä lisäindikaattorista 4 (”Fossiilisten polttoaineiden alalla toimiviin yrityksiin liittyvä vastuu”).
- ⁽³²⁾ EPV:n pilari 3: Malli 1: Kaupankäyntivaraston ulkopuoliset erät – Ilmastonmuutokseen liittyvä siirtymäriski: Kaivos- ja louhintatoimintaa harjoittavat yritykset, jotka on suljettu EU:n Pariisin sopimuksen mukaisten vertailuarvojen ulkopuolelle ilmastovertailuarvoasetuksen 12 artiklan 1 kohdan d–g alakohdan ja 12 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
- ⁽³³⁾ Vertailuarvoasetuksen (EU) 2020/1818 12 artiklan 1 kohta.
- ⁽³⁴⁾ Tämä tiedonantovaatimus tukee asetuksen (EU) 2019/2088 soveltamisalaan kuuluvien finanssimarkkinatoimijoiden tiedontarpeita, koska se on johdettu kestävien sijoitusten tiedonantosääntöjä koskevan komission delegoidun asetuksen (EU) 2022/1288 liitteessä I olevassa taulukossa 2 esitetystä pääasiallisiin haitallisiin vaikutuksiin liittyvästä lisäindikaattorista 9 (”Sijoitukset kemikaaleja tuottaviin yrityksiin”).
- ⁽³⁵⁾ EPV:n pilari 3: Malli 1: Kaupankäyntivaraston ulkopuoliset erät – Ilmastonmuutokseen liittyvä siirtymäriski: Kaivos- ja louhintatoimintaa harjoittavat yritykset, jotka on suljettu EU:n Pariisin sopimuksen mukaisten vertailuarvojen ulkopuolelle ilmastovertailuarvoasetuksen 12 artiklan 1 kohdan d–g alakohdan ja 12 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
- ⁽³⁶⁾ Tämä tiedonantovaatimus on komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2022/2453 lomakkeen 1 ”Kaupankäyntivaraston ulkopuoliset erät – Mahdollisen ilmastonmuutokseen liittyvän siirtymäriskin indikaattorit: Vastuiden luottoluokka toimialan, päästöjen ja jäljellä olevan maturiteetin mukaan” sisältämien vaatimusten mukainen.
- ⁽³⁷⁾ Tämä tiedonantovaatimus on komission delegoidun asetuksen (EU) 2020/1818 (ilmastovertailuarvoasetus) 12 artiklan 1 kohdan mukainen.
- ⁽³⁸⁾ Tämä tiedonantovaatimus tukee asetuksen (EU) 2019/2088 soveltamisalaan kuuluvien finanssimarkkinatoimijoiden tiedontarpeita, koska se on johdettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/2088 täydentämisestä kestävien sijoitusten tiedonantosääntöjen osalta 6 päivänä huhtikuuta 2022 annetun komission delegoidun asetuksen (EU) 2022/1288 liitteessä I olevassa taulukossa 1 esitetystä pääasiallisiin haitallisiin vaikutuksiin liittyvästä lisäindikaattorista 13 (”Sukupuolten moninaisuus hallituksessa”).
- ⁽³⁹⁾ Tämä tiedonantovaatimus tukee vertailuarvojen hallinnoijien tarpeita julkistaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1011 täydentämisestä 17 päivänä heinäkuuta 2020 annetun komission delegoidun asetuksen (EU) 2020/1816 soveltamisalaan kuuluvat ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvät tekijät (ESG-tekijät) liitteessä II olevassa 1 ja 2 jaksossa esitetyn indikaattorin ”Hallituksen nais- ja miespuolisten jäsenten suhdeluku painotettuna keskiarvona” mukaisesti.
-

LIITE II

Käytännön ohjeita tämän suosituksen liitteeseen I sisältyvän pienten ja keskisuurten yritysten vapaaehtoisen kestävyysraportointistandardin soveltamiseen

Tässä liitteessä annetaan käytännön ohjeita tämän suosituksen liitteessä I esitetyn pienten ja keskisuurten yritysten vapaaehtoisen kestävyysraportointistandardin (VSME-standardin) soveltamiseen.

Liitteen ohjeilla selvennetään pk-yritysten vapaaehtoiseen kestävyysraportointistandardiin sisältyvien tiettyjen kestävyyttä koskevien tiedonantovaatimusten soveltamista. Yritykset ja muut sidosryhmät voivat halutessaan tutustua myös EFRAGin julkaisemiin ESRS-standardeja koskeviin täytäntöönpano-ohjeisiin.

Tähän liitteeseen sisältyvillä ohjeilla komissio pyrkii tekemään tiedonantovaatimusten soveltamisesta pk-yrityksille kustannustehokasta sekä varmistamaan raportoitujen kestävyystietojen käyttö- ja vertailukelpoisuuden. Ohjeilla edistetään komission tavoitetta yksinkertaistaa kestävyysraportointivaatimuksia ja keventää kestävyysraportoinnista yrityksille aiheutuvaa hallinnollista taakkaa tarjoamalla niille selkeämmän ja varmemman toimintaympäristön.

Tähän liitteeseen sisältyvillä ohjeilla ei millään tavoin laajenneta tai lisätä komission suosituksessa tai kyseisen suosituksen liitteessä I olevassa pienten ja keskisuurten yritysten vapaaehtoisessa kestävyysraportointistandardissa esitettyjä säännöksiä. Tarkoituksena on ainoastaan auttaa yrityksiä asiaankuuluvien tiedonantovaatimusten käytännön noudattamisessa.

Perusmoduulia koskevat ohjeet

1. Seuraaviin jaksoihin sisältyvien ohjeiden tarkoituksena on helpottaa pk-yritysten vapaaehtoisesta kestävyysraportointistandardista annetun komission suosituksen liitteessä I olevaan 21–43 kohtaan sisältyvien kestävyysraportointivaatimusten soveltamista.
2. Ohjeet on tarkoitettu osaksi ekosysteemiä, johon voisivat sisältyä myös EFRAGin lisäohjeistuksen kehittäminen, uudet digitaaliset välineet ja täytäntöönpanon tukeminen (kuten koulutustoimet ja sidosryhmien osallistuminen). Näillä toimilla voitaisiin helpottaa ohjeiden teknisten seikkojen ymmärtämistä.
3. Tässä jaksossa esitetyt ohjeet tukevat yrityksiä perusmoduulin soveltamisessa.

1.1. Perusmoduulia koskevat ohjeet – yleiset tiedot**B1 – Laatimisperusteet**

4. Yritys voi ilmoittaa 24 kohdan e alakohdan i alakohdassa edellytetyksi oikeudelliseksi muodoksi jonkin seuraavista yritysraenteista:
 - (a) yksityinen osakeyhtiö;
 - (b) yhden henkilön yritys;
 - (c) henkilöyhtiö;
 - (d) osuuskunta;
 - (e) muu (täsmennettävä yritysten oikeudellisia muotoja koskevien maakohtaisten eritelmien perusteella).
5. Standardin 24 kohdan e alakohdan ii alakohdassa edellytetyillä NACE-koodeilla tarkoitetaan Euroopan unionissa käytetyn NACE-toimialaluokituksen (Nomenclature statistique des Activités économiques dans la Communauté Européenne) mukaisia koodeja. NACE tarjoaa vakiomuotoisen kehyksen taloudellisen toiminnan luokitteluksi toimialoihin, mikä mahdollistaa vertailtavuuden ja yhteisen ymmärryksen eri EU-maiden välillä.

6. NACE-koodi koostuu numeroista, joiden määrä vaihtelee kahdesta viiteen sen mukaan, millä tarkkuustasolla taloudellinen toiminta on määritelty. NACE-koodit on lueteltu asetuksessa (EU) 2023/137.

Taso	Tunniste	Kuvaus
1	Päälukokka	Päälukat merkitään kirjaimella, ja niissä määritellään 21 yleistä taloudellisen toiminnan aluetta, kuten maatalous, teollisuus ja kauppa.
2	Kaksinumerotaso	Toisella tasolla yleiset taloudellisen toiminnan alueet jaetaan tarkempiin toimialoihin, jotka merkitään kaksinumeroisella koodilla. Kaksinumerotaso sisältää yhteensä 88 nimikettä.
3	Kolminumerotaso	Kolmannella tasolla toimialat jaetaan pienempiin sektoreihin, jotka merkitään kolminumeroisella koodilla (joka sisältää myös kaksinumerotason koodin). Kolminumerotaso sisältää noin 270 nimikettä.
4	Nelinumerotaso	Neljännellä tasolla sektorit jaetaan tiettyihin toimintoihin, jotka merkitään nelinumeroisella koodilla (joka sisältää myös kaksi- ja kolminumerotason koodit). Nelinumerotasolla on noin 450 nimikettä.

7. **Työsuhteisten työntekijöiden** määrää koskevassa 24 kohdan e alakohdan v alakohdassa ”kokoaikavastaavalla” tarkoitetaan yrityksen kokoaikaisten työtehtävien määrää. Se voidaan laskea jakamalla työntekijän työaikakirjanpidon mukaiset työtunnit (eli viikon aikana tosiasiallisesti tehtyjen työtuntien kokonaismäärä) työnantajan määrittelemän kokoaikaisen työviikon mukaisilla työtunneilla (eli kokoaikaisten työntekijöiden tekemien työtuntien kokonaismäärällä). Esimerkiksi jos työntekijä työskentelee 25 tuntia viikossa yrityksessä, jonka kokoaikainen työviikko on 40 tuntia, hän vastaa 0,625:tä kokoaikaista työntekijää (eli luku saadaan jakamalla 25 tuntia 40 tunnilla).
8. ”Henkilömäärällä” tarkoitetaan yrityksen palveluksessa olevien työntekijöiden kokonaismäärää. Tämän määrän voi ilmoittaa joko raportointikauden lopun tilanteen mukaan tai raportointikauden keskiarvona.
9. Pääasiallisen toiminnan maata ja merkittävien omaisuuserien sijaintia koskevassa 24 kohdan e alakohdan vi ja vii kohdassa yrityksen on esitettävä seuraavat tiedot kunkin **toimipaikkansa** osalta:

Toimipaikka	Osoite	Postinumero	Kaupunki	Maa	Koordinaatit (maantieteellinen sijainti)
Esim. sääntömääräinen kotipaikka					
Esim. varasto					
Esim. teollisuuslaitos					

10. Yrityksen maantieteellinen sijainti voi olla hyödyllinen tietopiste sidosryhmille, kun ne arvioivat pk-yritykseen liittyviä riskejä ja mahdollisuuksia, erityisesti **ilmastonmuutokseen sopeutumiseen**, veteen, ekosysteemeihin ja biologiseen monimuotoisuuteen liittyvien kestävyyskysymysten osalta.
11. Maantieteellinen sijainti on ilmoitettava kolmiulotteisina koordinaatteina yksittäisten yksiköiden osalta tai monikulmion muodostavina koordinaatteina, kun kyseessä on suurempi, ei-yksikkömäinen **toimipaikka**, kuten maatalia, kaivos tai muu laitos. Yritys voi myös ilmoittaa koordinaattiryppään, jonka avulla asianomainen alue voidaan tunnistaa helposti. Kolmiulotteiset koordinaatit on ilmoitettava viiden desimaalin tarkkuudella (esimerkiksi 0° 00' 0,036”).

12. Yrityksen omistamien, vuokraamien tai hallinnoimien **toimipaikkojen** maantieteellinen sijainti on ilmoitettava lisäämällä toimipaikkojen koordinaatit 73 kohdassa olevaan taulukkoon. Yritys voi hyödyntää omistamiensa, vuokraamiensa tai hallinnoimiensa toimipaikkojen koordinaattien määrittämisessä verkossa saatavilla olevia kartoituvälineitä. Suurempien toimipaikkojen aluerajojen tai pinta-alan määrittämiseen voi käyttää myös tarkoitukseen soveltuvia ohjelmistotyökaluja tai alustoja.
13. Standardin 25 kohdassa mainittu kestävyyyteen liittyvä sertifiointi voi olla esimerkiksi EU:n, kansallisen tai kansainvälisen ympäristömerkintäjärjestelmän mukainen rekisteröity ympäristömerkki, joka koskee pk-yrityksen pääasiallista toimintaa. Esimerkiksi EU-ympäristömerkin voi saada tiettyihin tuotteisiin, kuten tekstiileihin ja jalkineisiin, päällysteisiin (kuten puiisiin lattiapäällysteisiin), puhdistustuotteisiin ja henkilökohtaisen hygienian hoitoon tarkoitettuihin tuotteisiin, elektronisiin laitteisiin sekä huonekaluihin. Tarkempia tietoja on EU-ympäristömerkin tuoteryhmiä ja tuoteluetteloja koskevilla sivustoilla (*EU Ecolabel Product Groups* ja *EU Ecolabel Product Catalogue*).

B2 – Kestävämpään talouteen siirtymistä koskevat käytännöt, toimintaperiaatteet ja tulevaisuuteen suuntautuvat aloitteet

14. Yritykset voivat ilmoittaa B2-tietopisteet seuraavaa mallia käyttäen.

	Onko yrityksellä käytössä käytäntöjä, toimintaperiaatteita tai tulevaisuuteen suuntautuvia aloitteita, jotka koskevat joitakin seuraavista kestävyyskysymyksistä? [KYLLÄ/EI]	Ovatko ne julkisesti saatavilla? [KYLLÄ/EI]	Liittyykö niihin tavoitteita? [KYLLÄ/EI]
Ilmastonmuutos			
Ympäristön pilaantuminen			
Vesivarat ja merten luonnonvarat			
Biologinen monimuotoisuus ja ekosysteemit			
Kiertotalous			
Oma työvoima			
Arvoketjun työntekijät			
Vaikutusten kohteena olevat yhteisöt			
Kuluttajat ja loppukäyttäjät			
Liiketoiminnan harjoittaminen			

15. Jos yritys on osuuskunta, se voi ilmoittaa seuraavat tiedot:

- (a) työntekijöiden, käyttäjien tai muiden asianomaisten osapuolten tai yhteisöjen tosiasiallinen osallistuminen hallintoon;

- (b) syyskuun 29 päivänä 2023 annetussa neuvoston suosituksessa tarkoitettujen rahoitussijoitukset yhteisötalouden toimijoiden pääomaan tai varoihin (lahjoituksia ja rahoitusosuuksia lukuun ottamatta); ja
- (c) mahdolliset voitonjakoa koskevat rajoitukset, jotka liittyvät toiminnan keskinäiseen luonteeseen tai yleistä taloudellista etua koskevien palvelujen luonteeseen.

Omaa työvoimaa, arvoketjun työntekijöitä, vaikutusten kohteena olevia yhteisöjä, kuluttajia ja loppukäyttäjiä koskevat ohjeet

16. Yhteiskuntaan ja ihmisoikeuksiin liittyvien kestävyyskysymysten havainnollistamiseksi lisäyksessä B esitetään luettelo mahdollisista kestävyyskysymyksistä. Luettelo voi auttaa tunnistamaan, pyritäänkö toimintaperiaatteilla, käytännöllä tai tulevaisuuteen suuntautuvilla aloitteilla puuttumaan ihmisoikeuksia koskeviin kielteisiin **vaikutuksiin** kattavasti vai rajoittuvatko ne tiettyihin vaikutusten kohteena oleviin sidosryhmiin (esimerkiksi **arvoketjun** alkupään työntekijöihin). Yritys voi myös ilmoittaa, onko sillä käytössä menettely ihmisoikeuksiin liittyvien valitusten käsittelyä varten.

1.2. Perusmoduulia koskevat ohjeet – ympäristömittarit

B3 – Energiankulutus ja kasvihuonekaasupäästöt

Vaikutukset ilmastoon: energiankäyttö ja kasvihuonekaasupäästöt

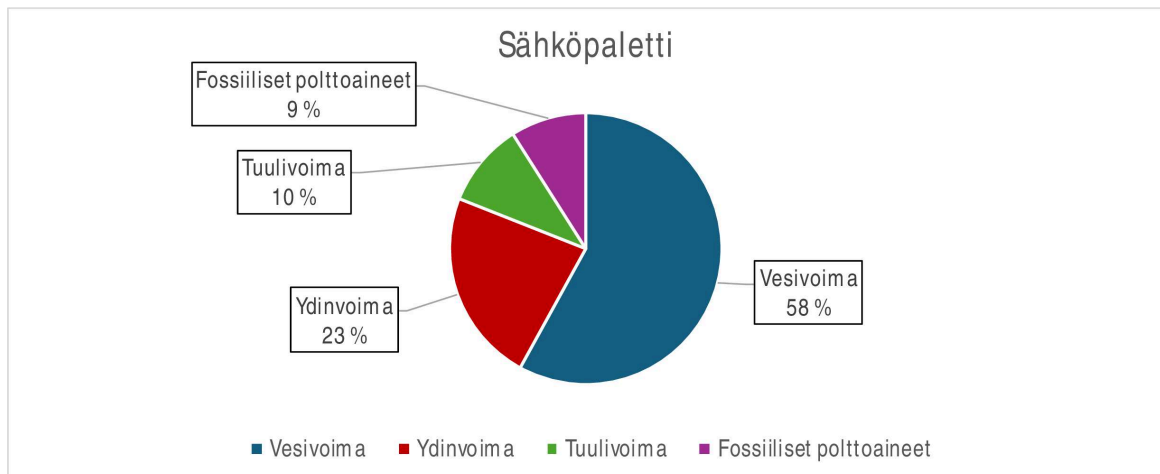
17. Standardin 29 ja 30 kohdassa yrityksen on raportoitava ilmastoon liittyvistä **vaikutuksista** antamalla tietoa energiankäytöstään ja **kasvihuonekaasupäästöistään**. Nämä B3-tietojen esittämistä koskevat ohjeet eivät muodosta ylimääräistä tietopistettä standardin 29 kohdassa (energiankulutus) ja 30 kohdassa (kasvihuonekaasupäästöt) kuvattujen tietojen lisäksi, vaan tarkoituksena on esittää kohdan B3 mukaisen raportoinnin yleinen tavoite ja taustatiedot.

Energiankulutus

18. Ilmastoon liittyvät **vaikutukset** kytkeytyvät vahvasti energiankulutukseen. Siksi on tärkeää ilmoittaa kulutetun energian määrä ja tyyppi sekä energiapaletti (esimerkiksi fossiilisten polttoaineiden, kuten hiilen, öljyn ja kaasun, käyttö verrattuna **uusiutuvan energian** käyttöön). Yritys voi ilmoittaa esimerkiksi tiedot kokonaisenergiankulutuksestaan fossiilisten polttoaineiden ja sähkönkulutuksen mukaan eriteltynä. Myös muut erittelyt ovat mahdollisia, kuten kulutuksen erittely ostetun ja itse tuotetun uusiutuvista lähteistä peräisin olevan sähkön mukaan. Esimerkki 29 kohdassa vaadittujen tietojen esittämisestä:

	Uusiutuvan energian kulutus (MWh)	Uusiutumattoman energian kulutus (MWh)	Energiankulutus yhteensä vuonna 202(x) (MWh)
<i>Sähkö (sähkölaskun mukaan)</i>	300	186	486
<i>Polttoaineet</i>	3	7	10

19. Jos yritys ostaa fossiilisia polttoaineita (esimerkiksi maakaasua tai öljyä) tai uusiutuvia polttoaineita (esimerkiksi biopolttoaineita, kuten biodieseliä tai bioetanolia) tuottaakseen sähköä, lämpöä tai jäädytystä omaan kulutukseensa, sen on vältettävä kaksinkertaista laskentaa. Tämän vuoksi ostetun polttoaineen energiasisältö on otettava huomioon ainoastaan polttoaineenkulutuksen yhteydessä. Ostetusta polttoaineesta tuotetun sähkön tai lämmön kulutusta ei tarvitse ottaa huomioon, eikä siitä tarvitse raportoida. Yrityksen on kuitenkin otettava huomioon uusiutuvista energialähteistä, kuten aurinko- tai tuulienergiasta, (ilman polttoainetta) tuotetun sähkön kulutus.

20. Yritys ei saa kompensoida energiankulutustaan omalla energiantuotannollaan myöskään niissä tapauksissa, joissa yrityksen **toimipaikassa** tuotettu energia myydään kolmannelle osapuolelle, joka käyttää sen. Polttoaineenkulutuksen laskemista kahteen kertaan on vältettävä myös itse tuotetun energian kulutusta ilmoitettaessa. Jos yritys tuottaa sähköä joko uusiutumattomasta tai uusiutuvasta polttoaineesta ja kuluttaa tuottamansa sähkön itse, energiankulutus otetaan huomioon vain kerran polttoaineenkulutuksen yhteydessä. **Uusiutuvan energian** osuus kulutuksesta voidaan laskea alkuperätakuiden, uusiutuvan energian sertifikaattien tai sähkölaskussa ilmoitetun sähkön koostumuksen perusteella. Sähkölaskussa saatetaan esittää kulutetut sähköyksiköt ja uusiutuvista lähteistä peräisin olevan sähkön prosenttiosuudet oheisessa kaaviossa esitetyllä tavalla.
21. Kun yritys laatii 29 kohdassa vaadittuja energiankulutustietoja, sen on jätettävä huomiotta raaka-aineet ja polttoaineet, joita ei polteta energiatarkoituksiin. Yritys, joka kuluttaa polttoainetta raaka-aineena, voi antaa tiedot tästä kulutuksesta erillään vaadituista tiedoista.

Muuntaminen eri energiayksikköjen välillä

22. Yrityksen on ilmoitettava energiankulutuksensa energian loppukulutuksena. Tällä tarkoitetaan yritykselle toimitettua energiaa, kuten läheiseltä teollisuuslaitokselta hankittua sähköä (megawattitunteina, MWh) tai huoltoasemalta ostettua dieseliä. "Sähköllä" tarkoitetaan nimenomaisesti lämmön, höyryn ja jäädytyksen tuotannossa käytettyä sähköä. "Polttoaineet" käsittää kaikki poltettavat polttoaineet, kuten kaasun, maakaasun ja biomassan.
23. Standardin 29 kohdassa todetaan, että energiankulutuksen mittayksikkönä käytetään megawattituntia (MWh). Polttoaineen tai biomassan osalta muina yksikköinä ilmaistut tiedot, kuten energiasisältö (esimerkiksi kJ tai Btu), tilavuus (esimerkiksi l tai m³) tai massa (esimerkiksi tonnia tai lyhyttä tonnia), on muunnettava megawattitunneiksi.
24. Jos polttoaineenkulutusta mitataan massana (esimerkiksi puu tai kivihiili), yrityksen on:
- selvitettävä polttoaineen tehollinen lämpöarvo (esimerkiksi kJ/t, TJ/Gg) (arvona voidaan käyttää luotettavan lähteen, kuten IPCC:n, julkaisemaa tyypillistä arvoa, toimittajan ilmoittamaa arvoa tai sisäisesti määritettyä arvoa);
 - muunnettava tehollinen lämpöarvo megawattitunneiksi tonnia kohti ilmaistuna (MWh/t) esimerkiksi seuraavasti:

$$1 \text{ TJ} = 10^{12} \text{ J} = 277,78 \text{ MWh}; 1 \text{ Gg} = 10^9 \text{ g} = 1\,000 \text{ t}$$

$$11,9 \text{ TJ/Gg} = 11,9 \times 277,78 / 1\,000 \text{ t} = 3,31 \text{ MWh/t}; \text{ ja}$$
 - laskettava massan energiasisältö esimerkiksi seuraavasti:

$$1\,245\,345 \text{ t} \times 3,31 \text{ MWh/t} = 4\,117\,111 \text{ MWh}.$$

25. Nestemäisten polttoaineiden osalta yrityksen on:

(a) muunnettava tilavuustiedot massaksi kertomalla tilavuus polttoaineen tiheydellä esimerkiksi seuraavasti:

$$\text{diesel} = 4\,456\,000 \text{ l}; \text{ dieselin tiheys} = 0,84 \text{ kg/l}$$

$$4\,456\,000 \text{ (l)} \times 0,84 \text{ (kg/l)} = 3\,743\,040 \text{ kg} = 3\,743 \text{ t};$$

(b) laskettava energiasisältö kertomalla massa tehollisella lämpöarvolla esimerkiksi seuraavasti: $3\,743 \text{ [t]} \times 43 \text{ [TJ/Gg]} = 3\,743 \text{ t} \times 43 \text{ TJ/(1\,000 [t])} = 160,95 \text{ [TJ]}$; ja

(c) muunnettava TJ megawattitunneiksi esimerkiksi seuraavasti: $1 \text{ TJ} = 10^{12} \text{ J} = 277,778 \text{ MWh}$

$$160,95 \text{ [TJ]} = 277,78 \text{ [MWh/TJ]} \times 160,95 \text{ [TJ]} = 44\,708 \text{ MWh.}$$

Datan lähde:

Data

Datan lähde

CDP

CDP Technical Note: Conversion of fuel data to MWh

Kasvihuonekaasupäästöt

26. Standardin 30 kohdan mukainen yrityksen toiminnasta aiheutuvia **kasvihuonekaasujen bruttopäästöjä** koskeva vaatimus perustuu kasvihuonekaasupäästöjen laskentaan yleisimmin sovelletun standardin "GHG Protocol" määritelmiin ja sääntöihin. Standardin 30 kohdan mukaan yritysten on raportoitava scope 1- ja scope 2 -päästöistään. Scope 1 -kasvihuonekaasupäästöt kattavat yrityksen omistuksessa tai määräysvallassa olevista lähteistä aiheutuvat suorat päästöt. Scope 2 -päästöt ovat **epäsuoria kasvihuonekaasupäästöjä**, jotka ovat seurausta raportoivan yrityksen toiminnasta (yrityksen kuluttamasta energiasta) mutta syntyvät toisen yrityksen omistuksessa tai määräysvallassa olevissa lähteissä. Seuraavissa kohdissa annetaan tarkempia ohjeita scope 1- ja scope 2 -päästöjen laskemiseen.

27. Scope 1- ja scope 2 -päästöt voidaan raportoida seuraavassa muodossa:

	Kasvihuonekaasupäästöt vuonna 202(x) (tCO ₂ e)
Scope 1	45
Scope 2	6
Yhteensä	51

28. "GHG Protocol" on kansainvälisesti käytetty standardi kasvihuonekaasupäästöjen mittaamiseen, raportointiin ja hallintaan, ja sillä varmistetaan raportoinnin johdonmukaisuus ja läpinäkyvyys. Siihen liittyvä yritysstandardi ("Corporate Standard") sisältää scope 1-, scope 2- ja scope 3 -päästöjä koskevat ohjeet yrityksille ja muille organisaatioille (kuten kansalaisjärjestöille ja viranomaisille).

29. "GHG Protocol" sisältää luettelon raportointiperiaatteista, joilla varmistetaan, että yritysten päästöt otetaan tasapuolisesti huomioon. Nämä periaatteet ovat seuraavat:

(a) merkityksellisyys: kasvihuonekaasuinventaarior vastaa organisaation kasvihuonekaasupäästöjä;

(b) täydellisyys: kasvihuonekaasuinventaariorissa otetaan huomioon kaikki kasvihuonekaasupäästöjä aiheuttavat lähteet ja toiminnot rajatulla alueella;

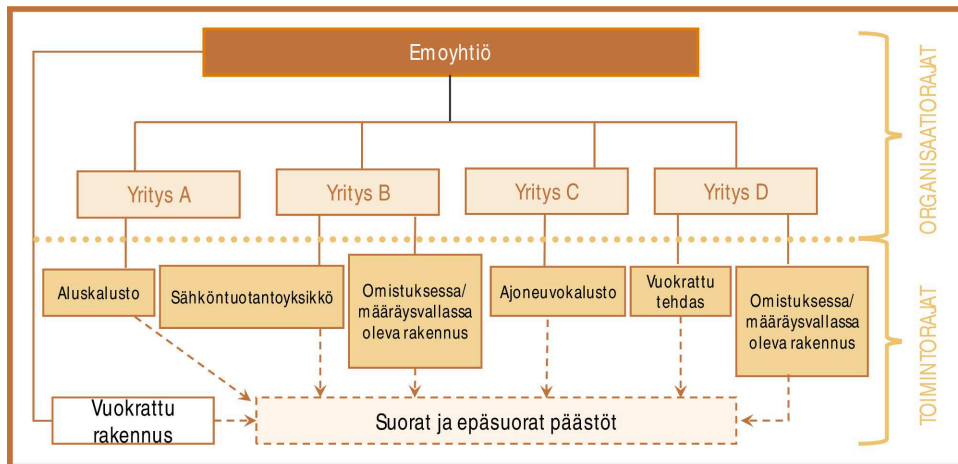
(c) johdonmukaisuus: käytetyt menetelmät ovat johdonmukaisia ja mahdollistavat ajallisen vertailun;

(d) läpinäkyvyys: kasvihuonekaasupäästöjen laskennassa käytetyt oletukset, viitetiedot ja menetelmät julkistetaan; ja

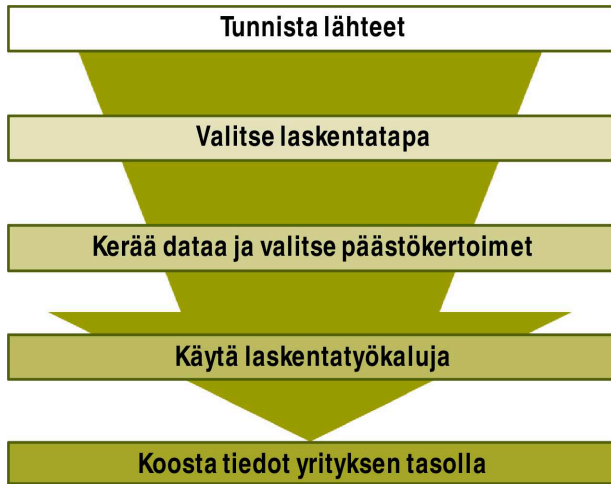
(e) täsmällisyys: kasvihuonekaasupäästöjä koskevat tiedot ovat riittävän tarkkoja, jotta niiden käyttäjät voivat tehdä päätöksiä niiden perusteella.

30. "GHG Protocol" -standardin sijasta yritykset voivat käyttää ISO 14064-1 -standardia, jos se soveltuu niiden raportointitarpeisiin paremmin.

31. Kasvihuonekaasupäästöjä raportoitaessa on tärkeää määrittää asianmukaiset rajat, jotta voidaan varmistaa kasvihuonekaasuinventaarion täsmällisyys ja välttää päästöjen kaksinkertainen laskenta. "GHG Protocol" -standardissa määritellään kahdenlaiset rajat: organisaatorajat ja toimintorajat.
- (a) Organisaatorajat: "GHG Protocol" -standardissa organisaatorajoilla tarkoitetaan rajoja, jotka määrittävät raportoivan yrityksen omistuksessa tai määräysvallassa olevat toiminnot käytetyn konsolidointimenetelmän mukaisesti. Päästöjen konsolidointiin on kaksi menetelmää, joista toinen perustuu omistukseen ja toinen määräysvaltaan. Yrityksen on valittava se menetelmä, joka vastaa sen olosuhteita.
- (b) Omistukseen perustuvassa menetelmässä toiminnot sisällytetään kasvihuonekaasupäästöjen laskentaan sen mukaan, mikä on yrityksen omistusosuus kustakin toiminnosta.
- (c) Määräysvaltaan perustuvassa menetelmässä yritys ottaa huomioon sellaisista toiminnoista aiheutuvat kasvihuonekaasupäästöt, joihin yrityksellä on taloudellinen tai operatiivinen määräysvalta. Tätä menetelmää käytettäessä yrityksen on sovellettava joko operatiiviseen tai taloudelliseen määräysvaltaan perustuvia kriteerejä päästöjensä konsolidoimiseksi ja sisällyttämiseksi raporttiin.
- i. Yrityksellä on taloudellinen määräysvalta toimintoon, jos sillä on oikeus määrätä toimintoon liittyvistä talouden ja liiketoiminnan periaatteista hyödyn saamiseksi tämän toiminnasta.
- ii. Yrityksellä on operatiivinen määräysvalta toimintoon, jos sillä itsellään tai jollakin sen tytäryhtiöistä on täydet valtuudet ottaa käyttöön ja toteuttaa toimintoon liittyviä käytäntöjä.
- (d) Toimintorajat: "GHG Protocol" -standardissa toimintorajoilla tarkoitetaan rajoja, jotka määrittävät raportoivan yrityksen omistuksessa tai määräysvallassa oleviin toimintoihin liittyvät suorat ja epäsuorat päästöt. Tämä arviointi antaa yritykselle mahdollisuuden määrittää, mitkä toiminnot ja lähteet aiheuttavat suoria (scope 1) ja epäsuoria (scope 2 ja scope 3) päästöjä, sekä päättää, mitkä epäsuorat päästöt sisällytetään sen toiminnasta aiheutuviin päästöihin.
- (e) Rajojen määrittelyssä on noudatettava edellä esitettyjä periaatteita (ajallinen johdonmukaisuus sekä dokumentoinnin läpinäkyvyys ja täydellisyys). Seuraavassa kaaviossa esitetään havainnollistus rajojen määrittelystä ⁽¹⁾:

⁽¹⁾ Greenhouse Gas Protocol. GHG Protocol Corporate Accounting and Reporting Standard – Revised Edition. World Resources Institute & World Business Council for Sustainable Development.

32. "GHG Protocol" -standardissa annetaan myös ohjeistusta ja esitetään vaiheittaiset ohjeet kasvihuonekaasupäästöjen tunnistamiseksi, laskemiseksi ja seuraamiseksi oheisessa kaaviossa esitetyllä tavalla ⁽²⁾.
33. Yksityisten ja julkisten aloitteiden puitteissa on kehitetty erilaisia välineitä, jotka auttavat yrityksiä laatimaan kasvihuonekaasuinventaarion ja helpottavat sen valmisteluun liittyviä haasteita. EFRAG ylläpitää verkkosivustollaan luetteloja suositteluista kasvihuonekaasulaskureista.

Scope 1 -päästöjä ja sijaintiperusteisia scope 2 -päästöjä koskevat ohjeet

34. Tyypillisiä scope 1 -päästöjä ovat polttoaineiden polttoon (esimerkiksi kattiloissa, uuneissa tai ajoneuvoissa) liittyvät hiilidioksidipäästöt (myös CH₄- ja N₂O-päästöt) sekä ilmastoinnin ja teollisuusprosessien hajapäästöt.
35. **Sijaintiperusteiset scope 2 -päästöt** käsittävät raportoivan yrityksen kuluttaman ostetun tai hankitun sähkön, lämmön, höyryn ja jäädytyksen tuotannosta aiheutuvat päästöt. Nämä päästöt osoittavat niiden verkkojen keskimääräisen päästöintensiteetin, joissa energiankulutus tapahtuu, ja ne perustuvat pääasiassa verkkojen keskimääräisiä päästökertoimia koskeviin tietoihin. Tyypillisiä scope 2 -päästöjen lähteitä ovat kaikenlaiset laitteet, jotka kuluttavat sähköä (esimerkiksi sähkömoottorit, valot ja rakennukset), lämpöä (esimerkiksi teollisuusprosessien ja rakennusten lämmitys), höyryä (esimerkiksi teollisuusprosessit) ja jäädytystä (esimerkiksi teollisuusprosessit ja rakennukset).
36. Kasvihuonekaasupäästöjä voidaan arvioida useilla eri tavoilla, kuten laskentaan, mittaukseen tai näiden yhdistelmään perustuvilla menetelmillä. Yksi yleisistä menetelmistä perustuu laskentaan, jossa käytetään päästökertoimia. Siinä voidaan ottaa huomioon myös kasvihuonekaasujen lämmitysvaikutuspotentiaali (GWP). Myös suora mittaus (virtaus ja pitoisuus) antureita käyttäen on mahdollista. Seuraavassa taulukossa esitetään yhteenveto yleisimmistä menetelmistä.

Kasvihuonekaasujen arviointimenetelmä	Kuvaus	Olellaiset tiedot
Mittaus	Suoran mittauksen perusteella määritetty kaasumäärä kerrotaan mitatun kaasun lämmitysvaikutuspotentiaalilla.	Kaasumittauksesta saatu päästö määrä (virtaus, pitoisuus, tilavuus) Kaasun lämmitysvaikutuspotentiaali (GWP)
Laskenta	Toimintotiedot kerrotaan päästökertoimella, jossa otetaan huomioon myös lämmitysvaikutuspotentiaali.	Toimintotiedot Päästökertoimien

⁽²⁾ Greenhouse Gas Protocol, *GHG Protocol Corporate Accounting and Reporting Standard – Revised Edition*, World Resources Institute & World Business Council for Sustainable Development.

37. Edellä olevassa taulukossa mainitaan seuraavat käsitteet:
- "toimintotiedot" vastaavat yleensä kulutetun polttoaineen määrää, joka voidaan ilmaista energiayksikköinä (esimerkiksi MWh), tilavuutena (esimerkiksi m³ tai l) tai massana (esimerkiksi tonnia tai kg), ja ne voi selvittää esimerkiksi polttoaineen ostokuiteista tai sähkölaskusta;
 - "lämmitysvaikutuspotentiaali" osoittaa tarkastellun kasvihuonekaasun **vaikutuksen** ilmastoon verrattuna vastaavaan hiilidioksidimäärään; ja
 - "päästökerroin" ilmaisee kasvihuonekaasupäästöjen määrän toimintayksikköä kohti; päästökertoimissa otetaan usein huomioon myös kasvihuonekaasujen lämmitysvaikutuspotentiaali, jolloin yrityksen ei tarvitse ottaa sitä huomioon erikseen.
38. Seuraavassa taulukossa esitetään ei-tyhjentävä yhteenveto lähteistä, joiden avulla yritykset voivat helposti selvittää päästökertoimia ja GWP-arvoja. Yritys voi halutessaan viitata myös virallisiin kansallisiin lähteisiin, jos ne soveltuvat paremmin yrityksen olosuhteisiin.

Päästökertoimet	ADEME – Base Empreinte® IPCC – Emissions Factor Database IPCC – Guidelines for National Greenhouse Gas Inventories Association of Issuing Bodies (AIB) – Residual Mix Grid Emission Factors JRC – Historical GHG emissions factor for electricity consumption IEA – Annual GHG emission factors for World countries from electricity and heat generation (maksullinen tietokanta)
Lämmitysvaikutuspotentiaali (GWP)	IPCC – Global Warming Potential

39. Lisää ohjeita ja välineitä kasvihuonekaasupäästöjen ja ilmastoon liittyvien **vaikutusten** raportointiin on saatavilla pk-yrityksille tarkoitetulla SME Climate Hub -verkkosivustolla.

Esimerkki scope 1 -päästöjen laskennasta

40. Yritys A polttaa polttoöljyä nro 4 teollisuuskattilassa. Liikekirjanpitoaan varten se seuraa kustannuksiaan, ja kasvihuonekaasujensa seuraamista varten se pitää kirjaa määristä (m³) polttoainekuittien mukaan. Yritys määrittää kuittien avulla ostamansa polttoöljyn vuotuiset määrät ja seuraa myös polttoöljyvarastoa vuoden ensimmäisen kalenteripäivän tilanteen perusteella. Vuonna 2023 yritys osti 100 m³ polttoöljyä. Kirjanpidon mukaan 1 päivänä tammikuuta 2023 sen säiliöissä oli 2,5 m³ polttoöljyä, ja 1 päivänä tammikuuta 2024 tämä määrä oli 1 m³. Näin ollen yritys kulutti vuonna 2023 (ostojen ja varaston perusteella) 101,5 m³ polttoöljyä.
41. IPCC:n päästökertoimien luetteloa (taulukko 2.3, s. 2.18) hyödyntäen yritys määrittä dieselöljyn ja jäännösöljyn 1:1-suhteisen seoksen päästökertoimeksi 75,75 tCO₂/TJ. Julkaistujen energiatilastojen perusteella kyseisen polttoaineen tehollinen lämpöarvo on 0,03921 TJ/m³. Kun otetaan huomioon, että hiilidioksidin GWP-arvo on yksi, yrityksen hiilidioksidipäästöt tämän yksittäisen scope 1 -lähteen osalta ovat seuraavat:

$$101,5 \text{ m}^3 \times 0,03921 \text{ TJ/m}^3 \times 75,75 \text{ tCO}_2/\text{TJ} \times 1 = 301,5 \text{ tCO}_2$$

42. Täydellisyyden vuoksi tässä esimerkissä lasketaan myös CH₄- ja N₂O-päästöt. IPCC:n päästökertoimien luettelon perusteella sovellettavat päästökertoimet ovat 3 kg CH₄/TJ ja 0,6 kg N₂O/TJ, jolloin päästöt ovat seuraavat:

$$\text{CH}_4\text{-päästöt} = 101,5 \text{ m}^3 \times 0,03921 \text{ TJ/m}^3 \times 3 \text{ kg CO}_2/\text{TJ} \times 29,8 = 0,36 \text{ tCO}_2\text{e}$$

$$\text{N}_2\text{O-päästöt} = 101,5 \text{ m}^3 \times 0,03921 \text{ TJ/m}^3 \times 0,6 \text{ kg CO}_2/\text{TJ} \times 273 = 0,65 \text{ tCO}_2\text{e}$$

43. Kuten edellä mainittiin, CH₄- ja N₂O-päästöt lisäävät hiilidioksidimäärään 301,5 tCO₂ noin 1 tCO₂e, mikä on noin 0,3 prosenttia kokonaismäärästä. Tämä on hyväksyttävän raportointivirheen rajoissa, joten näitä päästöjä ei olisi välttämätöntä laskea eikä raportoida. CH₄- ja N₂O-päästöjen GWP-arvot on johdettu IPCC:n kuudennen arviointi-raportin luvusta 7SM.

Esimerkki scope 2 päästöjen laskennasta

44. Yritys A:lla on käytössään 2 000 m²:n toimistorakennus Pariisissa. Yritys maksaa rakennuksen keskuslämmityksen ja -jäähdytyksen, valaistuksen, tietokoneiden ja muiden sähkölaitteiden kuluttaman sähkön. Se estimoi sähkölaskujensa perusteella, että vuonna 2022 rakennus kulutti 282 megawattituntia sähköä. Käyttämällä Ranskassa vuonna 2022 sovellettua päästökerrointa 73 g CO₂e/kWh se estimoi rakennuksen sähkönkulutuksesta aiheutuvat scope 2 -päästöt seuraavasti:

$$\text{Päästöt}_{\text{GHG}} = 282\,000 \text{ [kWh]} \times 73 \left[\frac{\text{gCO}_2\text{eq}}{\text{kWh}} \right] = 20,6 \text{ t CO}_2\text{eq}$$

45. Yritykset voivat myös halutessaan ilmoittaa markkinaperusteiset scope 2 -päästönsä. Niiden päästökertoimet perustuvat yrityksen ja sen energiantoimittajien välisiin sopimuksiin. Markkinaperusteiset päästökertoimet voivat perustua sähkön tai lämmön toimittajien ilmoittamiin kertoiimiin, ja niitä voidaan tukea yrityksen ostamalla energiaominaisuussertifikaateilla tai sähkönhankintasopimuksilla taikka *jäljellä olevien energialähteiden yhdistelmien päästökertoimilla* (AIB, 2024).

B4 – Ilman, veden ja maaperän pilaantuminen

Ohjeet ympäristön pilaantumista koskevien raportointivelvoitteiden kattamista yrityksistä ja siitä, mistä pilaavista aineista niiden on raportoitava

46. Standardin 32 kohdassa todetaan, että yrityksen on ilmoitettava omasta toiminnastaan aiheutuvat pilaavien aineiden päästöt ilmaan, veteen ja maaperään, jos se on lain nojalla velvollinen ilmoittamaan niistä toimivaltaisille viranomaisille tai jos se raportoi niistä ympäristöjärjestelmänsä puitteissa. Tämä tarkoittaa, että yrityksen on ensin tarkistettava, raportoiko se jo tällaisia tietoja joko lakisääteisen velvoitteen perusteella tai vapaaehtoisesti. Jos yritys raportoi pilaavien aineiden päästöistä (tai jos se on lakisääteisesti velvoitettu tekemään niin), sen on annettava päästöistään lisätietoja 32 kohdan vaatimusten mukaisesti. Jos yritys ei kuitenkaan raportoi tällaisia tietoja (eikä ole lakisääteisesti velvollinen tekemään niin), sen on vain mainittava tästä raportissaan.
47. Yleensä tätä vaatimusta sovelletaan yrityksiin, jotka toimivat teollisuuden ja karjankasvatuksen päästöistä annetun direktiivin (EU) 2024/1785 (jolla muutetaan teollisuuden päästöistä annettua direktiiviä 2010/75/EU) soveltamisalaan kuuluvien teollisuuslaitosten tai tehokarjatilojen toiminnanharjoittajina. Direktiiviä (EU) 2024/1785 sovelletaan noin 75 000 laitokseen Euroopassa, ja se kattaa muun muassa polttoaineen polttamisen kattiloissa, joiden nimellisteho on yli 50 MW, metallin valamisen valimoissa, muiden kuin rautametallien jalostuksen, kalkin tuotannon, keraamisten tuotteiden valmistuksen polttamalla, kasvinsuojeluaineiden ja biosidien tuotannon, sikojen tai siipikarjan yhdistelmien kasvatuksen vähintään 380 eläinyksikön laitoksissa, nahanparkituksen ja teurastamotoiminnan. Näissä tapauksissa laitosten on jo nykyisin raportoitava toimivaltaiselle viranomaiselle ilmaan, veteen ja maaperään päästämistään pilaavista aineista. Raportoidut tiedot julkaistaan teollisuuspäästöportaaliassa (asetus (EU) 2024/1244), joka korvaa epäpuhtauksien päästöjä ja siirtoja koskevan eurooppalaisen rekisterin (E-PRTR, asetus (EY) N:o 166/2006). Jos yritys harjoittaa toimintaa useammassa kuin yhdessä laitoksessa, sen ei tarvitse raportoida koko yrityksen konsolidoituja päästöjä E-PRTR-asetuksen nojalla, koska päästöt on ilmoitettava ainoastaan laitostasolla. Tässä standardissa kuitenkin edellytetään, että pilaavat aineet ilmoitetaan kaikkien laitosten kokonaismääränä. Vastaavasti jos yritys omistaa laitoksen muttei itse harjoita siinä toimintaa, sen ei tarvitse ilmoittaa tietoja E-PRTR-rekisteriin mutta sen on raportoitava kyseisen laitoksen päästöt kestävyysraportissaan.
48. Päästöt on raportoitava myös silloin, jos yrityksen on ympäristöjärjestelmänsä (esimerkiksi ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmä, EMAS) tai ISO 14001 -sertifioinnin puitteissa seurattava E-PRTR-asetuksessa lueteltuja pilaavia aineita ja raportoitava niistä. Nämä ovat periaatteessa olennaisia näkökohtia, jotka yrityksen on sisällytettävä kestävyysraporttiinsa.
49. Jos yrityksellä on vain yksi laitos tai se harjoittaa toimintaa vain yhdessä laitoksessa ja jos sen ympäristön pilaantumista koskevat tiedot ovat jo julkisesti saatavilla, sen ei tarvitse ilmoittaa tietoja uudelleen vaan se voi viitata asiakirjaan, jossa tiedot on jo esitetty. Samoin jos yritys julkaisee koko organisaation kattavia raportteja, kuten EMAS-raportteja, jotka sisältävät myös ympäristön pilaantumista koskevia tietoja, kyseiset raportit voidaan sisällyttää kestävyysraporttiin viitteinä.

50. Yrityksen olisi annettava kestävyysraportissaan tietoja pilaavista aineista ilmoittamalla kunkin pilaavan aineen tyyppi sekä ilmaan, veteen ja maaperään päästettyjen päästöjen määrä asianmukaisessa massayksikössä (esimerkiksi t tai kg).
51. Seuraavassa taulukossa havainnollistetaan, miten yritys voi esittää tiedot päästöistään ilmaan, veteen ja maaperään, pilaavan aineen tyyppin mukaan eriteltyinä:

Pilaava aine	Päästöt (kg)	Päästöt ilmaan, veteen tai maaperään
Esim. kadmium ja sen yhdisteet	10	Veteen
Pilaava aine nro 2		
Pilaava aine nro 3		

52. Standardin 32 kohdan mukaisessa raportoinnissa on otettava huomioon muun muassa jäljempänä esitetyt tärkeimmät pilaavien aineiden tyypit, jotka tällä hetkellä kuuluvat EU:n lainsäädännön soveltamisalaan. Kunkin yrityksen on kuitenkin otettava huomioon kaikki pilaavat aineet, jotka kuuluvat niiden omalla lainkäyttöalueella sovelletun sääntelyn piiriin.
53. Esimerkkejä tärkeimmistä ilman epäpuhtauksista (direktiivi (EU) 2024/299, asetus (EU) 2024/1244, *Air pollution from key sectors*, Euroopan komissio, 2024 ja *Sources and emissions of air pollutants in Europe*, Euroopan ympäristökeskus, 2022): rikin oksidit (SO_x/SO₂, esimerkiksi energiantuotannosta ja lämmityksen käytöstä valmistuksessa), typen oksidit (NO_x/NO₂, esimerkiksi liikenteestä), muut haihtuvat orgaaniset yhdisteet kuin metaani (NMVOC, esimerkiksi maataloustoiminnasta), hiilimonoksidi (CO, esimerkiksi fossiilisten polttoaineiden poltosta), ammoniakki (NH₃, esimerkiksi lannan levityksestä ja varastointista), hiukkaset (PM10, esimerkiksi poltosta tehdasteollisuudessa, liikenteestä ja maataloustoiminnasta), raskasmetallit (Cd, Hg, Pb, As, Cr, Cu, Ni ja Zn), POP-yhdisteet (PAH-yhdisteiden kokonaismäärä sekä HCB, PCB-yhdisteet, dioksiinit ja furaanit), otsonikerrosta heikentävät aineet (kloorifluorihilivedyt eli CFC-yhdisteet, osittain halogenoidut kloorifluorihilivedyt eli HCFC-yhdisteet ja halonit) sekä musta hiili (esimerkiksi energiankulutuksesta).
54. Yksityisellä sektorilla ilman epäpuhtauksien merkittävimpiä lähteitä (jotka vaikuttavat merkittävästi myös koko **arvoketjuun**) ovat seuraavat: a) fossiilisten polttoaineiden tai biomassan polttoon perustuva sähköntuotanto (sähkö voidaan tuottaa ulkoisesti, toimittaa kansallisen verkon kautta ja lopulta kuluttaa arvoketjun eri toiminnoissa), b) fossiilisten polttoaineiden tai biomassan suora poltto kiinteissä laitoksissa osana yrityksen toimintaa tai teollisia prosesseja, kiinteästi asennettujen koneiden käyttö tai muu polttoaineiden polttoa edellyttävä toiminta, c) liikenne (tavaraliikenne, maantiliikenne, rautatieliikenne, meriliikenne ja ilmailu; maastoajoneuvot, kuten maataloudessa tai rakentamisessa käytettävät ajoneuvot), d) teolliset prosessit (kaikki muut päästöt, jotka eivät johdu polttoaineiden poltosta mutta jotka syntyvät teollisten prosessien aikana), e) maatalous (karjankasvatus ja lannan käsittely, kasvinviljely, mukaan lukien kasvijätteen polttaminen, lannan ja lannoitteiden käyttö), sekä f) jätteen hävittäminen (esimerkiksi sijoittaminen kaatopaikalle, polttaminen ja avopoltto tai kompostointi).
55. Seuraavassa annetaan esimerkki yksinkertaisesta menetelmästä, jonka avulla yritys voi laatia ilman epäpuhtauksien päästökartoituksen ja laskea kunkin ilman epäpuhtauden päästöt. Menetelmä on jaettu seuraaviin vaiheisiin (vaiheista on jätetty pois **arvoketjua** koskeva kartoitus, koska VSME-standardin mukaisessa tiedonantovaatimuksessa tiedot on esitettävä raportoivan yrityksen tasolla): 1) arvoketjun päästölähteiden tunnistaminen, 2) päästöjen kvantifiointimenetelmien määrittäminen, 3) toimintotietojen kerääminen, 4) päästökertoimien määrittäminen ja 5) päästöjen kvantifiointi. Menetelmää koskevassa oppaassa havainnollistetaan pilaantumislähteiden kartoittaminen ja esitetään menetelmät tärkeimpiä ilman epäpuhtauksia koskevien päästötietojen laskemiseksi (ks. seuraava taulukko).^(?)

Pilaantumislähteet	Päästöjen kvantifiointimenetelmä (oppaan jakso)
Sähkö	4.1 jakso
Polttoaineiden poltto	4.2 jakso

^(?) SEI ja CCAC (2022), *A Practical Guide for Business Air Pollutant Emission Assessment*, Tukholman ympäristöinstituutti (Stockholm Environment Institute, SEI) sekä ilmastoa ja puhdasta ilmaa koskeva koalitio (Climate and Clean Air Coalition, CCAC).

Pilaantumislähteet	Päästöjen kvantifointimenetelmä (oppaan jakso)
Liikenne	4.3 jakso
Teollisuuden prosessit	4.4 jakso
Maatalous	4.5 jakso
Jäte	4.6 jakso

56. Seuraavassa on esimerkki ilman epäpuhtauspäästöjen laskennasta, jossa sovelletaan edellä kuvattua menetelmää valmistusteollisuuden alalla. Tarkasteltavassa esimerkissä M_p on yrityksen **arvoketjussa** käytetyn (tai sen tuottaman) materiaalin M määrä (esimerkiksi tonnia tai litraa), joka tuotetaan prosessia p käyttäen, $EF_{k,p}$ on prosessissa p syntyvän epäpuhtauden k päästökerroin (g tuotantoyksikkö⁻¹) ja $Em_{k,p}$ on prosessissa p syntyvän epäpuhtauden k päästö määrä (g).

$$Em_{k,p} = M_p \times EF_{k,p}$$

57. Esimerkki: Keskikokoinen suklaanvalmistaja tuotti 1 750 tonnia suklaata vuonna 2022. Se soveltaa NMVOC-päästöjensä laskemiseen oletusarvoista päästökerrointa 2. Yrityksen päästöt lasketaan seuraavasti:

$$1\,750 \text{ tonnia suklaata} \times 2 \text{ (NMVOC-päästökerroin)} = 3\,500 \text{ tonnia NMVOC-päästöjä}$$

58. Toinen merkittävä ilman epäpuhtauksien lähde yrityksen omissa toiminnoissa ja **arvoketjun** tasolla on liikenne. Esimerkiksi tieliikenteestä aiheutuvan yksittäisen epäpuhtauden päästöt on estimoitava käyttämällä seuraavaa kaavaa, jossa $FC_{v,f}$ on ajoneuvotyyppin v polttoaineenkulutus polttoaineella f (kg), $EF_{k,v,f}$ on epäpuhtauden k päästökerroin ajoneuvotyyppille v ja polttoaineelle f (g ajoneuvokilometriä⁻¹) ja $Em_{k,v,f}$ on ajoneuvotyyppin v ja polttoaineen f käytöstä syntyvän epäpuhtauden k päästö määrä (g):

$$Em_{k,v,f} = FC_{v,f} \times EF_{k,v,f}$$

59. Esimerkki: Dieselmotorinen kevyt hyötyajoneuvo, jolla ajettiin vuonna 2022 yhteensä 2 800 kilometriä, tuotti seuraavan määrän PM₁₀-päästöjä (PM₁₀-hiukkasten päästökerroin on 1,52 g/kg):

$$2\,800 \text{ km} \times 1,52 = 4\,256 \text{ grammaa PM}_{10}\text{-päästöjä.}$$

60. Myös polttoaineiden poltto on merkittävä ilman epäpuhtauspäästöjen lähde. Tässä tapauksessa voidaan käyttää esimerkiksi seuraavaa kaavaa, jossa FC_n on lähdeluokassa kulutettu polttoaine n (Gj), EF_k on epäpuhtauden k päästökerroin (g/Gj) ja Em_k on epäpuhtauden k päästö määrä (g):

$$Em_k = FC_n \times EF_k$$

61. Esimerkki: Yritys kulutti 3 000 000 grammaa polttoainetta vuonna 2020 ja rikkidioksidin päästökerroin on 0,67, jolloin saadaan:

$$3\,000\,000 \times 0,67 = 2\,010\,000 \text{ grammaa rikkidioksidipäästöjä polttoaineiden poltosta vuonna 2020.}$$

62. Esimerkkejä tärkeimmistä veteen joutuvista epäpuhtauksista (asetus (EU) 2024/1244, direktiivi 2000/60/EY, direktiivi 2006/118/EY, direktiivi 91/676/ETY, direktiivi 2010/75/EU, muutosdirektiivi (EU) 2024/1785 ja *Industrial pollutant releases to water in Europe, Euroopan ympäristökeskus, 2024*): typpi (N), fosfori (P), raskasmetallit (Cd, Hg ja Pb sekä As, Cr, Cu, Ni ja Zn), POP-yhdisteet ja torjunta-aineet, bentseeni, tolueni, etyylibentseeni, ksyleenit (BTEX) ja muut haihtuvat orgaaniset yhdisteet, happitasapainoon epäedullisesti vaikuttavat aineet (jotka ovat mitattavissa esimerkiksi BOD- tai COD-parametreilla) sekä orgaanisen hiilen kokonaismäärä (TOC).

63. Torjunta-aineita ja ravinteita (esimerkiksi N ja P) voi vapautua veteen maataloustoiminnan kautta (*What are the main sources of water pollution? Euroopan ympäristökeskus, 2023; Introduction to Freshwater Quality Monitoring and Assessment - Technical Guidance Document, UNEP, 2023*) (esimerkiksi lannan tai epäorgaanisten lannoitteiden käytöstä). Veden raskasmetallipitoisuudet voivat olla peräisin kaivostoiminnasta tai jätevesipäästöistä. Yksi yleisistä mittareista, joilla seurataan orgaanisen aineksen aiheuttamaa veden pilaantumista, on TOC, joka osoittaa eloperäisen aineksen esiintymisen esimerkiksi jätevedessä mutta myös pinta- ja pohjavedessä (tyypillinen pitoisuus on pintaveden osalta alle 10 mg^l⁻¹ ja pohjaveden osalta 2 mg^l⁻¹). COD-parametrilla (kemiallinen hapenkulutus) mitataan teollisuus-jäteveden tai muun jäteveden pitoisuuksia. COD-arvo on yleensä puhtaissa vesissä alle 20 mg^l⁻¹, kun taas teollisuus-jäteveden tapauksessa se voi olla jopa 60 000 mg^l⁻¹. BOD-parametria (biokemiallinen hapenkulutus) käytetään tavallisesti pintavesien orgaanisen aineksen aiheuttaman pilaantumisen sekä jäteveden käsittelyn tehokkuuden määrittämiseen. BOD-arvo on yleensä noin 2 mg^l⁻¹ puhtaissa vesissä ja vähintään 10 mg^l⁻¹ pilaantuneissa vesissä. Haihtuvia orgaanisia yhdisteitä voi vapautua veteen esimerkiksi vuotojen seurauksena.
64. Veteen joutuvien päästöjen mittaamiseen Euroopan ympäristökeskus suosittelee yksinkertaista estimointimenetelmää, joka vastaa edellä esitettyä ilman epäpuhtauksien estimointimenetelmää (*Calculating emissions to water – a simplified method, ETC/ICM:n raportti 3/2022*). Seuraavassa kaavassa AR_a on toiminnon a toiminta-aste (valitaan tarkasteltavan toiminnon tai prosessin mukaan; ks. esimerkiksi edellä olevan ilmapäästölaskelman parametri M_p), EF_{p,a} on epäpuhtauden p päästökerroin toiminnolle a ja Päästöt_{p,a} on toiminnosta a syntyvän epäpuhtauden p päästmäärä.

$$\text{Päästöt}_{p,a} = \text{AR}_a \times \text{EF}_{p,a}$$

65. Esimerkkejä tärkeimmistä maaperään joutuvista epäpuhtauksista (asetus (EU) 2024/1244 ja direktiivi 86/278/ETY): N, P, raskasmetallit (esimerkiksi lietteen levittämisestä pellolle), BTEX ja muut haihtuvat orgaaniset yhdisteet, POP-yhdisteet sekä torjunta-aineet.
66. Yksityisen sektorin osalta pääasiallisia maaperään joutuvien epäpuhtauksien lähteitä ovat teollisten prosessien tuotteet tai sivutuotteet (esimerkiksi kemikaalien tai energian tuotannosta tai tekstiilien valmistuksesta), raakaöljystä johdettujen tuotteiden tahattomat päästöt, karjankasvatus ja maataloustoiminta (esimerkiksi kastelusta käsittelemättömällä jätevedellä tai siipikarjankasvatuksesta), jäteveden tuotanto ja käsittely, metallien ja mineraalien tuotanto ja jalostus sekä liikenne (*Global assessment of soil pollution: Report, FAO, 2021*).
67. Ilmaan, veteen ja maaperään joutuvien päästöjen laskemista varten on laadittu useita kansallisia käsikirjoja yritysten tueksi. Esimerkiksi Australiassa (*Emission Estimation Technique Manual for Soft Drink Manufacture, National Pollution Inventory*) ja Etelä-Afrikassa (*A Guide to Reporting and Estimating Emissions for the IPWIS*) yritykset voivat resurssiensa mukaan valita erilaisista estimointivaihtoehdoista, kuten seuraavista: suora mittaus (esimerkiksi näytteenotto tai jatkuva seuranta), massatase, tekniset laskelmat ja päästökertoimet (sama kaava kuin edellä ilma- ja vesipäästöjen osalta). Yksi yleisistä menetelmistä näiden päästöjen laskemiseen on seuraavanlainen: 1) yksilöidään laitoksen päästölähteet (poltto, valmistus, liuotinhaihdutus, varastointi ja hajapäästöt), 2) kartoitetaan käytettävissä olevat tiedot, 3) määritetään arviointimenetelmien luettelosta sopivin menetelmä tarkastellun prosessin estimointiin, käytettävissä olevat tiedot sekä mittauslaitteet, jotka voidaan hankkia tarvittavien tietojen saamiseksi, 4) kerätään menetelmän edellyttämät tiedot ja 5) lasketaan päästöt. Käsikirjoissa esitetään useita kaavoja ja esimerkkejä kunkin päästötyypin laskentaa varten.
68. Euroopan ympäristökeskus ylläpitää verkkosivustollaan luetteloa ilman epäpuhtauksien päästökertoimista. Vaikka päästökertoimia käytetään melko yleisesti ilman epäpuhtauksien määrittämiseen, Maailman terveysjärjestö (WHO) on asettanut saataville joitakin päästökertoimia myös tietyistä prosesseista aiheutuvia pintavesi- ja maaperäpäästöjä varten. Lisää POP-yhdisteitä koskevia päästökertoimia on saatavilla myös verkkosivustolla *Toolkit for Identification and Quantification of Releases of Dioxins, Furans and Other Unintentional POPs*.
69. On huomattava, että standardin 32 kohdan vaatimuksia sovelletaan vain tietyillä aloilla toimiviin pk-yrityksiin. Esimerkiksi yritykset, jotka tarjoavat palveluja (esimerkiksi yhteistyöskentely- tai yhteiskäyttötiloissa tai etäyhteyden välityksellä), eivät yleensä kuulu tämän tiedonantovaatimuksen soveltamisalaan. Sitä vastoin tuotantotoimintaa harjoittavat yritykset (esimerkiksi kemikaalivalmistajat) yleensä aiheuttavat ympäristön pilaantumista, ja siksi niiden odotetaan raportoivan **vaikutuksistaan** tämän tiedonantovaatimuksen mukaisesti. Seuraavassa taulukossa (joka on mukautettu EMAS-järjestelmän käyttäjän käsikirjasta) annetaan esimerkkejä alakohtaisista vaikutuksista, joiden osalta ympäristön pilaantumiseen liittyvät näkökohdat eivät välttämättä ole merkittäviä (esimerkiksi toimistopalvelut).

Toiminta	Ympäristönäkökohta	Ympäristövaikutus
Liikenne	— käytetyt koneöljyt, polttoaineenkulutus — ajoneuvopäästöt — renkaiden kuluminen (hieno pöly)	— maaperän, veden ja ilman pilaantuminen — kasvihuoneilmiö, melu
Rakentaminen	— primaariraaka-aineen (resurssien) kulutus — rakennuskoneiden aiheuttamat ilmapäästöt, melu, tärinä jne. — maankäyttö	— raaka-aineiden saatavuus — melu sekä maaperän, veden ja ilman pilaantuminen — pintakasvillisuuden tuhoutuminen — luonnon monimuotoisuuden köyhtyminen
Toimistopalvelut	— materiaalien kulutus, esim. paperi, väriaine — sähkönkulutus (aiheuttaa välillisiä hiilidioksidipäästöjä)	— sekalaisen yhdyskuntajätteen syntyminen — kasvihuoneilmiö
Kemianteollisuus	— primaariraaka-aineen (resurssien) kulutus — jätevesi — haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöt — otsonikerrosta heikentävien aineiden päästöt	— raaka-aineiden saatavuus — veden pilaantuminen — fotokemiallinen otsoni — otsonikerroksen tuhoutuminen

B5 – Biologinen monimuotoisuus

Ohjeet biologisen monimuotoisuuden kannalta herkkien alueiden ja niiden läheisyydessä sijaitsevien alueiden tunnistamiseksi

70. Standardin 33 kohdassa edellytetään, että yrityksen on esitettävä tiedot **toimipaikoistaan**, jotka sijaitsevat **biologisen monimuotoisuuden kannalta herkällä alueella** tai niiden **läheisyydessä**. Biologisen monimuotoisuuden kannalta herkkät alueet määritellään Euroopan tai kansainvälisen tason erityisissä luonnonsuojelusaännöksissä. Niihin kuuluvat Natura 2000 -verkostoon kuuluvat suojelualueet, Unescon maailmanperintökohteet, biologisen monimuotoisuuden kannalta keskeiset alueet (KBA) sekä muut suojelualueet, jotka on nimetty viranomaisten erityissuojelua vaativiksi (esimerkiksi metsänsuojelualueet tai vesienhoitoalueilla sijaitsevat alueet).
71. Yritys voi hyödyntää suojelualueiden ja **biologisen monimuotoisuuden kannalta herkkien alueiden** tunnistamisessa tietokantoja, joita ovat muun muassa *World Database on Protected Areas* (WDPA, maailmanlaajuinen tietokanta merellä ja maalla sijaitsevien suojelualueiden tunnistamiseksi), *World Database on Key Biodiversity Areas* (maailmanlaajuinen tietokanta biologisen monimuotoisuuden kannalta keskeisistä alueista) ja IUCN:n uhanalaisten lajien luettelo (*IUCN Red List of Threatened Species*). Tunnistamisessa voidaan hyödyntää myös muita välineitä, kuten integroitua biologisen monimuotoisuuden arviointivälineitä (Integrated Biodiversity Assessment Tool, IBAT).
72. Biologista monimuotoisuutta käsittelevien B5-tietojen yhteydessä termillä "**läheisyydessä**" viitataan alueisiin, jotka joko ovat (osittain) päällekkäisiä **biologisen monimuotoisuuden kannalta herkkien alueiden** kanssa tai sijaitsevat tällaisten alueiden lähialueella.
73. Seuraavassa taulukossa esitetään, miten **biologisen monimuotoisuuden kannalta herkällä alueella** tai niiden läheisyydessä sijaitsevia **toimipaikkoja** koskevat tiedot voidaan esittää.

Sijainti	Alue (hehtaaria)	Biologisen monimuotoisuuden kannalta herkkä alue	Tarkemmat tiedot (sijaitsee biologisen monimuotoisuuden kannalta herkällä alueella / sellaisen läheisyydessä)
Maa – toimipaikka 1			
Maa – toimipaikka 2			
Maa – toimipaikka 3			
...			

Ohjeet **maankäytön** laskemisesta ja raportoinnista

74. **Vettä läpäisemättömällä alueella** tarkoitetaan aluetta, jolla maaperä on peitetty siten, että vesi ei pääse siitä läpi (esimerkiksi tiet, rakennukset ja pysäköintialueet), millä voi olla **vaikutuksia** ympäristöön.
75. Viheralue eli **luonnonsuojelusuuntautunut alue** on pääasiassa luonnon säilyttämiseen tai ennallistamiseen tarkoitettu alue. Lähes luonnontilassa olevia alueita tai viheralueita voi olla organisaation **toimipaikan** alueella, ja niihin voi sisältyä kattoja, julkisivuja, vedenpoistojärjestelmiä tai muita biologisen monimuotoisuuden edistämiseksi suunniteltuja, mukautettuja tai hoidettuja osia. Lähes luonnontilassa olevia alueita voi olla myös organisaation toimipaikan ulkopuolella, jos alue on organisaation omistuksessa tai hallinnassa ja tarkoitettu pääasiassa biologisen monimuotoisuuden edistämiseen.
76. Seuraavassa taulukossa havainnollistetaan, miten **maankäyttöä** koskevat tiedot voidaan esittää (EMAS, 2023).

Maankäytön tyyppi	Pinta-ala (ha tai m ²)
Vettä läpäisemättömän alueen kokonaispinta-ala	
Luonnonsuojelusuuntautuneen alueen kokonaismäärä toimipaikassa	
Luonnonsuojelusuuntautuneen alueen kokonaismäärä toimipaikan ulkopuolella	
Kokonaismaankäyttö	

B6 – Vesi

Vedenoton ja vedenkulutuksen laskemista ja raportointia koskevat ohjeet

77. **Vedenotolla** tarkoitetaan sen veden määrää, joka on vedetty yrityksen organisaatorajoille kaikista lähteistä raportointikauden aikana. Käytännössä tämä vastaa useimmissa yrityksissä julkisesta vesihuoltoverkosta otetun veden määrää, joka ilmoitetaan vesilaskussa. Tarvittaessa vedenotto voi kuitenkin käsittää myös muista lähteistä saadun veden, kuten omista kaivoista otetun pohjaveden, joista tai järvistä otetun veden tai muilta yrityksiltä hankitun veden. Maataloudessa toimivien yritysten tapauksessa vedenotto käsittää myös sadeveden, jos yritys kerää sadevettä suoraan ja varastoi sitä.
78. **Vedenottoa** koskevat tiedot voidaan määrittää virtausmittareilla tai vesilaskun perusteella. Käytännössä vedenotto vastaa useimmissa yrityksissä julkisesta vesihuoltoverkosta otetun veden määrää, joka ilmoitetaan vesilaskussa. Jos suorat mittaukset eivät ole mahdollisia tai jos niitä ei pidetä riittävinä ja niitä on siksi täydennettävä, vedenottoa koskevat tiedot voidaan estimoida esimerkiksi laskentamallien ja alan standardien avulla.
79. Yhteistyöskentely- tai yhteiskäyttötilojen tapauksessa mahdollinen menetelmä **vedenoton** laskemiseksi on ensin selvittää koko rakennuksen vedenotto vesilaskujen perusteella ja sitten laskea vedenotto **työsuhteista työntekijää** kohti seuraavan yhtälön avulla:

Päivittäinen vedenotto työntekijää kohti (litraa) = vuotuinen vedenotto (litraa) / (työntekijöiden lukumäärä koko yhteiskäytössä olevassa rakennuksessa × työpäivien lukumäärä)

Tämän jälkeen yritys voi määrittää tietopisteessä vaaditun lopullisen määrän kertomalla työntekijäkohtaisen vedenoton omien työntekijöidensä lukumäärällä ja raportointivuoden työpäivillä.

Esimerkki esitetyn kaavan käytöstä: Yhteiskäytössä olevan toimitilan vesilaskujen perusteella rakennuksen vuotuinen vedenotto on 1 296 m³ (eli 1 296 000 l). Rakennuksessa työskentelee 100 työntekijää eri yritysten palveluksessa. Työpäivien määräksi oletetaan 240 vuodessa. Oletus keskimääräisestä työpäivien määrästä voi perustua esimerkiksi kansallisiin tilastoihin. Päivittäinen vedenotto työntekijää kohti olisi tässä tapauksessa:

$$\text{Päivittäinen vedenotto työntekijää kohti} = 1\,296\,000\text{ l} / (100 \times 240) = 54\text{ l}$$

80. Jos oletetaan, että raportoivan yrityksen palveluksessa on 25 **työsuhteista työntekijää** ja että he käyttävät yhteiskäytössä olevaa toimitilaa 220 päivää vuodessa, yrityksen vuotuinen **vedenotto** kyseisen toimitilan osalta määritetään kertomalla työntekijäkohtainen vedenotto yrityksen työntekijöiden lukumäärällä ja työpäivillä, jolloin saadaan $54\text{ l} \times 25 \times 220 = 297\,000\text{ l}$ (eli 297 m³).
81. Tämä laskentamenetelmä voi olla hyödyllinen silloin, kun yhteiskäytössä olevan rakennuksen vesilaskut ovat yrityksen saatavilla. Tähän yksinkertaiseen menetelmään liittyy kuitenkin rajoituksia: siinä ei esimerkiksi oteta huomioon vedenkulutuksen eroja rakennuksen eri osien välillä (esimerkiksi seitsenkerroksisessa rakennuksessa voi olla kuusi kerrosta toimistotiloja ja yksi kerros ruokalaa tai ravintolaa varten). Ongelma on mahdollista kiertää, jos käytettävissä on lisätietoja, joilla esimerkkilaskelmaa on mahdollista tarkentaa.
82. Jos vesilaskut eivät ole yrityksen saatavilla, vaihtoehtoinen menetelmä määrittää **vedenottoa** koskevat tiedot yhteiskäyttötoimistojen tapauksessa on laskea vedenotto käyttämällä ensisijaisina lähtötietoina vesikalusteiden virtausnopeuksia ja käyttötietoja. Yksi mahdollinen kaava voisi olla seuraava:

$$\text{Kokonaisvedenotto} = \sum(\text{virtausnopeus} \times \text{käyttökertojen määrä päivässä} \times \text{päivien lukumäärä vuodessa} \times \text{käyttöaste}),$$

jossa:

- kunkin vesikalusteen virtausnopeus voidaan selvittää esimerkiksi hankeasiakirjoista tai kalusteiden merkinnöistä tai arvioida julkisesti saatavilla olevien keskimääräisten tietojen perusteella, jos tarkempia tietoja ei ole saatavilla;
 - käyttökertojen määrä päivässä voidaan arvioida julkisesti saatavilla olevien keskiarvojen perusteella;
 - "päivien lukumäärällä vuodessa" tarkoitetaan raportoivan yrityksen toimintapäivien lukumäärää vuodessa;
 - "käyttöasteella" tarkoitetaan toimistoa käyttävän yrityksen **työsuhteisten työntekijöiden** lukumäärää, joka lasketaan usein kokoaikavastaavina työntekijöinä; ja
 - Σ osoittaa, että kutakin kalustetta koskevat laskelmat on laskettava yhteen, jotta saadaan selville yhteiskäyttötoimistoa käyttävän raportoivan yrityksen kokonaisvedenotto.
83. Muita mahdollisia lähteitä, joista voi olla apua yhteiskäyttötoimistojen käyttävien yritysten **vedenoton** raportoinnissa, ovat yhteisen tutkimuskeskuksen Level(s)-indikaattoria 3.1 ("Käyttövaiheen vedenkulutus") käsittelevä käyttäjän opas sekä muut asiaa koskevat asiakirjat ja laskentataulukot (ks. europa.eu-verkkosivu PG Section Documents | Product Bureau). Lisäksi yritys voi tutustua julkishallintoa ja rakennusalaan koskeviin EMAS-viiteasiakirjoihin (EMAS Reference Document for the Public Administration Sector ja EMAS Reference Document for the Construction Sector) sekä muihin vastaaviin luokitusjärjestelmiin ja sertifiointeihin, joissa esitetyt menetelmät voivat sisältää hyödyllistä tietoa siitä, miten toimistojen ja yhteiskäyttötilojen vedenottolaskelmia voidaan edelleen tarkentaa.
84. Yritykset eri aloilla voivat ottaa käyttöönsä ja soveltaa edellä esitettyjä esimerkkejä yhteiskäyttötoimistojen **vedenotto**tietojen saamiseksi. Laskelmiin voidaan tehdä tarvittavia mukautuksia yrityksen toimialan ja erityistilanteen mukaan. Pk-yrityksille tarkoitettussa julkaisussa EMAS 'easy' for small and medium enterprises ja alakohtaisissa EMAS-viiteasiakirjoissa on tietoa pk-yrityksille ja yksittäisille toimialoille soveltuvista vedenottoa koskevista menetelmistä ja indikaattoreista sekä alan standardeista ja vertailuarvoista.
85. **Vedenkulutuksella** tarkoitetaan yrityksen rajoille vedetyn veden määrää, jota ei johdeta tai aiota johtaa takaisin vesiympäristöön tai kolmanteen osapuoleen. Tämä käsittää yleensä veden haihtumisen (esimerkiksi lämpöenergiaa käyttävissä prosesseissa, kuten kuivauksessa ja sähköntuotannossa), tuotteisiin käytetyn veden (esimerkiksi elintarviketuotannossa) ja kasteluveden (esimerkiksi maataloudessa ja toimitiloissa tapahtuvassa kastelussa).

86. Veden poisjohtamisella tarkoitetaan esimerkiksi vesimäärää, joka johdetaan suoraan vastaanottavaan vesistöön, kuten järviin tai jokiin, julkiseen viemäriverkkoon tai muihin yrityksiin veden kaskadikäyttöä varten. Sitä voidaan kutsua myös yrityksen poistovedeksi.

87. **Vedenkulutus** voidaan laskea seuraavasti:

$$\text{Vedenkulutus} = \text{syöttövesi} - \text{poistovesi}$$

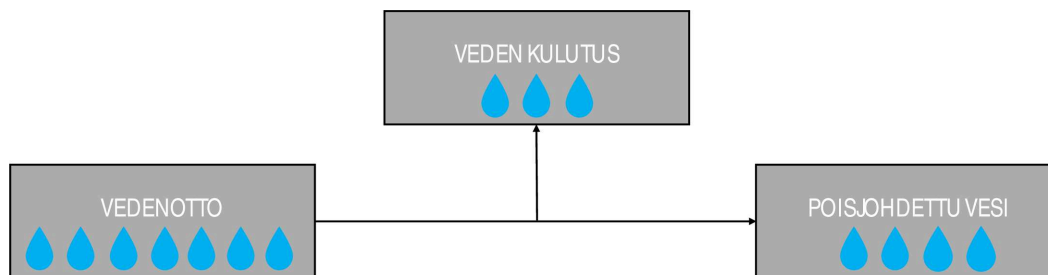
tai toisin sanoen:

$$\text{Vedenkulutus} = (\text{vedenotto}) - \text{poisjohdettu vesi.}$$

Jos yritys ottaa vettä ainoastaan julkisesta vesihuoltoverkosta ja johtaa vetensä viemäriverkkoon, sen vedenkulutus on lähellä nollaa. Tällöin sitä ei tarvitse ilmoittaa raportissa.

Yleisesti ottaen vedenkulutusta koskevan tiedonantovaatimuksen soveltaminen riippuu siitä, vaaditaanko tietoja jo lainsäädännön nojalla, raportoidaanko niistä jo muualla ja/tai ovatko ne toimiala huomioiden tarpeellisia.

88. Seuraavassa kaaviossa havainnollistetaan **vedenoton**, **vedenkulutuksen** ja vesien poisjohtamisen välistä suhdetta:

89. Yritys voi myös antaa lisätietoja **vedenottonsa** tai vedenkulutuksensa taustoittamiseksi. Se voi esimerkiksi tuoda esiin, että se kerää sadevettä ja käyttää sitä vesijohtoveden korvaamiseen tai että se johtaa vettä kolmansiin osapuoliin kaskadikäyttöä varten.

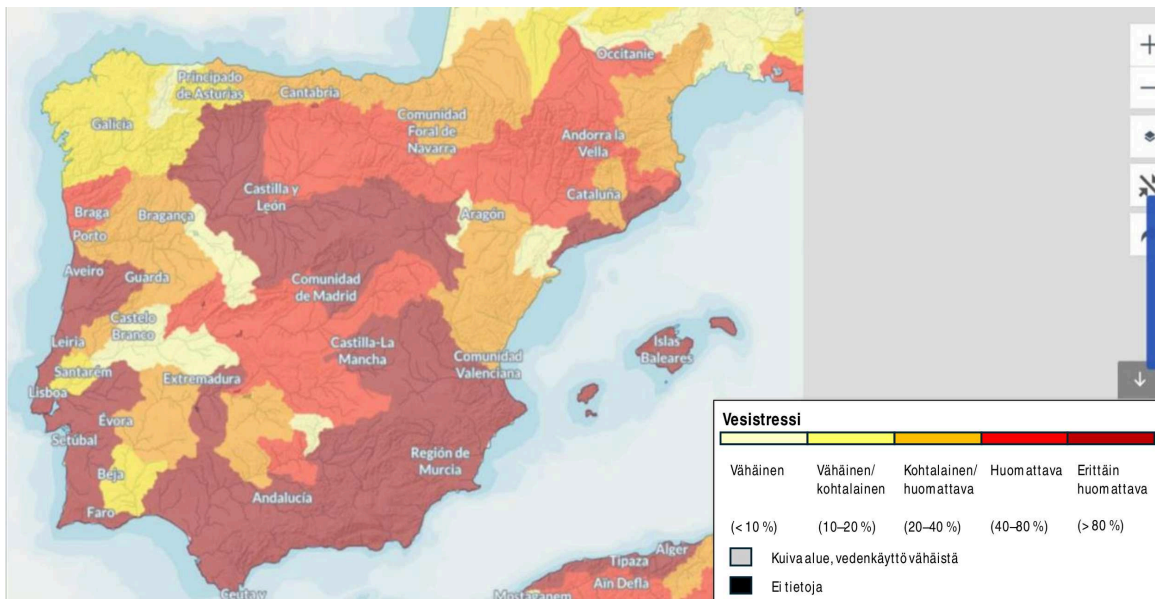
90. Seuraavassa on esimerkki siitä, miten yritykset voivat esittää määrällisiä tietoja vedenotosta, vesien poisjohtamisesta ja vedenkulutuksesta **toimipaikkojen** sijainnin mukaan eriteltynä.

	Vedenotto Esim. m ³	Vedenkulutus Esim. m ³ (tarvittaessa)
Kaikki toimipaikat		
Vesistressialueilla sijaitsevat toimipaikat		

Ohjeet sen määrittämiseksi, toimiiko yritys **huomattavasta vesistressistä kärsivällä alueella**

91. Yritys voi konsultoida toimipaikkansa paikallista (esimerkiksi kansallista tai alueellista) vesiviranomaista saadakseen tietoa alueen vesivaroista – myös huomattavasta vesistressistä kärsivistä alueista. Yritys voi myös hyödyntää julkisesti saatavilla olevia maksuttomia välineitä, joilla kartoitetaan vesiniukkuutta maailmanlaajuisesti. Yksi niistä on *Maaailman luonnonvarain instituutin (WRI) Aqeduct Water Risk Atlas*, joka tarjoaa interaktiivisen kartan vesistressi-indikaattorista ("perusvesistressi", jolla seurataan veden kokonaistarvetta suhteessa käytettävissä oleviin uusiutuviin pinta- ja pohjavesilähteisiin). Välineen avulla yritykset voivat tarkastella eri vesistöalueiden perusvesistressiä ympäri maailman. Jos perusvesistressin arvo ylittää 40 prosenttia, kyseessä on huomattavasta vesistressistä kärsivä alue.

92. Välineen käyttöä havainnollistetaan seuraavassa kartassa, jossa esitetään Iberian niemimaan tärkeimmät vesistöalueet ja niiden vesistressiluokitus WRI:n Aqeduct-välineen mukaan.

Kartassa esitetään Iberian niemimaan vesistöalueet ja niiden vesistressiluokitus. Suurin osa niemimaan eteläosasta – Guadianan vesistöaluetta lukuun ottamatta (merkitty keltaisella) – sijaitsee huomattavasta vesistressistä kärsivällä alueella. Jos yritys harjoittaa toimintaa Guadalquivirin vesistöalueella (esimerkiksi Andalusiassa), sen on ilmoitettava **vedenkulutuksensa** erikseen kyseisen alueen tai vesistöalueen osalta. Sitä vastoin jos yritys harjoittaa toimintaa Guadianan vesistöalueen eteläosassa (jossa vesistressi on vähäistä), sen ei tarvitse eritellä vedenkulutustaan kyseisen alueen tai vesistöalueen osalta.

93. Muita mahdollisia välineitä, joita yritykset voivat käyttää määrittääkseen, sijaitsevatko ne vesistressialueilla, ovat esimerkiksi Euroopan ympäristökeskuksen (EEA) julkaisuun *Water Exploitation Index plus (WEI+) for summer and Urban Morphological Zones (UMZ)* sisältyvä staattinen kartta (ja siihen liittyvä data-aineisto) sekä julkaisuun *Water exploitation index plus (WEI+) for river basin districts (1990-2015)* sisältyvä interaktiivinen kartta. Molemmissa kartoissa käytetään WEI+-vedenkäyttöindeksiä, jolla mitataan **vedenkulutuksen** kokonaismäärää prosenttiosuutena uusiutuvista makean veden varannoista vesistöalueiden osien tasolla. Jos WEI+-arvo ylittää 40 prosenttia, kyseessä on yleensä huomattavasta vesistressistä kärsivä alue. On kuitenkin syytä korostaa, että WRI:n Aqueduct-välineen perusvesistressi-indikaattori perustuu vedentarpeeseen, kun taas EEA:n vedenkäyttöindeksi (WEI+) perustuu vedenkulutukseen.

B7 – Resurssien käyttö, kiertotalous ja jätehuolto

Kiertotalouden periaatteita koskevat ohjeet

94. Kun yritys esittää tietoja tuotteistaan, resurssien käytöstään ja jätehuollostaan, se voi samassa yhteydessä raportoida myös **kiertotalouden periaatteista**. Kiertotalouden periaatteita selostetaan tarkemmin jäljempänä. Seuraavassa esitetään keskeiset kiertotalouden periaatteet (Euroopan komission käsittelemät keskeiset periaatteet on kursivoitu):

Jätteen synnyn ja pilaantumisen ehkäiseminen. Tämä voidaan toteuttaa parantamalla prosesseja ja ottamalla huomioon myös suunnitteluun liittyvät näkökohdat, kuten *käytettävyys*, *uudelleenkäytettävyys*, *korjattavuus*, *purkamisen* ja *uudelleenvalmistus*.

Tuotteiden ja materiaalien kierrättäminen (sitä, että niiden arvo säilyy mahdollisimman suurena). *Uudelleenkäytettävyys* ja **kierrätys** ovat keskeisiä tuotteiden kierrättämisen kannalta, mutta kiertoa voidaan tehostaa suunnitteluvaiheessa kiinnittämällä erityistä huomiota kierrätettävyyteen, esimerkiksi käytettävyyteen, uudelleenkäytettävyyteen, korjattavuuteen, uudelleenvalmistukseen ja purkamiseen. Myös biomateriaalien sisällyttämistä tuotteisiin ja *uudelleenkierrätystä luonnon kiertokulussa* tulisi harkita. Esimerkiksi maataloudessa voidaan käyttää kasvien suojaamiseen biohajoavia peitteitä muovin sijasta.

Luonnon elvyttäminen. Aina kun se on mahdollista, ihmisen toiminnalla olisi pyrittävä elvyttämään luontoa ja parantamaan tai palauttamaan (esimerkiksi kuivattamalla, tarjoamalla elinympäristöjä tai lämmönsäätelyllä) tärkeitä ekologisia toimintoja, jotka ovat voineet hävitä ihmisen aiemman toiminnan seurauksena.

Jätteen kokonaistuotantoa ja kierrätykseen tai uudelleenkäyttöön ohjattua jätettä koskevat ohjeet

95. Yritykset, jotka tuottavat vain kotitalousjätettä, voivat jättää 38 kohdan tiedonantovaatimukset täyttämättä. Näissä tapauksissa yrityksen on ainoastaan ilmoitettava, että se tuottaa pelkkää kotitalousjätettä.
96. Kun yritys raportoi **vaarallisesta jätteestä** 38 kohdan a alakohdan mukaisesti, se täyttää tiedonantovelvoitetasuksen (*) liitteessä I olevassa taulukossa 1 esitetyn indikaattorin 9 mukaisen **radioaktiivista jätettä** koskevan tiedonantovaatimuksen. Tämä indikaattori (tonneina ilmaistun radioaktiivisen jätteen ja **vaarallisen jätteen** osuus) voidaan laskea käyttämällä osoittajana ja nimittäjänä tietoja, jotka yrityksen on esitettävä raportoidessaan 38 kohdan a alakohdan mukaisesti.
97. Pk-yritysten on raportoitava vaarallisesta jätteestä ja **radioaktiivisesta jätteestä**, jos niiden toiminnasta syntyy sellaista. Vaatimuksen soveltaminen riippuu siitä, liittyykö yrityksen liiketoimintaprosesseihin vaarallisia tai radioaktiivisia aineita.
98. Yrityksiä suositellaan luokittelemaan **vaarallinen jätteensä** käyttäen *Euroopan jäteluetteloa (EWC)* (komission päätös, annettu 18 päivänä joulukuuta 2014, jäteluettelosta annetun päätöksen 2000/532/EY muuttamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/98/EY mukaisesti), jossa jäte luokitellaan jätteen lajin mukaan. Vaaralliset aineet on merkitty jäteluettelossa tähdellä (*) sekä useimmissa tapauksissa ilmaisulla ”sisältävät vaarallisia aineita”. Esimerkkejä:
- (a) lääketiede: saastuneet terävät esineet, kuten neulat ja ruiskut, joita käytetään lääketieteellisissä ympäristöissä (jättekoodi 18 01 03*, ”jätteet, joiden keräykselle ja käsittelylle asetetaan erityisiä vaatimuksia tartuntavaaran vuoksi”), sytotoksiset lääkkeet ja sytostaatit (18 01 08*), käytetyt radiofarmaseuttiset lääkkeet ja tietyt radioaktiivisia aineita sisältävät diagnostiset laitteet;
 - (b) valmistusteollisuus: käytetyt voiteluaineet ja öljyt, jotka on luokiteltu vaarallisiksi (13 02 05*);
 - (c) rakennusala: asbestia sisältävät materiaalit (17 09 03*) sekä maa- ja kiviainekset, jotka sisältävät vaarallisia aineita (17 05 03*); ja
 - (d) paristot ja akut: lyijyakut (16 06 01*), nikkelikadmiumakut (16 06 02*) ja elohopeaa sisältävät paristot (16 06 03*).
99. Jätettä pidetään vaarallisena, jos sillä on yksi tai useampi jätepuitedirektiivin (direktiivi 2008/98/EY) liitteessä II luetelluista vaarallisista ominaisuuksista. Nämä ominaisuudet ja niihin liittyvät varoitusmerkit esitetään jäljempänä, jotta vaaralliset ominaisuudet, kuten syttyvyys, myrkyllisyys ja syövyttävyys, olisi helpompi tunnistaa. Tällaiset ominaisuudet voivat johtaa siihen, että jäte on luokiteltava vaaralliseksi.
100. Myös **radioaktiivisella jätteellä** on tai voi olla vaarallisia ominaisuuksia, jotka tekevät siitä vaarallista. Tällainen jäte voi erityisesti aiheuttaa syöpää, vaurioittaa perimää tai olla lisääntymiselle vaarallista. Radioaktiivisiin aineisiin sovelletaan EU:ssa kuitenkin erillisiä säännöksiä (neuvoston direktiivi 2011/70/Euratom). Tämä on tärkeä tieto yrityksille, jotka käyttävät radioaktiivisia aineita ja saattavat tuottaa EU-säätelyn piiriin kuuluvaa radioaktiivista jätettä. Radioaktiivisen jätteen tunnistaa siitä, että radionuklidien pitoisuus ylittää lainsäädännössä vahvistetun raja-arvon.
101. **Radioaktiivista jätettä** voi sisältyä monenlaisiin tuotteisiin, kuten lääketieteellisiin laitteisiin, tutkimuksen ja teollisuuden laitteisiin, savunilmaisimiin tai lietteisiin.

(*) Komission delegoitu asetus (EU) 2022/1288, annettu 6 päivänä huhtikuuta 2022, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/2088 täydentämisestä teknisillä sääntelystandardilla, joissa täsmennetään ”ei merkittävää haittaa” -periaatteeseen liittyvien tietojen sisällön ja esitystavan yksityiskohdat, kestävyysindikaattoreihin ja haitallisiin kestävyysvaikutuksiin liittyvien tietojen sisältö, menetelmät ja esitystapa sekä ympäristöön tai yhteiskuntaan liittyvien ominaisuuksien ja kestävien sijoitustavoitteiden edistämiseen liittyvien tietojen sisältö ja esitystapa ennen sopimuksen tekemistä annettavissa asiakirjoissa, verkkosivustoilla ja määräaikaikat-sauksissa, C/2022/1931, EUVL L 196, 25.7.2022, s. 1.

102. Seuraavassa esitetään kunkin vaaraluokan varoitusmerkit.

Varoitusmerkki	Vaaralauseke, symboli ja vaaraluokka	Merkitys
	"Paineen alaiset kaasut" Symboli: kaasupullo Fysikaaliset vaarat	<ul style="list-style-type: none"> — Sisältää paineen alaista kaasua; saattaa räjähtää kuumennettaessa — Sisältää jäädytettyä kaasua; saattaa aiheuttaa jäätymisvamman
	"Räjähde" Symboli: räjähtävä pommi Fysikaaliset vaarat	<ul style="list-style-type: none"> — Epästabiili räjähde — Räjähde; massaräjähdysvaara — Räjähde; vakava sirpalevaara — Räjähde; palo-, räjähdys- tai sirpalevaara — Koko massa saattaa räjähtää tullessa
	"Hapettava" Symboli: liekki ympyrän päällä Fysikaaliset vaarat	<ul style="list-style-type: none"> — Aiheuttaa tulipalon vaaran tai edistää tulipaloa; hapettava — Aiheuttaa tulipalo- tai räjähdysvaaran; voimakkaasti hapettava
	"Syttyvä" Symboli: liekki Fysikaaliset vaarat	<ul style="list-style-type: none"> — Erittäin helposti syttyvä kaasua — Syttyvä kaasua — Erittäin helposti syttyvä aerosoli — Syttyvä aerosoli — Helposti syttyvä neste ja höyry — Syttyvä neste ja höyry — Syttyvä kiinteä aine
	"Syövyttävä" Symboli: syöpyminen Fysikaaliset vaarat / terveysvaarat	<ul style="list-style-type: none"> — Saattaa syövyttää metalleja — Voimakkaasti ihoa syövyttävää ja silmiä vaurioittavaa
	"Terveysvaara / Otsonikerrokselle vaarallinen" Symboli: huutomerkki Terveysvaarat	<ul style="list-style-type: none"> — Saattaa aiheuttaa hengitysteiden ärsytystä — Saattaa aiheuttaa uneliaisuutta tai huimausta — Saattaa aiheuttaa allergisen ihoreaktion — Ärsyttää voimakkaasti silmiä — Ärsyttää ihoa — Haitallista nieltynä — Haitallista joutuessaan iholle — Haitallista hengitettynä — Vahingoittaa kansanterveyttä ja ympäristöä tuhoamalla otsonia yläilmakehässä

Varoitusmerkki	Vaaralauseke, symboli ja vaaraluokka	Merkitys
	”Välitön myrkyllisyys” Symboli: pääkallo ja ristikkäiset luut Terveysvaarat	<ul style="list-style-type: none"> — Tappavaa nieltynä — Tappavaa joutuessaan iholle — Tappavaa hengitettynä — Myrkyllistä nieltynä — Myrkyllistä joutuessaan iholle — Myrkyllistä hengitettynä
	”Vakava terveysvaara” Symboli: terveysvaara Terveysvaarat	<ul style="list-style-type: none"> — Saattaa olla tappavaa nieltynä ja joutuessaan hengitysteihin vahingoittaa elimiä — Saattaa vahingoittaa elimiä — Saattaa heikentää hedelmällisyyttä tai vaurioittaa sikiötä — Epäillään heikentävän hedelmällisyyttä tai vaurioittavan sikiötä — Saattaa aiheuttaa syöpää — Epäillään aiheuttavan syöpää — Saattaa aiheuttaa perimävaurioita — Epäillään aiheuttavan perimävaurioita — Saattaa aiheuttaa hengitettynä allergia- tai astmaoireita tai hengitysvaikeuksia
	”Vaarallinen ympäristölle” Symboli: ympäristö Ympäristövaarat	<ul style="list-style-type: none"> — Erittäin myrkyllistä vesieliöille, pitkäaikaisia haittavaikutuksia — Myrkyllistä vesieliöille, pitkäaikaisia haittavaikutuksia

Vaarallisista ominaisuuksista varoitettavien merkkien osalta ks. aineiden ja seosten luokittelusta, merkinnöistä ja pakkaamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1272/2008 liite V.

103. Tiedot jätteen syntymisestä tai ohjaamisesta muuhun tarkoitukseen kuin loppukäsittelyyn olisi mieluiten ilmoitettava painoyksikköinä (esimerkiksi kilogrammoina tai tonneina). Jos yritys kuitenkin katsoo, että painoyksiköt eivät sovellu tietojen esittämiseen, edellä mainitut tiedot voidaan vaihtoehtoisesti ilmoittaa tilavuusyksikköinä (esimerkiksi kuutiometreinä).
104. Kun yritys raportoi **kierrätykseen** tai uudelleenkäyttöön ohjaamansa jätteen vuotuisesta kokonaismäärästä, sen olisi otettava huomioon myös jäte, jonka se on lajitellut ja toimittanut kierrätys- tai uudelleenkäyttötoimijoille (esimerkiksi kierrätysastioihin viedyn jätteen määrä tai jätteen lajittelu tiettyihin materiaaliluokkiin ja toimittaminen jätteenkäsittelylaitoksiin). Jätettä, jonka yritys kierrättää tehokkaasti tai käyttää uudelleen, ei tarvitse ilmoittaa.
105. Yritys voi ilmoittaa jätetietonsa käyttämällä seuraavaa taulukkoa:

	Tuotettu jäte (esim. tonnia)	
	Tuotetun jätteen kokonaismäärä, josta:	
	kierrätykseen tai uudelleenkäyttöön ohjattu jäte	loppukäsiteltäväksi ohjattu jäte
Tavanomainen jäte		
Jätelaji 1		
Jätelaji 2		
...		

	Tuotettu jäte (esim. tonnia)		
	Tuotetun jätteen kokonaismäärä, josta:		
		kierrätykseen tai uudelleenkäyt- töön ohjattu jäte	loppukäsitel- tävaksi ohjattu jäte
Vaarallinen jäte			
Jätelaji 1			
...			

106. Esimerkkejä **vaarallisesta jätteestä**, jota pienyritykset saattavat tuottaa, ovat akut, käytetyt öljyt, torjunta-aineet, elohopeaa sisältävät laitteet ja loisteputket.
107. Yritys voi esittää myös lisäerittelyjä, joissa luetellaan muita tavanomaisen ja **vaarallisen jätteen** lajeja. Se voi raportoinnissaan ottaa huomioon Euroopan jäteluettelon yhteiskunnallisissa mittareissa esitetyt jättekuvaukset.

Käytettyjen materiaalien vuotuista massavirtaa koskevat ohjeet

108. Vuotuinen massavirta on materiaalin käytön tehokkuutta koskevien EMAS-vaatimusten mukainen indikaattori, joka kuvaa yrityksen riippuvuutta tietyistä materiaaleista toiminnassaan (esimerkiksi rakennusala on riippuvainen puusta ja teräksestä). Yrityksen on annettava tiedot käyttämistään materiaaleista, sekä toimittajilta hankkimistaan että sisäisistä tuotantoprosesseista saamistaan materiaaleista. Jotta yritys voisi laskea käyttämiensä materiaalien vuotuisen massavirran, sen on ensin yksilöitävä keskeiset materiaalit, joista sen toiminta on riippuvaista ja joiden osalta materiaalitehokkuutta on arvioitava (esimerkiksi puu). Jos yritys käyttää erityyppisiä materiaaleja, sen on ilmoitettava kunkin keskeisen materiaalin vuotuinen massavirta (eli kunkin käytetyn materiaalin kokonaispaino, esimerkiksi ostetun puun määrä tonneina) asianmukaisella tavalla, kuten erittelemällä se käyttötarkoituksen mukaan (ks. *EMAS-käsikirja*). Käytettyjen keskeisten materiaalien, kuten raaka-aineiden, apuaineiden, panosaineiden, puolivalmisteiden tai muiden aineiden (lukuun ottamatta energialähteitä ja vettä), massavirta saadaan laskemalla yhteen kaikkien käytettyjen materiaalien paino. Tämä indikaattori on mieluiten ilmaistava painoyksikköinä (esimerkiksi kilogrammoina tai tonneina), tilavuutena (esimerkiksi kuutiometreinä) tai muina alalla yleisesti käytettyinä yksikköinä.

Valmistusteollisuuden, rakennusalan ja/tai pakkausteollisuuden prosessien tunnistamista koskevat ohjeet

109. Valmistusteollisuuden, rakennusalan ja/tai pakkausteollisuuden prosessien tunnistamista varten yritys voi tutustua asetuksen (EU) 2023/137 liitteessä I esitettyihin pääluokkiin C ("Teollisuus") ja F ("Rakentaminen") kuuluviin toimintoihin sekä luokkaan O82.92 "Pakkauspalvelut".

1.3. Perusmoduulia koskevat ohjeet – yhteiskunnalliset mittarit

B8 – Työvoima – Yleiset ominaisuudet

110. "Kokoaikavastaavalla" tarkoitetaan **yrityksen kokoaikaisten työtehtävien määrää**. Se **voidaan laskea jakamalla työsuhteisen työntekijän työaikakirjanpidon mukaiset työtunnit (eli viikon aikana tosiasiallisesti tehtyjen työtuntien kokonaismäärä) työnantajan määrittelemän kokoaikaisen työviikon mukaisilla työtunneilla (eli kokoaikaisten työntekijöiden tekemien työtuntien kokonaismäärällä)**. Esimerkiksi jos työntekijä työskentelee 25 tuntia viikossa yrityksessä, jonka kokoaikainen työviikko on 40 tuntia, hän vastaa 0,625:tä kokoaikaista työntekijää (eli luku saadaan jakamalla 25 tuntia 40 tunnilla).
111. "Henkilömäärällä" tarkoitetaan yrityksen palveluksessa olevien työntekijöiden kokonaismäärää. Tämän määrän voi ilmoittaa joko raportointikauden lopun tilanteen mukaan tai raportointikauden keskiarvona.

Ohjeet työntekijöiden työsopimustyyppejä koskevien tietojen ilmoittamiseen

112. Seuraavassa taulukossa havainnollistetaan, miten **työsuhteisia työntekijöitä** koskevat tiedot voidaan esittää työsopimuksen tyyppin mukaan eriteltynä.

Sopimustyyppi	Työsuhteisten työntekijöiden kokonaismäärä henkilömääränä tai kokoaikavastaavana ilmaistuna
Määräaikainen sopimus	
Vakituinen sopimus	
Työsuhteisten työntekijöiden kokonaismäärä	

113. Seuraavassa taulukossa havainnollistetaan, miten **työsuhteisia työntekijöitä** koskevat tiedot voidaan esittää sukupuolen mukaan eriteltynä.

Sukupuoli	Työsuhteisten työntekijöiden kokonaismäärä henkilömääränä tai kokoaikavastaavana ilmaistuna
Mies	
Nainen	
Muu	
Ei ilmoitettu	
Työsuhteisten työntekijöiden kokonaismäärä	

114. Joissakin Euroopan unionin jäsenvaltioissa henkilöt voivat rekisteröityä laillisesti siten, että heillä on kolmas, usein neutraali, sukupuoli, joka luokitellaan edellä olevassa taulukossa luokkaan "muut". Jos yritys antaa tietoja **työsuhteisista työntekijöistä** alueelta, jossa tämä ei ole mahdollista, se voi selventää asian ilmoittamalla, että luokkaa "muut" ei sovelleta. Luokka "ei ilmoitettu" käsittää työntekijät, jotka eivät ole ilmoittaneet sukupuoli-identiteettiään.

115. Seuraavassa taulukossa havainnollistetaan, miten **työsuhteisia työntekijöitä** koskevat tiedot voidaan esittää maan mukaan eriteltynä.

Maa (työsopimuksen maa)	Työsuhteisten työntekijöiden kokonaismäärä henkilömääränä tai kokoaikavastaavana ilmaistuna
Maa A	
Maa B	
Maa C	
Maa D	
Työsuhteisten työntekijöiden kokonaismäärä	

116. Työsopimusten määritelmät ja tyypit voivat vaihdella maittäin. Jos yrityksellä on **työsuhteisia työntekijöitä** useammassa kuin yhdessä maassa, sen on maakohtaisia tietoja laskiessaan sovellettava kunkin maan kansallisen lainsäädännön mukaisia oikeudellisia määritelmiä. Maakohtaiset tiedot lasketaan yhteen kokonaismäärien laskemiseksi ottamatta huomioon kansallisten oikeudellisten määritelmien eroja.

117. **Työsuhteisten työntekijöiden** vaihtuvuudella tarkoitetaan työntekijöitä, jotka lähtevät yrityksestä vapaaehtoisesti tai irtisanomisen tai eläkkeelle siirtymisen vuoksi tai jotka kuolevat työsuhteessa ollessaan.

118. **Vaihtuvuus** olisi laskettava seuraavaa kaavaa käyttäen:

$$\frac{\text{Raportointivuonna lähteneiden työntekijöiden määrä}}{\text{Työntekijöiden keskimääräinen lukumäärä raportointivuonna}} \times 100$$

B9 – Työvoima – Terveys ja turvallisuus

Kirjattavien työtaturmien osuutta koskevat ohjeet

119. Jos oletetaan, että yksi kokoaikainen työntekijä työskentelee 2 000 tuntia vuodessa, indikaattori osoittaa työtaturmien määrän sataa kokoaikeista työntekijää kohti vuodessa. Jos yritys ei pysty suoraan laskemaan tehtyjen työtuntien määrää, se voi estimoida sen tavanomaisen tai vakiotyöajan perusteella.
120. **Työsuhteisille työntekijöille** sattuneiden **kirjattavien työtaturmien** määrän laskennassa olisi käytettävä seuraavaa kaavaa:

$$\frac{\text{Työtaturmien määrä raportointivuonna}}{\text{Työntekijöiden kokonaistyötuntimäärä vuodessa}} \times 200\,000$$

Esimerkki

121. Yrityksen A mukaan raportointivuonna sattui kolme työtaturmaa. Yrityksellä on 40 **työsuhteista työntekijää**, ja tehtyjen työtuntien määrä vuoden aikana oli yhteensä 80 000 tuntia (40 × 2 000 tuntia).

Kirjattavien työtaturmien määrä on näin ollen $3 / 80\,000 \times 200\,000 = 7,5$.

Työperäisistä vammoista ja sairauksista johtuvien kuolemantapausten lukumäärää koskevat ohjeet

122. Työperäiset vammat ja sairaudet johtuvat altistumisesta työssä ilmeneville vaaroille.
123. Etätöön tapauksessa ne ovat työhön liittyviä, jos ne johtuvat suoraan työn tekemisestä – eivät yleisestä kotiympäristöstä.
124. Työtehtävissä tapahtuvan matkustamisen aikana ilmenneet vammat ja sairaudet ovat työhön liittyviä, jos **työsuhteinen työntekijä** oli vamman tai sairauden ilmetessä suorittamassa työtehtäviä työnantajan edun mukaisesti. Jos sellaisen matkustamisen aikana, joka ei kuulu yrityksen vastuulle (esimerkiksi säännöllinen matkustaminen töihin ja töistä pois), sattuu tapaturma, siihen sovelletaan kansallista lainsäädäntöä, jossa säädetään, luokitellaanko se työhön liittyväksi vai ei.
125. Psykkiset sairaudet katsotaan työhön liittyviksi, jos työntekijä on ilmoittanut diagnoosistaan vapaaehtoisesti ja jos terveydenhuollon ammattihenkilö on antanut lausunnon, jossa todetaan sairauden liittyvän tosiasiallisesti työhön ja joka on annettu työnantajalle tiedoksi. Terveysongelmia, jotka johtuvat tupakoinnista, huumeiden ja alkoholin väärinkäytöstä, liikunnan puutteesta, epäterveellisestä ruokavaliosta tai psykososiaalisista tekijöistä, jotka eivät liity työhön, ei pidetä työperäisinä.
126. Yritys voi ilmoittaa kuolemantapaukset eriteltyinä työperäisistä vammoista johtuviksi ja työperäisistä sairauksista johtuviksi.

B10 – Työvoima – Palkkaus, työehtosopimus ja koulutus

Palkkausta koskevat ohjeet: vähimmäispalkka

127. "Vähimmäispalkalla" tarkoitetaan työsuhteeseen sovellettavaa vähimmäiskorvausta tuntia tai muuta aikayksikköä kohti. Maasta riippuen vähimmäispalkka vahvistetaan joko suoraan lainsäädännössä tai **työehtosopimuksessa**. Yrityksen on viitattava raportoinnin kattamassa maassa sovellettavaan vähimmäispalkkaan.
128. Alimmassa **palkkaluokassa**, harjoittelijoita ja oppisopimuskoulutettavia lukuun ottamatta, vähimmäispalkka toimii myös peruspalkan laskemisen perusteena. Näin ollen peruspalkka koostuu vähimmäispalkkaa vastaavasta palkasta sekä mahdollisista kiinteistä lisäkorvauksista, jotka taataan kyseiseen luokkaan kuuluville **työsuhteisille työntekijöille**.

Palkkausta koskevat ohjeet: nais- ja miespuolisten työsuhteisten työntekijöiden välinen palkkaero prosentteina

129. Nais- ja miespuolisten **työsuhteisten työntekijöiden** välistä prosentuaalista palkkaeroa koskeva mittari liittyy sukupuolten tasa-arvon periaatteeseen, jonka mukaan **palkan** on oltava sama. Sukupuolten palkkaerolla tarkoitetaan nais- ja miespuolisten työntekijöiden keskimääräisten palkkatasojen eroa ilmaistuna prosenttiosuutena miespuolisten työntekijöiden keskimääräisestä palkkatasosta.
130. Tätä mittaria koskevaan laskelmaan on sisällytettävä kaikki **työsuhteiset työntekijät**. Lisäksi nais- ja miespuolisten työntekijöiden osalta olisi esitettävä erilliset keskimääräistä **palkkaa** koskevat laskelmat. Ks. seuraava kaava:

$$\frac{(\text{Miespuolisten työntekijöiden keskimääräinen bruttotuntipalkka} - \text{naispuolisten työntekijöiden keskimääräinen bruttotuntipalkka})}{\text{Miespuolisten työntekijöiden keskimääräinen bruttotuntipalkka}} \times 100$$

131. Yrityksen palkka- ja palkkiopolitiikasta riippuen bruttopalkka saattaa käsittää kaikki seuraavat osatekijät:
- peruspalkka, joka on taattujen, lyhytaikaisten ja muuttumattomien rahavastikkeiden summa;
 - rahaetuudet, jotka ovat peruspalkan ja rahalisien, bonusten, palkkioiden, voitonjaon ja muunlaisten muuttuvien käteismaksujen summa; ja
 - luontoisetuudet ^(⁹).
132. Bruttopalkka on kaikkien edellä lueteltujen soveltuvien osatekijöiden summa.
133. Keskimääräinen bruttotuntipalkka on viikoittainen tai vuosittainen bruttopalkka jaettuna keskimääräisillä viikoittaisilla tai vuosittaisilla työtunneilla.

Esimerkki

134. Yrityksellä A on yhteensä X määrä miespuolisia **työsuhteisia työntekijöitä** ja Y määrä naispuolisia työsuhteisiä työntekijöitä. Miesten bruttotuntipalkka on 15 euroa ja naisten 13 euroa.
135. Miespuolisten **työsuhteisten työntekijöiden** keskimääräinen bruttotuntipalkka on kaikkien heidän bruttotuntipalkkojensa summa jaettuna miespuolisten työntekijöiden kokonaismäärällä. Naispuolisten työsuhteisten työntekijöiden keskimääräinen bruttotuntipalkka on kaikkien heidän bruttotuntipalkkojensa summa jaettuna naispuolisten työntekijöiden kokonaismäärällä.
136. Mies- ja naispuolisten **työsuhteisten työntekijöiden** välinen prosentuaalinen palkkaero lasketaan seuraavan kaavan mukaisesti:

$$\frac{15 - 13}{15} \times 100 = 13.3\%$$

Työehtosopimusten kattavuutta koskevat ohjeet

137. **Työehtosopimusten** piiriin kuuluvilla **työsuhteisilla työntekijöillä** tarkoitetaan henkilöitä, joihin yritys on velvollinen soveltamaan sopimusta. Jos työntekijä kuuluu useamman kuin yhden työehtosopimuksen piiriin, kyseinen henkilö on laskettava vain kerran. Jos yksikään työsuhteisista työntekijöistä ei kuulu minkään työehtosopimuksen piiriin, prosenttiosuudeksi ilmoitetaan nolla.
138. **Työehtosopimusten** piiriin kuuluvien **työsuhteisten työntekijöiden** prosenttiosuus lasketaan seuraavalla kaavalla:

$$\frac{\text{Työehtosopimuksen piiriin kuuluvien työntekijöiden määrä}}{\text{Työntekijöiden määrä}} \times 100$$

^(⁹) Kuten auto, yksityinen sairausvakuutus, henkivakuutus ja hyvinvointiohjelmat.

139. Tämän tiedonantovaatimuksen mukaiset tiedot voidaan ilmoittaa kattavuusasteena, esimerkiksi toteamalla, että **työehtosopimusten** kattavuus on 0–19 %, 20–39 %, 40–59 %, 60–79 % tai 80–100 %.
140. Tällä vaatimuksella ei pyritä määrittämään työpaikkaneuvoston edustamien tai ammattiliittoihin kuuluvien **työsuhteisten työntekijöiden** prosenttiosuutta, joka voi olla erilainen. **Työehtosopimusten** piiriin kuuluvien työsuhteisten työntekijöiden prosenttiosuus voi olla suurempi kuin ammattiliittoihin kuuluvien työsuhteisten työntekijöiden prosenttiosuus, jos työehtosopimuksia sovelletaan sekä ammattiliittoihin kuuluviin että niihin kuulumattomiin työntekijöihin.

1.4. Perusmoduulia koskevat ohjeet – liiketoiminnan harjoittamista koskevat mittarit

B11 – Korruptiosta ja lahjonnasta annetut tuomiot ja sakot

141. **Korruptio** ja **lahjonta** kuuluvat **liiketoiminnan harjoittamista** koskevan kestävyyskysymyksen piiriin.
142. Standardin 43 kohdan mukaan yrityksen on ilmoitettava **korruption** ja **lahjonnan** torjuntaa koskevien lakien rikkomisesta määrättyjen tuomioiden lukumäärä ja sakkojen kokonaismäärä.

Tuomioita koskevat ohjeet

143. **Korruption** ja **lahjonnan** torjuntaa koskevien lakien rikkomisesta määrättyillä tuomioilla tarkoitetaan kaikkia rikostuomioistuinten päätöksiä, jotka on annettu yksityishenkilölle tai yritykselle korruptioon tai lahjontaan liittyvästä rikoksesta, esimerkiksi tuomioistuinten päätöksiä, jotka kirjataan tuomion antaneen Euroopan unionin jäsenvaltion rikosrekisteriin.

Sakkoja koskevat ohjeet

144. **Korruption** ja **lahjonnan** torjuntaa koskevien lakien rikkomisesta määrättyillä sakoilla tarkoitetaan rahamääräisiä seuraamuksia, jotka tuomioistuin, komissio tai muu valtion viranomainen on määrännyt korruption ja lahjonnan torjuntaa koskevien lakien rikkomisesta ja jotka maksetaan valtionkassaan.

Laajennettua moduulia koskevat ohjeet

145. Seuraaviin jaksoihin sisältyvien ohjeiden tarkoituksena on helpottaa pk-yritysten vapaaehtoisesta kestävyysraportointistandardista annetun komission suosituksen liitteessä I olevaan 44–65 kohtaan sisältyvien kestävyysraportointivaatimusten soveltamista.
146. Ohjeet on tarkoitettu osaksi ekosysteemiä, johon voisivat sisältyä myös EFRAGin lisäohjeistuksen kehittäminen, uudet digitaaliset välineet ja täytäntöönpanon tukeminen (kuten koulutustoimet ja sidosryhmien osallistuminen). Näillä toimilla voitaisiin helpottaa ohjeiden teknisten seikkojen ymmärtämistä.
147. Näiden ohjeiden tarkoituksena on tukea laajennettua moduulia koskevien tietojen laatimista.

1.5. Laajennettua moduulia koskevat ohjeet – yleiset tiedot

C1 – Strategia: liiketoimintamalli ja kestävyys – asiaa koskevat aloitteet

148. Kun yritys kuvaa tärkeimpiä **kuluttaja-** ja toimittajasuhteitaan 47 kohdan c alakohdan mukaisesti, sen on ilmoitettava toimittajien arvioitu lukumäärä sekä toimittajien toimialat ja maantieteelliset alueet (maat).

C2 – Kuvaus kestävämpään talouteen siirtymistä koskevista käytännöistä, toimintaperiaatteista ja tulevaisuuteen suuntautuvista aloitteista

149. Yritykset voivat ilmoittaa C2-tietopisteet seuraavaa mallia käyttäen:

	Jos vastasit kohdassa B2 "KYLLÄ" kysymykseen käytössä olevista käytännöistä, toimintaperiaatteista ja tulevaisuuteen suuntautuvista aloitteista, esitä niistä ja niihin liittyvistä toimista lyhyt kuvaus (jos käytäntö, toimintaperiaate tai tulevaisuuteen suuntautuva aloite koskee toimittajia tai asiakkaita, lisää tästä maininta)	Jos vastasit kohdassa B2 "KYLLÄ" tavoitteita koskevaan kysymykseen, täsmennä nämä tavoitteet	Yritys voi myös ilmoittaa ylimmän henkilöstötason, joka on vastuussa toimintaperiaatteiden toteuttamisesta, mikäli se on määrittänyt sellaisen
Ilmastonmuutos			
Ympäristön pilaantuminen			
Vesivarat ja merten luonnonvarat			
Biologinen monimuotoisuus ja ekosysteemit			
Kiertotalous			
Oma työvoima			
Arvoketjun työntekijät			
Vaikutusten kohteena olevat yhteisöt			
Kuluttajat ja loppukäyttäjät			
Liiketoiminnan harjoittaminen			

1.6. Laajennettua moduulia koskevat ohjeet – ympäristömittarit

Tiedot, jotka otetaan huomioon raporttoitaessa kasvihuonekaasupäästöistä perusmoduulin kohdassa B3

150. Kun yritys pyrkii 50 kohdan mukaisesti määrittämään, onko scope 3 -päästöjen ilmoittaminen tarpeen, se voi seuloa scope 3 -kokonaispäästönsä standardissa "GHG Protocol" yksilöityjen 15:n scope 3 -luokan perusteella käyttäen asianmukaisia estimaatteja ja sisällyttää nämä tiedot raporttiin viittaamalla niihin. Näin yritys voi yksilöidä ja ilmoittaa sen kannalta merkitykselliset scope 3 -luokat niiden estimoitujen kasvihuonekaasupäästöjen suuruuden ja muiden standardissa "GHG Protocol Corporate Value Chain (Scope 3) Accounting and Reporting Standard" (vuoden 2011 versio, s. 61 ja 65–68) tai ISO 14064-1:2018 -standardin liitteessä H.3.2 esitettyjen kriteerien perusteella (esimerkiksi varainkäyttö, vaikuttavuus, asiaan liittyvät siirtymäriskit ja -mahdollisuudet sekä sidosryhmien näkemykset).

151. Valmistus-, maatalouselintarvike-, kiinteistö- ja rakennus- ja pakkausprosesseissa toimivilla pk-yrityksillä on todennäköisesti merkittäviä scope 3 -päästöjä (CDP Technical Note: Relevance of Scope 3 Categories by Sector, 2024). Niitä voidaan pitää olennaisina tietoina yrityksen toimialalla sovelletun raportoinnin kannalta.

C3 – Kasvihuonekaasujen vähentämistavoitteet ja ilmasto siirtymä

152. Päästöjen vähentäminen voi osoittautua yritykselle sekä haasteeksi että mahdollisuudeksi, koska se edellyttää usein muutoksia yrityksen strategiseen ja operatiiviseen ympäristöön. Päästöjen vähentämistavoite voi edellyttää strategisten ja taloudellisten painopisteiden tarkistamista. Hiilestä irtautuminen voi vaatia merkittäviä alkuinvestointeja esimerkiksi ajoneuvokannan sähköistämiseen, uusien teknologioiden käyttöönottoon energiankulutuksen vähentämiseksi tai sellaisten uusien tuotelinjojen kehittämiseen, jotka ovat vähemmän riippuvaisia hiili-intensiivisistä materiaaleista. Toisaalta vähähiilisten ratkaisujen käyttöönotto kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi voi merkittävästi vähentää ostetun energian ja materiaalien kustannuksia. Hiilestä irtautumiseen pyrkivät yritykset joutuvat usein tekemään merkittäviä mukautuksia liiketoimintamalleihinsa tai päivittäiseen toimintaansa. Esimerkiksi logistiikka- ja jakelupalveluja tarjoava yritys voi joutua suunnittelemaan kalustonhallintansa uudelleen, jotta se voi minimoida ajoneuvojen säännöllisestä lataamisesta johtuvat mahdolliset palvelukatkokset. Kulutustavaroita valmistava yritys, joka aikoo korvata jonkin tuotekomponentin kestäväällä, vähähiilisellä vaihtoehdolla, voi joutua varaamaan aikaa ja resursseja tuoteinnovaatioihin ja uusien toimittajien etsimiseen. Nämä toimet voivat kuitenkin johtaa kustannusten pienenemiseen, uusille markkinoille pääsyyn, uusiin työpaikkoihin ja lisärahoituksen saamiseen, mikä osoittaa, että kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseen ei liity pelkästään haasteita vaan myös strategisia liiketoimintamahdollisuuksia. Kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseen liittyvät **tavoitteet** ovat näin ollen tärkeä keino vastata kestävästä siirtymästä, koska niiden avulla yritykset voivat hallita muutosta järjestelmällisesti, hallitusti ja organisoidusti.
153. Kasvihuonekaasupäästöjen vähennystavoitteella tarkoitetaan sitoumusta vähentää yrityksen kasvihuonekaasupäästöjä tulevana vuonna verrattuna yrityksen valitsemien perusvuoden aikana mitattuihin päästöihin. **Toimia**, jotka voivat johtaa päästövähennyksiin, ovat esimerkiksi sähköistäminen, uusiutuvan sähkön käyttö ja kestävä tuotekehitys. Kohdassa C3 edellytetään, että yritys ilmoittaa kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseen liittyvät **tavoitteensa** scope 1- ja scope 2 -päästöjen osalta.
154. Poistoja ja vältettyjä päästöjä ei oteta huomioon yrityksen kasvihuonekaasujen bruttopäästöjen vähennyksinä. Tämä johtuu siitä, että kasvihuonekaasujen bruttopäästöjen (inventariolaskenta) ja kasvihuonekaasujen poistojen ja vältettyjen päästöjen (hanke- tai toimenpideperusteinen laskenta) kirjanpitoikäntöjen välillä on merkittävä ero. Yrityksen kasvihuonekaasujen bruttopäästöjen avulla seurataan ympäristöön vapautuvia todellisia päästöjä. Tämä tarjoaa johdonmukaisen, vertailukelpoisen perustason kasvihuonekaasuja koskevien **tavoitteiden** asettamista varten. Vältetyt päästöt ja hiilenpoistot puolestaan liittyvät yrityksen yksittäisiin hanketoimintoihin, mikä tarkoittaa, että niiden kirjaaminen tapahtuu erillään kasvihuonekaasujen bruttopäästöistä.
155. Tämän käytännön noudattamiseksi yrityksen on erotettava toisistaan kasvihuonekaasujen bruttopäästöt ja muut **vaikutukset**, joita bruttopäästöissä ei oteta huomioon, kuten kasvihuonekaasujen poistot ja vältetyt päästöt. Poistoilla tarkoitetaan kasvihuonekaasujen poistamista ilmakehästä ihmisen tarkoituksellisen toiminnan avulla. Tällaista toimintaa ovat muun muassa kasvien kasvattaminen (ilmakehän hiilidioksidimäärien vähentäminen fotosynteesin avulla) ja hiilidioksidin talteenotto suoraan ilmasta, ja siihen liittyy tavallisesti myös hiilidioksidin myöhempi varastointi. Vältetyillä kasvihuonekaasupäästöillä tarkoitetaan yleensä päästöjä, jotka olisivat syntyneet ilman yrityksen toteuttamia toimia. Tähän voi liittyä esimerkiksi sellaisten uusien tuotteiden ja teknologioiden käyttöönotto, jotka vähentävät niiden hiili-intensiivisten vastineiden kysyntää, kuten rakennusten eristysratkaisut, jotka vähentävät rakennusten energiantarvetta. Lisätietoa hiilenpoistoihin ja vältettyihin päästöihin liittyvistä käsitteistä on ohjeasiakirjassa *GHG Protocol Land Sector and Removals Guidance*.
156. Perusvuosi on aiempi vuosi, johon yrityksen nykyisiä kasvihuonekaasupäästöjä voidaan verrata. Yleensä perusvuoden olisi oltava lähin yrityksen kasvihuonekaasupäästöjä edustava vuosi, josta on saatavilla todennettavissa olevia tietoja.
157. Tavoitevuosi on tulevaisuudessa sijaitseva vuosi, johon mennessä yritys pyrkii saavuttamaan kasvihuonekaasupäästöjen tietyn absoluuttisen tai prosentuaalisen vähennyksen. Lyhyen aikavälin tavoitteita varten tavoitevuosi olisi asetettava 1–3 vuoden päähän perusvuodesta. Myös pidemmän aikavälin **tavoitteita** voidaan asettaa, esimerkiksi 20 tai 30 vuoden päähän (tai vuodeksi 2040 tai 2050). Yrityksiä kannustetaan esittämään tavoitearvot ainakin lyhyemmälle aikavälille (tavoitevuosi 2030) ja mahdollisuuksien mukaan myös pidemmälle aikavälille (tavoitevuosi 2050). Vuodesta 2030 alkaen on suositeltavaa, että kasvihuonekaasupäästöjen vähennystavoitteiden perusvuosi ja tavoitevuodet päivitetään viiden vuoden välein.

158. Tavoitteita asettaessaan yritysten olisi otettava huomioon kasvihuonekaasujen vähentämistä koskeva olemassa oleva tieteellinen näyttö. SBTi (Science Based Targets -aloite) suosittelee kasvihuonekaasupäästöjen monialaiseksi vähentämistavoitteeksi 42 prosenttia vuoteen 2030 mennessä ja 90 prosenttia vuoteen 2050 mennessä (perusvuoteen 2020 verrattuna). SBTi on esittänyt pk-yrityksille kevennettyä tavoitteenasettelua.⁽⁶⁾ Lisäksi on olemassa erityisiä alakohtaisia tavoitepolkuja, jotka yritykset voivat ottaa huomioon asettaessaan kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistavoitteitaan.
159. Sekä suorien että epäsuorien päästöjen nopea vähentäminen edellyttää, että yritys toteuttaa joitakin yksinkertaisia **toimia**. Myös helposti toteutettavat toimet voivat vähentää päästöjä merkittävästi ja tukea yritystä sen **tavoitteiden** saavuttamisessa. Esimerkiksi ajoneuvokannan sähköistäminen korvaamalla fossiilisella polttoaineella toimivat ajoneuvot sähköajoneuvoilla vähentää päästöjä heti, kun vanha ajoneuvokanta on korvattu. Tämä voi tarkoittaa huomattavia päästövähennyksiä erityisesti kuljetuksista riippuvaisille yrityksille. Myös autolla ajettavien työ- ja liikematkojen korvaaminen vähähiilisillä vaihtoehtoilla, kuten pyöräilyllä tai julkisella liikenteellä, on tehokas, yksinkertainen ja helposti toteutettavissa oleva hiilestä irtautumiseen tähtäävä toimi. Toinen helppo toimi on suorittaa yrityksen energianhallintajärjestelmän tarkastus ja saattaa järjestelmä ajan tasalle energiatehokkailla laitteilla ja integroimalla huolto yrityksen rutiinioperaatioihin. Energiankulutusta voi vähentää huolehtimalla laitteiden ja koneiden säännöllisestä huoltamisesta ja korvaamalla niitä mahdollisuuksien mukaan energiatehokkaammilla vaihtoehtoilla. Tällaisia laitteita voivat olla esimerkiksi kattilat, tietoliikennejärjestelmät, lämpöpumput ja ilmastointi. Säännöllisellä huollolla voidaan varmistaa laitteiden tehokas toiminta sekä minimoida kuluminen ja jäte. Päästöjä voi vähentää myös automatisoimalla järjestelmiä tai käyttämällä ajastimia käyttöjaksojen määrittämiseen.
160. Ilmastonmuutoksen hillintää koskeva siirtymäsuunnitelma kattaa nykyiset ja tulevat **toimet**, joiden tarkoituksena on sovittaa yrityksen liiketoimintamalli, strategia ja toiminnot yleiseen maailmanlaajuiseen tavoitteeseen rajoittaa ilmaston lämpeneminen 1,5 celsiusasteeseen. Kasvihuonekaasujen vähentämistavoite on yhdenmukainen tämän tavoitteen kanssa. Siirtymäsuunnitelman laatiminen on tärkeää, koska sen avulla yritys voi antaa tietoa siitä, millä keinoin se aikoo siirtyä vähähiiliseen talouteen, ja seurata saavuttamaansa edistystä. Siirtymäsuunnitelma toimii vastuuvälillisyyden ja avoimuuden mekanismina ja kannustaa yrityksiä kehittämään uskottavia toimia ilmastomuutoksen hillitsemiseksi.
161. Uskottavan siirtymäsuunnitelman laatimista yritykselle olisi tuettava muun muassa seuraavilla seikoilla: *a)* määritellään vastuut ja roolit selkeästi, *b)* integroidaan suunnitelma yrityksen liiketoimintastrategiaan ja rahoitussuunnitteluun, *c)* sisällytetään suunnitelmaan tiedot hiilestä irtautumisen keinoista ja toteutustavoista sekä määrällisiä indikaattoreita, joita voidaan seurata ennalta määritettyjen aikataulujen puitteissa, *d)* mahdollistetaan suunnitelman säännöllinen uudelleentarkastelu ja päivittäminen, tarvittaessa sidosryhmien kuulemisen perusteella, ja *e)* otetaan suunnitelmassa huomioon kaikki yrityksen sisäiset toiminnot ja mahdollisimman laajasti myös yrityksen **arvoketju** sekä esitetään tarvittaessa selvitys mahdollisista rajoituksista.
162. Yritykset, jotka antavat tietoa **tavoitteistaan** EMAS-asetuksen liitteessä IV olevan B osan d kohdan mukaisesti, voivat täyttää tämän VSME-tiedonantovaatimuksen viittaamalla kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistavoitteisiinsa, jos ne ovat asettaneet sellaisia. Yritys voi myös tukea tätä tiedonantovaatimusta ottamalla käyttöön EN ISO 14001:2015 -standardiin kytköksissä olevan EMAS-ympäristöjärjestelmän EMAS-asetuksen liitteessä II olevan A osan A.6.2.1 kohdan ja B osan B.5 kohdan mukaisesti (ympäristötavoitteet).

Valmistusteollisuuden, rakennusalan ja/tai pakkausteollisuuden prosessien tunnistamista koskevat ohjeet

163. Valmistusteollisuuden, rakennusalan ja/tai pakkausteollisuuden prosessien tunnistamista varten yritys voi tutustua asetuksen (EU) 2023/137 liitteessä I esitettyihin pääluokkiin C ("Teollisuus") ja F ("Rakentaminen") kuuluviin toimintoihin sekä luokkaan O82.92 "Pakkauspalvelut".

C4 – Ilmatoriskit

164. **Ilmatoon liittyvät uhkat** aiheuttavat ilmatoon liittyviä fyysisiä riskejä ja johtuvat ilmastomuutoksen vaikutuksista yritykseen. Ne voidaan luokitella akuutteihin uhkiin, jotka johtuvat erityisistä tapahtumista (kuten kuivuudesta, tulvista, äärimmäisistä sateista ja maastopaloista), ja kroonisiin uhkiin (kuten lämpötilan muutokset, merenpinnan nousu ja maaperän eroosio), jotka johtuvat ilmaston pidemmän aikavälin muutoksista (ks. komission delegoitu asetus (EU) 2021/2139). Fyysiset riskit ovat kytköksissä ilmatoon liittyviin uhkiin, yrityksen omaisuuden ja toimintojen altistumiseen näille uhkille ja siihen, kuinka herkkä yritys on näille uhkille. Esimerkkejä ilmatoon liittyvistä uhkista ovat helleaallot, äärimmäisten sääilmiöiden yleistymisen, merenpinnan nousu, jäätikköjokitulvat sekä sade- ja tuuliolojen muutokset. Ilmatoon liittyvät fyysiset riskit voidaan määrittää ja mallintaa käyttämällä ilmastoskenaarioita, joissa otetaan huomioon suurten päästöjen kehityspotential, kuten IPCC:n SSP5-8.5.

⁽⁶⁾ SBTi tarjoaa pk-yrityksille resursseja tieteeseen perustuvien tavoitteiden asettamista varten.

165. **Ilmastoön liittyvät siirtymätapahtumat** voivat pohjautua (ilmastoön liittyvien taloudellisten tietojen julkistamista käsittelevän työryhmän suositusten (TCFD, 2017) mukaan) toimintaperiaatteisiin ja lainsäädäntöön (esimerkiksi tiukemmat päästöraportointivelvoitteet), teknologiaan (esimerkiksi vähäpäästöisempään teknologiaan siirtymisestä aiheutuvat kustannukset), markkinoihin (esimerkiksi raaka-aineiden kustannusten nousu) ja maineeseen (esimerkiksi sidosryhmien kasvava huoli).
166. **Ilmastoön liittyvillä bruttoriskeillä** tarkoitetaan fyysisiä bruttoriskejä ja siirtymään liittyviä bruttoriskejä, joita yritykselle voi aiheutua sen omaisuuden ja liiketoiminnan altistumisesta ilmastoön liittyville uhkille.

1.7. Laajennettua moduulia koskevat ohjeet – yhteiskunnalliset mittarit

C5 – Työvoiman ominaispiirteitä koskevat lisätiedot (yleiset tiedot)

167. Naisten ja miesten välisen suhdeluvun määrittämiseksi johtotason tehtävissä toimivien naispuolisten **työsuhteisten työntekijöiden** määrä jaetaan johtotasolla toimivien miespuolisten työsuhteisten työntekijöiden määrällä. Naisten ja miesten välinen suhde yrityksessä voidaan laskea seuraavaa kaavaa käyttäen:

$$\text{naisten ja miesten välinen suhde} = \frac{\text{naisten määrä johtotasolla}}{\text{miesten määrä johtotasolla}}$$

168. Johtotasolla tarkoitetaan katsotaan hallituksen alapuolella olevaa tasoa, ellei yritys sovelle mitään erityistä määritelmää.
169. Esimerkiksi jos johtotason tehtävissä toimii 28 naispuolista **työsuhteista työntekijää** ja 84 miespuolista työsuhteista työntekijää, naisten ja miesten välinen suhde on 1:3, mikä tarkoittaa, että johtotasolla toimii jokaista naista kohden kolme miestä.
170. Yrityksen on otettava huomioon seuraavat tekijät, kun se harkitsee, tulisiko sen ilmoittaa itsenäisten ammatinharjoittajien ja tilapäisten työntekijöiden lukumäärä 60 kohdan mukaisesti: 1) **työsuhteisten työntekijöiden** määrä suhteessa itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja tilapäisiin työntekijöihin erityisesti silloin, kun riippuvuus jälkimmäisistä on merkittävä ja/tai kasvamassa, ja 2) se, kohdistuuko itsenäisiin ammatinharjoittajiin tai tilapäisiin työntekijöihin suurempi kielteisten sosiaalisten **vaikutusten** riski kuin yrityksen omiin työntekijöihin.
171. Seuraavassa taulukossa esitetään, miten yritys voi esittää tiedot yksinomaan yrityksessä työskentelevistä itsenäisistä ammatinharjoittajista, joilla ei ole työntekijöitä, ja tilapäisistä työntekijöistä, joita tarjoavat pääasiallisesti työllistämistoimintaa harjoittavat yritykset.

Työntekijätyypit	Työtehtäviin osallistuvien itsenäisten ammatinharjoittajien ja tilapäisten työntekijöiden lukumäärä
Yksinomaan yrityksessä työskentelevät itsenäiset ammatinharjoittajat, joilla ei ole työntekijöitä, yhteensä	
Tilapäiset työntekijät, joita tarjoavat pääasiallisesti työllistämistoimintaa harjoittavat yritykset, yhteensä	

172. Tiedon ”tilapäiset työntekijät, joita tarjoavat pääasiallisesti työllistämistoimintaa harjoittavat yritykset” osalta yritykset voivat viitata NACE-koodiin O78.

C6 – **Omaa työvoimaa koskevat lisätiedot – Ihmisoikeuksia koskevat toimintaperiaatteet ja prosessit**

173. Yritykset, joilla on käytössä ihmisoikeuksia koskevia due diligence -prosesseja, voivat vastata asiaa koskevaan kysymykseen ”KYLLÄ” ja selvittää toimintaperiaatteidensa ja/tai prosessiensa sisältöä pudotusvalikon avulla.

C7 – **Vakavat ihmisoikeuksien loukkaukset**

174. ”Vahvistetulla **tapauksella**” tarkoitetaan yrityksen tai toimivaltaisten viranomaisten virallisessa menettelyssä rekisteröimää oikeustointa tai valitusta taikka sääntöjen noudattamatta jättämiseen liittyvää tapahtumaa, joka havaitaan yrityksen vakiintuneiden menettelyjen avulla. Vakiintuneisiin menettelyihin, joilla tunnustetaan sääntöjen noudattamatta jättämiseen liittyviä tapahtumia, voi kuulua hallintojärjestelmien tarkastuksia, virallisia seurantaohjelmia tai **valitusmekanismeja**.

1.8. **Laajennettua moduulia koskevat ohjeet – liiketoiminnan harjoittamista koskevat mittarit**

C8 – **Tietyiltä aloilta saadut tulot ja sulkeminen EU:n vertailuarvojen ulkopuolelle**

175. **Fossiilisilla polttoaineilla** tarkoitetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/1999 2 artiklan 62 kohdan määritelmän mukaisesti uusiutumattomia hiilipohjaisia energialähteitä, kuten kiinteitä polttoaineita, maakaasua ja öljyä.
176. **Kemikaalien tuotannolla** tarkoitetaan asetuksen (EU) 2023/137 liitteessä I olevaan pääluokkaan C sisältyvässä kolminumerotason koodissa 20.2 lueteltuja toimintoja (torjunta- ja desinfiointiaineiden ja muiden maatalouskemikaalien valmistus).
177. Komission delegoidun asetuksen (EU) 2020/1818 12 artiklan 1 kohdan mukaan EU:n Pariisin sopimuksen mukaisten vertailuarvojen ulkopuolelle on suljettava kaikki seuraavat yritykset:
- yritykset, jotka saavat vähintään yhden prosentin tuotoistaan kivihiilen tai ruskohiilen etsinnästä, louhinnasta, keräämisestä, jakelusta tai jalostamisesta;
 - yritykset, jotka saavat vähintään kymmenen prosenttia tuotoistaan öljypolttoaineiden etsinnästä, keräämisestä, jakelusta tai jalostamisesta;
 - yritykset, jotka saavat vähintään 50 prosenttia tuotoistaan kaasumaisten polttoaineiden etsinnästä, keräämisestä, valmistuksesta tai jakelusta; ja
 - yritykset, jotka saavat vähintään 50 prosenttia tuotoistaan sellaisesta sähköntuotannosta, jonka kasvihuonekaasuintensiiteetti on yli 100 grammaa CO₂e/kWh.

C9 – **Hallintoelimen sukupuolijakauma**

178. **Hallintoelimestä** tarkoitetaan yrityksen ylintä päätöksentekovaltaista elintä. Hallintoelimen muoto voi vaihdella sen mukaan, millä lainkäyttöalueella yritys sijaitsee ja mikä sen oikeudellinen muoto on.
179. Tiedonantovelvoiteasetuksen vaatimusten mukaan **hallintoelimen** sukupuolijakauma lasketaan naispuolisten ja miespuolisten jäsenten keskimääräisenä suhteena.

$$\text{Sukupuolijakauma} = \frac{\text{naispuolisten jäsenten määrä}}{\text{miespuolisten jäsenten määrä}}$$

Esimerkki

180. Pk-yrityksen **hallintoelin** koostuu kuudesta jäsenestä, joista kolme on naisia. Sukupuolijakauman suhdeluku on näin ollen 1 (jokaista naispuolista jäsentä kohti on yksi miespuolinen jäsen).